श्री

श्री साधुजी महाराज श्री श्री श्री १००८ श्री श्री श्री पुज्यश्री रुघनाथजी महाराजके सप्रदायके साधुजी महराज श्री श्री श्री १००८ श्री श्री श्री पुज्यश्री दोलतरामजी महाराजके शीष्य साधुजी महाराज श्री श्री श्री १००८ श्री श्री श्री सोभागमलजी महाराज श्री श्री १००५ श्री आमरचदजी माहाराजके हस्ते तयार करायकर सवत्र साधु मुनीराजजीके मारू तथा श्रावक लोका सारू 'श्री विवय रतन प्रकाश पुस्तक आगमके अनुसार तयार करायाछे

पुज श्री शेटजी श्री भगवानदासजी

पिलके इणाम बक रंभाबाई

[illegible]

[illegible]

॥ श्री बिबध रतन प्रकाश पुस्तक ॥

नाना दादाजी गुंड

इणनें

॥ घणा घणा सन्मासुं ॥

॥ अती आदर पूर्वक ॥

॥ नजर ॥

॥ कीनोछे ॥

समत्त १९४१ का मित्ती वैसाख

सुद ६ गुरुवार

प्रस्तावना.

श्री जैन धर्म भवीक जीनके हिया फिटक रै तन जैसा नीरळा करणेके वास्ते " श्री बिंब रतनप्रकाश " पुस्तक तयार करके छपा याछे सो इणने शीखणेका उदम आवश्य करणा. जोउदम शीखणेका अथवावाचणेका करेगा उणने श्रावक पणाके धरमकीओळखना होजायगी और साधु मुनीराजके मारगरी ओळखना पीण होती है. अथवासमगतसुध इणरा शीखणेसे होतीहै. इस कारणसे इणपुस्तकका उदम आवश्य करणा ए पीण मोक्ष मारगराहेत देखावण वाळा छे. ए पुस्तक भव्य जीवके उपकार निमतें सुध करायने छपाया छे.

पुस्तकरी खतावणी

विषय	पत्र

इण पुस्तक माहे इस्त दोष अथवा नीजर चुक्हई आसर कांना मात्रा घसी आथवा कमती हवतो पिढत मनाने हमारे उपर महेरबानी करके सुधारणा चाहिय और छापसानाभि छापनी वळा क्पास करणाहारक नीजरस नजर चुक रही हुवे तो सुधारन वाचना एसी हमारी बीनती छ

नाना दादाजी गुंडे

ए मिश्र रतन प्रकाश पुस्तक उघाड मुखमे और १६ बाक उघाड वाचना नहां मुखवैनाहारक वाचना

॥ श्री आणापुरवी ॥

॥ प्रारंभः ॥

॥ श्री नवकारमंत्र ॥

१ श्री णमो अरीहंताणं
२ णमो सिध्धाणं ॥
३ णमो आयरीयाणं ॥
४ णमो उवझायाणं ॥
५ णमो लोये सव्वसाहूणं

॥ १ ॥ श्री

१	२	३	४	५
२	१	३	४	५
१	३	२	४	५
३	१	२	४	५
२	३	१	४	५
३	२	१	४	५

॥ २ ॥

१	२	४	३	५
२	१	४	३	५
१	४	२	३	५
४	१	२	३	५
२	४	१	३	५
४	२	१	३	५

॥१५॥

१	४	५	३	२
४	१	५	३	२
१	५	४	३	२
५	१	४	३	२
४	५	१	३	२
५	४	१	३	२

॥१६॥

३	४	५	१	२
४	३	५	१	२
३	५	४	१	२
५	३	४	१	२
४	५	३	१	२
५	४	३	१	२

॥१७॥

२	३	४	५	१
३	२	४	५	१
२	४	३	५	१
४	२	३	५	१
३	४	२	५	१
४	३	२	५	१

॥१८॥

२	३	५	४	१
३	२	५	४	१
२	५	३	४	१
५	२	३	४	१
३	५	२	४	१
५	३	२	४	१

॥ श्री ॥

आदिनाथायनमः

श्री साधुजी महाराज श्री श्री श्री १००८ श्री श्री श्री पुज्य श्रीसौभागमलजी महाराज श्री १०८ श्री आमरचंदजी महाराज कीधांरे। भाई भगवानदासजी चंदणमलजी पितळ्या मार्फत छपायाछे बिविध रतन प्रकाश.

अथ साधु आचारका प्रश्न उत्तर लिख्यते.

॥ प्रश्न ॥ १ ॥ मुनी उपदेस देते है ॥

साधु विधीनो आचार॥ आचार विधीना दोय भेद ॥ एकतो सावज आचार॥ दुजो निरवध आचार ॥ श्रावक बिधीनो आचार सावज आचार परूपतेहै॥ मुनी विधीनो आचार सावज परुपतेहै ॥ ए दोय विधीनो आचार सावज परुपे तेहने मुनी न कहीये॥साख सुत्र माहानसीत ॥ ए दोय बिधीनो आचार नीरवध परुपे तेहने मुनी कहीजे॥ साख सुत्र आचारंगनी॥

॥ प्रश्न ॥ ४ ॥ मुनिको आदेस सावजके निरवध॥ उत्तर ॥ सावज आदेस देतेहै उणकु मुनीनकहिये ॥ निरवध आदेस देतेहै उणकुं मुनी कहीजे॥ साख सुत्र दसमी कालक सुगडायंग ॥

—॥ प्रश्न ॥५॥ मुनिने कितना रंगका

एकत छकाय जीवनी रक्षा करणेक मुदे देते है ॥ साख ठाणायग सूत्र ॥

॥ प्रश्न ॥ २ ॥ मुनीके उपदेस साव-जके ॥ निरबध ॥ उत्तर ॥ जिण उपदेस देणासे छकाय जीवनी बिरादना होती है ॥ उण उपदेसने सावज कहिजे ॥ जिण उपदेमसे छकाय जिवनी रक्षा हुतीहै उ-ण उपदेसने निरवध कहीजे ॥ सावज उप देस देणे वाला मुनीकु दुरगती मीलतीहै॥ निरबध उपदेस दणे वाला मुनीकुं तथा श्रावगकु शुद्ध गती मिलतीहै॥ साख सुत्र नसित ॥

॥ प्रश्न ॥ ३ ॥ मुनी आचार कोणसा ओलखातेहै ॥ उत्तर ॥ आचारना दोय भेद एकनो श्रावग बीर्धीनो आचार ॥ दुजो

साधु विधीनो आचार॥ आचार विधीना दोय भेद ॥ एकतो सावज आचार॥ दुजो निरवध आचार ॥ श्रावक बिधीनो आचार सावज आचार परूपतेहै॥ मुनी बिधीनो आचार सावज परुपतेहै ॥ ए दोय विधीनो आचार सावज परुपे तेहनें मुनी न कहीये॥साख सुत्र माहानसीत॥ ए दोय बिधीनो आचार नीरवध परुपे तेहने मुनी कहीजे। साख सुत्र आचारंगी॥

॥ प्रश्न ॥ ४ ॥ मुनिको आदेस सावजके निरवध॥ उत्तर ॥ सावज आदेस देतेहै उणकु मुनीनकाहिये ॥ निरवध आदेस देतेहै उणकुं मुनी कहीजे ॥ साख सुत्र दसमी कालक सुगडायंग ॥

॥ प्रश्न ॥ ५ ॥ मुनिने कितना रंगका

वस्त्र पासे रखना कल्पे ॥ उत्तर—मुनीने येक सफेद वर्णका वस्त्र पासे रखणा ओढणा पेरणा कल्पे॥इस ऊपरत च्यार रगके नाम काळा पिळा निळा राता ये च्यार रगके वस्त्र मुनीने पासे रखना॥ ओढणा नही कल्पे॥साप सुत्र ऊतराधेन अचारग नशित नोंके॥

॥ प्रश्न ॥ ६ ॥ मुनीने च्यार प्रकार के आहार येक घरसे लेवो नित न कल्पे च्यार आहारके नाम कहेछे ॥
असण केहना ॥ अन्नरी जात ॥ १॥ पाण केहना ॥ वीस प्रकारके धवण ॥ एक प्रकारके ऊनापाणी ॥ ए एकवीस प्रकारके पाणी ॥ २ ॥ खायम कहेना ॥ मिठाईनी जात ॥ ३ ॥ सोपारी ए प्रमुख

सुपारी इलायची तमाखुं प्रमुख ॥ ए च्यार प्रकारके आहार मुनीने एक घरसे नितप्रते लवो न कळपे ॥ साख सूत्र दसमी काळक नसीत आचारंगमे कहिछे ॥ अे च्यार प्रकारके आहार नित लेवे अेक घरसें लेवे ॥ उणने मुनी॥न कहिजे ॥ अनाचारी साधु कहिजे ॥ साख सुत्र दसमी काळक अधेन तीसरा ॥

॥ प्रश्न ॥ ७ ॥ साधु जिण मकानमे उतरीया ॥ उण मकानथी बाहर नीकले तरे ॥ माथे वस्त्र ओढणे बाहेर जावणो न कळपे ॥ साख सूत्र नासित दसमी काळक॥

॥ प्रश्न ॥ ८ ॥ साधुने वस्त्र धोवणा धुवावणा न कळपे ॥ धोवे तथा धुवावे वस्त्र ॥ तेनें मुनी संजम थकी दुर कह्याछे

माख सूत्र सुगडा यग आचा रग ॥

॥ प्रश्न ॥ ९ साधु ग्रस्तके पाससे ॥ बाजोट पाट्या पुस्तक मगावे तथा अलगा धरावे तो ॥ तिर्थंकर देवरी अग्यारे बाहेर छे मुनी ॥ साख सुत्र आचारग ॥

॥ प्रश्न ॥ १० ॥ साधु मुनीराजने कारणसु ॥ तीन ग्रस्तीके घरे बेसणो कल्पे॥ एकतो वृध ॥ १ ॥ रोगी ॥ २॥ तपसी ॥ ३॥ए तीन उपरत ग्रस्तके घरे बेसेतो ॥ भगवत महाराजकी अग्यारे बाहिरछे ॥ साख सूत्र दसर्मी कालक ॥ भेद कळप आचा रगणी ॥

॥ प्रश्न ॥ ११ ॥ साधु मुनी राजने दिनग बीना कारणसे सुवे नींद्रा लेवेतो पापी साधु कहिजे ॥ साख सुत्र उतराधेन ॥

॥ प्रश्न ॥ १२ ॥ साधु मुनी राजने आचारंग सूत्र ॥ नसित सुत्र ॥ भणया बिना विहार आप आगवांणी होकर करवो नही ॥ जठा ताई ए दोय सुत्र पढीया नही ॥ जठा ताई दुसरा मुनी राजके साथ॥ आप रेहणो ॥
ए दोय सुत्र पढीया विना विहार करतो प्राय चित आवे ॥ साख सुत्र व्यवहार ॥

प्रश्न ॥१३॥ एकली साधवीने आहार-पाणी लेवाने जावणो नहीं॥एकलीसाधवीने विहार पिण करणो नही॥एदोय कांमा एकली साधवीने करणा नही॥आहारपाणीने दोय साधवीने जावणा. तीन साधवीने अथवा च्यार साधवीने विहार करणो॥साख सुत्र वृहतकल्प॥ एकेली साधवी आहार

पागीने जावे जिणने मजमसु दुर कहीछे॥
प्रश्न॥१४॥हे प्रभु॥साधु मुनीराजने कोइ
ग्रस्त आयके वदणाकरे उण ग्रस्तने काई
गुणरी प्रापती हुवेहे ॥ उत्तर ॥ हेसीष्य ॥
वदणारा दोय भेदछ ॥ एकतो सावज
वदणा॥दुजी निरवध भदणा सावज वदणा
कोणने कहीजे ॥ उत्तर॥ किणही ग्रस्तके
पास सचीत इण मुजब हुवे॥पान पाणीके
भाजन फलादिक अनाजना दाणा दिक
प्रथवी कायके पुदगळ पास सचीत है ॥
आप कायके पुदगळपास सचीत, हे ॥ते
उकायके वनस्पती कायक पुदगळ पास
सचीतहे॥ बाजा दिक पास सचीतहे॥ इत्या
दिक अनेक वस्तु पास सचीत थका ग्रस्त
मुनीने वदणा करे॥ इ त्यादिक वस्तु सचीत

अलगी धरके वंदणाकरे ॥ ए दोयकामसुं सचीतनी बीराधना होतीहै अथवा सचीतकुं अबादा उपजतीहै इसरीत-से वंदणाकरे ऊण वंदणाने ॥ सावज्ज कहीजे ॥ अथवा स्नान कच्यापाणीसेकरतां अथवा दांतण करता ॥ अथवा अन्नादीक दाणा उपर बेठोहै अथवा सचीत उपर बेठोहै इत्यादिक अनेक सचीत लग रहिहै थकां वंदणा करे ॥ इण वंदणाने सा वज काहिजे, ॥ सचीत लगरही थका वं दणा करे सचीतरे माथे उभा थकां वं-दणा करे ॥ सचीत छोडकर उली तरफ आयके वंदणाकरे ॥ इणरीतसुं वंदणा करे इण वंदणाने सावज कहीजे ॥इण री तसुं कोई ग्रस्त सचीतकी विराधणा कर-

के वदणा करे ॥ उण ग्रस्तने दुरगती के ता॥खोटी गतनी परापती हुवे॥नरक तीरजच गती मीलेगा॥ जनम मरण घणा वदेगा ॥ साख सुत्र महा नसित नीछे ॥ निरवध वदणा किणने कहिजे ॥ उत्तर ॥ कोई ग्रस्त मुनीने वदणा करता पांच थावर हणे नही ॥ अथवा पाच थावरने अबादा देवे नही ॥ वदणा करता जीण वदणाने निरवध वंदणा कहिजे ॥ निरवध रीतसु वदणा करे ऊण जीवने सुद्ध गतीरी प्रापती हुवे ॥ निच गोत्र खेकरे ॥ ऊच गोत्ररी प्रापती हुवे ॥ तीर्थंकर गोत्र बाधे ॥

॥ प्रश्न ॥ १८ ॥ हे प्रभु ॥ श्रावग साधु मुनी राजनो बीनो करे ॥ ऊण ग्रस्तने

कांई गुणनी प्रापती हुवे ॥ उत्तर॥ हे शि-
ष्य—बीनारा दोय भेद ॥ अेकतो सावज
विनय ॥ अेक निरवध विनय ॥ सावज
बीनय किणणे काह्विजे ॥ पांच थावर हण
कर बीनो करे ॥ अथवा मुनी राजका कलप
ऊपरंत बिनो करे ॥ ऊणने सावज विनो
काह्विजे ॥ सावज बिनय करतां दुरगतीनी
प्रापती हुवे॥साषसूत्र प्रसन्न व्याकरणनीछे ॥
निरवध विणय कीणने काहिये ॥ पांच
थावर ॥ अथवा छकाय जिवनी साता दे
कर विनये करे ऊणने निरवध विणये
कहिये॥निरवध विनये करतां सुध ग-
तीनी प्रापती थाये साख सुत्र प्रसन्न व्याक
रण ॥ निरवध रितसुं वीनो करतां तीर्थं
कर गोत्र बांधे ॥

॥ प्रश्न ॥ १६ ॥ हे प्रभु ॥ श्रावग साधु मुनी राजनी भगती करे ॥ ऊण ग्रस्तने काई गुण निपजे ॥ ऊत्तर ॥ हे शिष्य भक्तीना दोय भेद ॥ एकतो॥ सावज भगती ॥ दुजी ॥ निरवध भगती ॥ सावज निरवधनो खुलासो ॥ चऊदमा प्रश्नमे हे ॥ तिको देखलीजो ॥

॥ प्रश्न ॥ १७ ॥ हे प्रभु ॥ किसी ग्रस्तके पास सचीत वस्तु होवे ॥ ऊण ग्रस्तमु मुनीने वात नकरणी ॥ इण कारण ॥ वात करतां सचीत वस्तुना जिवने अवादा हुर्तीहे ॥ तथा ऊण जिवनी वीराद्दना होतीहे ॥ इणमुदे ग्रस्तके पास सचीतथका ॥ मुनीने वात नकरणी ॥ \ साग सुत्र माहानसीत ॥ सचीत थका वा

त करतां ॥ अेक वासका प्रायचीत थावे॥

॥ प्रश्न ॥ १८ ॥ साधु मुनीराजने सेखे काल ॥ एकमास ऊपरंत रहणो नही एकमासनो कलप जिण गांमेम रह्या ॥ मुनीराज ॥ उणगाममे पाछो दोय मास ताई आवणो मुनीने कलपे नही ॥ साप सुत्र आचारंग ॥

॥ प्रश्न ॥ १९ ॥ साधु मुनीराजने ॥ चित्राम अस्त्रीना हुवे ॥ जीण जायगामे रहेणो कलपे नही ॥ साधुने चित्राम अस्त्रीना पासे रखणा नही ॥ पासे रखेतो दंड प्रायचीत आवे ॥ जिण्रो कारण ॥ साधुने चित्रामना मकानमे एक रात्र रेहणो बरजीयोछे॥ साख सूत्र वृहत कलप आचारंग सुत्र ॥

॥प्रश्न॥२०॥साधु साधवीने ॥ ग्रस्तकें पाम॥कपडा सिवावणा नही॥अथवा पात्रा दिक रगावणा नही ॥ साख सुत्र नसित॥

॥ प्रश्न ॥ २१ ॥ साधु मुनीराजने ॥ वीलेपन ॥ मर्दन ॥ पीठी ॥ करणी नही॥ अथवा सुगद वस्तुनी ॥ अथवा विन बास वस्तुनी ॥ अथवा तेला दिकना ॥ मर्दन विलेपन ॥ मर्दन करणो नही ॥ तपशाने बीपे पीण मरदन करणो नही ॥ साष सुत्र नसित ॥ दसमी काळक॥ आचारग॥

॥ प्रश्न ॥ २२ ॥ साधु मुनीराजने ॥ असुझतो आहार देवे जीको धणी अधुरो आउखो पामसी ॥ साधु पिण असुझतो आहार लेवे ॥ तीण साधुरा पींडमे दया रेवे नही ॥ साख सूत्र ठाणायग ॥

भगवतीजीमेंछे ॥

॥ प्रश्न ॥ २३ ॥ साधु मुनीराजने ॥ दुध ॥ दही ॥ घृत ॥ आद देकर पांच वीघय नीत ॥ प्रते ॥ भोगवे. तो ऊणने साधु नही कहीजे ॥ पापी साधु कहीजे ॥ साष सुत्र उतराधेन ॥

॥ प्रश्न ॥ २४ ॥ साधुने अरथे ॥ मकान समारीयो होय ॥ साधु उतरीया हुवे ॥ उण मकानने ॥ नीपतो होय ॥ तथा उण मकानमे आरंभ हुतो हुवे ॥ तो मुनीने रहणो नही ॥ रहतो चोमासी प्रायचीत लागेछे ॥ साख नसीत सुत्र ॥

॥ प्रश्न ॥ २५ ॥ साधु आपणा वस्त्र ॥ पात्र ॥ ग्रीस्तके साथे भार पोहोचावे तो॥ प्रायचीत ॥ नसीत सुत्रमे कह्योछे ॥

॥ प्रश्न ॥ २६ ॥ साधु थईने ॥ आछा आछा घर ताकिने गोचरी जायतो साध पणासु भ्रष्ट कह्यो छे ॥ साक्ष सुत्र सुगडायग ॥

॥ प्रश्न ॥ २७ ॥ साधुने वस्त्र धोवना॥ रगणा नही ॥ बहु मोला वस्त्र पिण राखणा नही ॥ साप सुत्र आचारग सुगडायग ॥

॥ प्रश्न ॥ २८ ॥ गोतम सामी भगवतने पुछता हुवा ॥ हे प्रभु ॥ साधुने अर्थे ॥ मोलगी वस्तु लेनी ॥ ते साधुने वस्ते लेणी कलपे क॥नही कलपे ॥ उत्तर॥ हे गोतम ॥ साधुन अर्थ मोल लियोडी वस्तु लेणी न कल्पे ॥ हे प्रभु ॥ श्रावग॥ ॥ पानग ॥ मुत्र ॥ ओघा ॥ पुजणी ॥ रो-

गाण ॥ प्रमुख ॥ अनेक उपगरण आ
वग एकंत साधुने अर्थे मोल लेइने
राखे ॥ ते वस्तु कळपे के नही कळपे ॥
साधुने ॥ हे गौतम ॥ ते बस्तु मुनीने न
कळपे ॥ साप सुत्र दसमी काळक आचा
रंग ॥हे प्रभु॥ साधुने पात्रा प्रमुख॥ किण
बिधसुं लेणा कळपे हे ॥ हे गोतम ॥केतो
साधु दिख्या लेणकी बखत साथे लने
निकळवो ॥ अथवा जो धणी पात्रा बना
यने वेचेहै ॥ उनके पास जाचिने लेना ॥
ऐसे अनेक उप गरण निरबध लेना ॥ पिण
मोल लीयोडी बस्तु मुनीने न कलपे ॥
॥ प्रश्न ॥ २९ ॥ हे प्रभु ॥ सो हात
री जाजम ॥ तथा ओर पीण बिछावणा ॥
लंबी दुरमे वीचरयाहै ॥ उण बिछावणाके

एक पछा उपरे सचोत वस्तु लग रही है तथा बिछावणके पास सचीत वस्तु पडीहै॥ उण बछावणा उपरसु गृस्त आहार प्रमुख लायने मुनीने देवे ॥ ते आहार मुनीने लेणो कळपे ॥ के नहीं कळपे ॥ हे शीष्य सचीतरा सघटा सुं मुनीने आहार लेणो नहीं ॥ हे शीष्य ॥ अधर आसन बीछ रयाहै ॥ कम हात लबी ॥ अथवा अनेक हात लबी बीछरयाहै ॥ उणकु सचीत लग रयाहै ॥ उण सचीतरा सघटासु देवेतो लेणो नहीं ॥ सचीतरा सघटासु आहार लेणो बरजीयो छे ॥ साख सुत्र भगवतीजी आचारग आग्रमग नीछे ॥

॥ प्रश्न ॥ ३० ॥ हेप्रभु ॥ ग्रस्तके पाससे च्यार आहार माह्यला एकवी आ-

हार खाणेकी ॥ अथवा सुंगणेकी वस्तु ॥ चाकुं ॥ कतरणी ॥ पाने ॥ पाटी ॥ वस्त्र पात्र ॥ इत्यादिक बस्तु मुनी उतरीया हुवे ॥ उण मकाणके मांहे लेणी कलपे ॥ के नही कलपे ॥ उत्तर ॥ हे शीष्य ॥ मुनी उतरीया उण मकाण माहे ॥ आहारादीक आद देकर कोई बस्तु लेणी न कलपे ॥ साख साधु समा चारी ग्रंथनी छे ॥ ते ग्रंथ धर्मसी दर्यापुरी मुनी कृत ॥

॥ प्रश्न ॥ ३१ ॥ साधु मुनीराजने ॥ ग्रस्त पोछावणने जावे ॥ अथवा साधु मुनीराजके ग्रस्त सांमा जावे ॥ ऊणके पासमुं असणादीक च्यार आहार सुंगणेकी वस्तु लेणी कलपे के नही कलपे ॥ ॥ ऊत्तर ॥ हे शिष्य मुनीने लेणी न कल-

पे ॥ तीणरो कारण एकवार मुनी लेवेगाती पोछे ग्रस्तके प्रणाम एसो आवेगा ॥ पो छावणने ॥ अथवा सामा जावणरी वग त ॥ साथे वस्तु घणी ले जावेगा ॥ लुग ॥ सुपारी ॥ तबाकु ॥ प्रमुख आगे पीण मुनी लीनीथी ॥ तीणसु ॥ फेर लेशी ॥ इण अधु सायका प्रणामसे सामी वस्तु लय आवसी ॥ इण दृष्टात न कल्पे ॥ सामी लायोडी वस्तु साग आचारग नीछा॥

॥ प्रश्न ॥ ३२ ॥ साधु मुनीराजके मासे भ्रम्न रेवे ॥ दिन एक तथा अनेक दिन मास ताई ॥ घणा काळ ताई रेवे ॥ ओ रसोई निपजावे ॥ उणके पाससु ॥ आहार पाणी ॥ लुग ॥ सोपारी ॥ आद देकर मुनान लणी कल्पे ॥ के नही कळपे॥

॥ उत्तर ॥ सुणो शिष्य ॥ मुनीके साथ ग्रस्त रेवे ॥ उनके पाससुं ॥ मुनीने आहारादिक आद देकर लेणो न कळपे ॥ इण कारण ॥ आचारंग जी सुत्रमे तथा नसित सुत्रमे ॥ क्योंके ॥ मुनीने ग्रीस्तने साथे राखणो नही ॥ इण कारणसुं साथे राखणो बरजीयो छे ॥ आहार पाणी पिण लेणो बरजीयो छे ॥ सुत्र माहा नसित नी साप ॥

॥ प्रश्न ॥ ३३ ॥ साधु मुनीराजने आपणी वस्तु देणी ॥ पाना ॥ पाटी ॥ सुत्र ॥ नोकरवाळी ॥ अनुपुरबी ॥पुंजणी॥ बस्त्र पात्र ॥ आहार पाणी ॥ इतनी बस्तु से ले करी ओर पीण बस्तु ग्रस्तीने ॥ मूनीने देणी न कळपे ॥साष सुत्र नसित॥

॥ प्रश्न ॥ ३४ ॥ साधु मुनीराज ॥ जिण धणीरा मकाणमे उतरीया ॥ उण धणीरी रजा लेणी ॥ अग्या लेणी ॥ पिण दुसरारी अग्या लेणी नही ॥ अग्या लेवे तिण धणीरा घररो आहार पाणी वस्त्र पात्र ॥ पिण लेणो नही कळपे ॥ साप सुत्र दसमी काळक आचारग ॥

॥ प्रश्न ॥ ३५ ॥ साधु मुनीराजने ॥ हातसे कागद लिखने ग्रस्तने देणो कळ पे ॥ के नही ॥ उत्तर ॥ मुनीने हातसे कागद लिखने ग्रस्तने देणो नही॥मुनीने हातसे कागद लिखने देव ॥ तीणने साध पणासु दुर कयो छे साप सुत्र नसितनिछे॥

भाग पेहलो समाप्त

अथ स्तवन सझाय प्रारंभ.

॥ अथ श्री महावीर सांमीको स्तवन ॥
प्रभातराग ॥ जे गुणेस जे गुणेस देवा ॥
एदेशी ॥ माता तेरी त्रीसळा देवी ॥ पिता
सीधारथ राजा ॥ महावीरतो नाम तुमा-
रा ॥ सार्‍या सबके कांजा ॥ जै जिणंद
जै जिणंद जे जिणंद ॥ जे जिणंद देवा ॥
एआकणी ॥ १ ॥ तीस बरस गीर बास
बसीये ॥ पिछे लिनो संजम भारा ॥ के-
वळ ग्यानतो पायो प्रभुजी ॥ चवदे सहे-
स अणगारा ॥ जे० ॥ २ ॥ चरम तिर्थंकर
आप प्रभुजी ॥ तीन लोककुं पीयारा ॥
आप मुगत माहे पधारे ॥ सासण बरते
थांरा ॥ जे० ॥ ३ ॥ व्रधमानतो नाम

तुमारो ॥ बृधीके करणे वाळा ॥ एक चित्त सु प्रभुने ध्यावे ॥ उस ॥ घर मगळ माळा ॥ जे० ॥ ४ ॥ समत उगणीसे बरस गुण चाळीसे ॥ रावळ पिंडी चोमासा ॥ पुज दोलतराम जीके सीष सोभागमलजी ॥ राखे आपकी आसा ॥ जे० ॥ ५ ॥ सपुर्ण

अथ रावण राजारी सझाय लिख्यते

फागनी देशी

कहे मदोद्र सुण पीया रावण ॥ थें खोटो किनो काम ॥ नारी लायो पारकीस ॥ थारे लारे आया राम हो ॥ इण लका गढमे ॥ आइरे अमरागी राजा रामनी ॥ एआकणी ॥ १ ॥ कुड कपट कर सीता लायो ॥ काई ये गटको खायो ॥ दल बादल लारे ले इने ॥ राम लछमण आया हो॥इण०॥२॥

कहे मंदोद्र सुण पीया रांवण ॥ थांरे पाणी लणोछे जोर ॥ पाणी उपर पाज बांधशी॥ तुंछे वांरो चोरहो ॥ इण० ॥ ३ ॥ लंकापती इम कहेसरे, तुंपराई जाई ॥ इंद्र जीतसा पुत्र हमारे, कुंभकरणसा भाई हो ॥ इण० ॥ ४ ॥ हनुमान अगवाणी उसके, लिछमण जेसा भाई ॥ बलती आगनमे कुद पडेगा, कोट गीनने खाई हो ॥ इण० ॥ ५ ॥ भाई तेरो फंटगयोसरे, सुणो लंकापत राई ॥ दुसमण सेंती जाय मिलीयोसरे, बिध सगळी दीवी बताई हो ॥ इण० ॥ ६ ॥ गौ हीत्या बाळ हित्या कहिसरे, ब्राह्मणहित्या बळे जांण ॥ नारहित्या चोथी कहिसरे, तीणथी पाप अधीक बखांण हो ॥ इण० ॥ ७ ॥

राजा राणा माहा वळ्यासरे, तीणनें गेरज कीधा ॥एक सीता लाया थकासरे, कोईन कारज सीधा हो ॥ इण ॥ ८ ॥ सोळा सहेंसज राजविसरे, सुर सेवे सहेंसज आठ ॥ तीन खडरी सायबीसरे, मारे लाग रह्याछे थाट हो ॥ इण॰ ॥ ९ ॥ एक जिनावर ऐसो आयो, घर घर धुम मचाई ॥ इजत लेगयो तायरिसरे, सुण नणदलरा भाई हो ॥ इण ॥ १० ॥ लक्षपन इम कहेसरे ॥ मत कर उणरी वात॥दोय भीलडा बनमें बसेसरे, मेलु जमरे हाथ हो ॥ इण ॥ ११ निमतीये तुजने कह्योसरे, सीता हेत विनास ॥ इण कारण तुम, छोड दोसरे, पर नारीरी आसहो ॥ इण ॥ १२ ॥ लका मत ॥

कहे सरे, सुणो मंदोद्र नार ॥ अब सीता पाछी दिया थकांसरे, मारी अप किरत होशी संसार हो ॥ इण० ॥१३॥ मंदोद्र इम कहेसरे, सुणो लंकापत सिरदार ॥ होण हार आई लागोसरे, कोई न राखणहार हो ॥ इण० ॥ १४ ॥ राम लीछमण जीतनेसरे, सीता लाया लार ॥ रांवणने पोढायनेसरे, आया जिण दिस जायहो ॥ इण० ॥ १५ ॥ देस पंजाबसुं आयनेसरे, दोछी होळी चोमास ॥ सो भागभलजी इम कहेसरे, छोडो परनारी-नी आस हो ॥ इण० ॥ १६ ॥ उगणी से गुण चालीस मेसरे, फागन सुद चवदस सुभ मास ॥ पुज दोलतरामजी रा प्रसाद सेसरे, किनो ग्यान तणो

अभ्यास हो ॥ इण० ॥ १७॥

॥ अथ साधु आचारनी सझाय लिखते॥

जी सामी घर छाडीनें निसऱ्या, येंतो लियो सजम भारजी ॥ जी सामी पच महाव्रत पाळजो, मत लोपजो जीनजीनी कारजी ॥ जी सामी अरज सुणो एक मायरी ॥ एआकणी ॥ १ ॥ जी सामी तप जप सजम पाळजो, नींद्रा वीगता निवार जी॥ जीसामी बाविस परीसा जितजो चारित्र खाडानी धारजी ॥ जी सामी अरज० ॥ २ ॥ जी सामी ग्रर्न्तासु मो मनी राखजो, येंतो लिजो मन सुध आरजी ॥ जी सामी असुझतो अन त्गन थनो फिर जाजो तिणहिज वारजी ॥ जा सामी अरज० ॥ ३ ॥ जी

सांमी कोइ बेहेरासी लाडवां, कोइ बुराणे खीरजी ॥ जी सांमी कोइ बेहेरावसी सुका टुंकडा, थेंतो मत होयजो दलगीरजी ॥ ४ ॥ जी सांमी कोइ करसी थांने बंदणा॥कोइ निचो सीस नमायजी,॥ जी सांमी कोइ देसी थांने गाळीयां, मती आणजो मनमो रिसजी ॥ जी सां० ॥ ५ ॥ जी सांमी जंतर मंतर करजो मती ॥ मत करजो सुपन बिचारजी ॥ जी सांमी जोतक निमत भाखोमती, मती लोपो जीनजीनी कारजी ॥ जी सांमी० ॥ ६ ॥ जी सांमी रंग्या चंग्या रेहणो नहीं, नहीं करणो देहीं सिणगारजी ॥ जी सांमी केस समारी बाणावतां, मुख धोवतां दोष अपारजी ॥ जी० ॥ ७ ॥ जी सांमी कपडा पेरो ऊजलां

भागी मोला चीत छावजी ॥ जी सामी
माधु दिसो सिणगारिया, लोगामे निंदीया
थायजी ॥ जी० ॥ ८ ॥ जी सामी वणी
या वणाया ॥ विंदसा, गोग फुटरा फुदाल-
जी ॥ जी सामी वळे मल उतारो सरी
रो, माधुजीने लागे जजाल जी ॥
॥ जी० ॥ ९ ॥ जी सामी दोय साध तीन
आरज्या, बिचरजो तीनहीज काळजी ॥
जी सामी एक साधने दोय आरज्या, म
त करजो कदेइ बीहारजी ॥ जी सामी० ॥
॥ १० ॥ जी सामी पलेवण किया विना,
मत करोजो विहार जी ॥ अन्न पांणी
दोनु टका, नहीं साध तणो आचारजी ॥
जी सामी अ० ॥ ११ ॥ जी सामी स्त्री-
सतीने घरे वेमणो नहीं साध तणो आ

चारजी ॥ जी सांमी साध अने आरज्या, मत उतरजो सामा सामजी ॥ जी सांमी अ० ॥ १२ ॥ जी सांमी एक घर दोनुं टका, मत लेवो आहारजी ॥ जी सांमी आरज्यारे थांनक जायने, मती वेसजो थें साधजी ॥ जी सांमी अ० ॥ १३ ॥ जी सांमी आचारंग सुत्रमे कह्यो ॥ चाल्यो साधतणो आचारजी ॥ तिण अनु सारे चालजो, करसो खेवो पारजी ॥ जी सांमी० ॥ १४ ॥ जी सांमी थांनकमे लिजो मती, असनादिक च्यारे आहारजी ॥ जी सांमी आचारंग नसितमे बरजियो, सुत्र लिजो हिरदे धारजी ॥ जी सांमी अ० ॥ १५ ॥ जी सांमी ग्रस्ती थांरे साथें रेवे, मत लिजो असनादिक आ-

द्दारजी ॥ जी सामी नोकरवाली पाना दिजो मती ॥ ओ साधतणो आचारजो ॥ जी सामी ॥ १६ ॥ जी मामी उगणीसे च-माळीममे गाव हिवरे चोमासजी ॥ जी सामी आसोज बद अष्टमी ॥ सोभाग-मलजी कहे गुरु प्रमादजी ॥ जी सामी अरज सुणा एक मायरी ॥१७॥ सपुर्ण ॥

अथ नेमनाथ जीरी सझाय लिख्यते
जी लारा गीतरी देशी

सोरीपुर नयरी अलखपुरी सम भारीहो ॥ मयादजीरानद ॥ समुद्र विजे नृप मया-जी नारीहो जीणद ॥ १॥ अपराचीनथा चवी मयादजी कुपेहो ॥ मेयादनीरानद ॥ चवद सुपन दखी सुत जाया सुपेहा जिणद ॥ २ ॥ छपन कुमा

री मिलकर मंगळ गायाहो ॥ सेवादेजी
रानंद ॥ चोसष्ट इंद्र मेरु शीखर नवराया
हो जिणंद ॥ ३ ॥ तिनमे बरष नेम कुंव
र पद सुख दाई हो सेवादेजीरानंद ॥
तेल छंडो सती राजुलने छटकाई हो
जिणंद ॥ ४ ॥ जंतु मुकाई बरसी दानज
दिधोहो सेवादेजीरानंद ॥ सेहेस पुरखसुं
सहेस्त्र बनमे संजम लिधोहो जिणंद ॥
॥ ५ ॥ छदमस्त रह्या दीन पंताळीस
पुरा हो सेवादेजीरानंद ॥ ६ ॥ अष्टादश
गुणधर साधु सेहेस अठारा हो ॥ सेवा-
देजीरानंद ॥ सेहेस चाळीस साधवीया-
नो परीवार हो जीणंद ॥ ७ ॥ एक लाख-
सेहेस गुणंतर श्रावक जाणो हो सवादे-
जीरानंद ॥ श्रावका तीन लख सहेस छ-

त्तीस प्रमाणे हो जीणद ॥ ८ ॥ प्रभुजी थारी सुरत लागे पीयारी हो सेवादेजी रानद ॥ लछन सख बरण शाम हितकारी हो जीणद ॥ ९ ॥ प्रभुजी थारी दस धनुपनी देही हो सेवादेजीरानद ॥ हरख हरख निरपे सुर नर केई हो जीणद ॥ १० ॥ बरप सातसे निरमळ परजाय पाळी हो सेवादेजीरानद ॥ कियो अनसण रेवतगीर दोखण टाळी हो जीणद ॥ ११ ॥ मुगत मेहेलमे नेम जिणद सिधाया हो सेवादेजीरानद ॥ सती राजुल ले सजम मीत सुख पायाहो जिणद ॥ १२ ॥ प्रभुजी आपनो सीवपुर माहे बिराजो हो सेवादेजीरानद ॥ गघराणामे रह पुज दोलतरामजी सारो मुज का

जो हो जीणंद ॥ १३ ॥

अथ चोविसी स्तवन लिख्यते

देशी फागरी

पेहेला रिखब देव बंदीयेरे ॥ दुजा अजत जिनदेव ॥ संभव दुख निकंदीयेरे ॥ अभीनंदणनी सेव ॥ग्यानीराज चरणामे चित्त लागो ॥ अरी हो हो ॥ तिरथना नाथ ॥ अरी हो हो ॥ सब जुगना तात ॥ तुम सेती रंग लागो ॥ एटेर ॥ १ ॥ सुमत पदम सुपासजीरे ॥ चंदा प्रभुजीने बंद ॥ सुबध सीतळ श्रीहंसजीरे ॥ बास पुज्य सुख कंद ॥ ग्या० ॥ २ ॥ बिमळ अनंत धर्म नाथजीरे ॥ साताकारी संतनाथ ॥ कुंथु अरी मल्ली बंदसांरे ॥ मुनी सुब्रत बिख्यांत ॥ ग्या० ॥ ३ ॥ नमीनाथने

नेमजीरे ॥ नागकु तारण पास ॥
कमठ बिदारण प्रगटीयोरे ॥ व्रधमान
पुरी आम ॥ ग्या० ॥ ४ ॥ वेहरमान
विस छेरे ॥ पच विदेह मझार ॥ अनत
चोविसी नीत नमुरे ॥ आवागमण नि
वार ॥ ग्या० ॥ ५ ॥ वदीये नीत प्रोढी
येरे तीर्थंकर चोवीस ॥ भव भव दु.ख
निकदीयेरे ॥ मुको रागने रीस ॥ग्या० ॥
॥ ६ ॥ किरपाकरी मुज उपेररे ॥ आलो
सिवपुर साथ ॥ पुज दोलतरामजीनी
विनतीरे ॥ तारो दिनानाथ ॥ ग्या० ॥
॥ ७ ॥ उगणीसे छवीसे चेतमेरे ॥ सुद
चोथ मझ जाम ॥ गुजर देसे गाजतारे ॥
सीतपुर सीधनो ठाम ॥ ८ ॥

वखांण बंद हुआ पिछे भायांने तथा बायांने ये आरती बोलणी

फिटक सिंघासन जिनवर बिराजे ॥ द्वादश प्रखदा मुख आगे ॥ द्वादस अंग रुप बांणी प्रकासे ॥ सुणतां हिवडो जागे ॥ १ ॥ सुणलोरे भवीका ॥ जो जिण बांणी ॥ जनम मरण मिठ जावे ॥ आ टेर ॥ च्यार प्रमांण खट दरबके ॥ भिन भिन ॥ भाव बतावे ॥ एक चित्तसुं जो जिव अराधे ॥ गरभा बास नहीं आवे ॥ सु० ॥ २ ॥ जीव अजीवके भाव बतावे ॥ लोक अलोक के सरुप दिखावे ॥ केवळ ग्यांनी अनेक परूपे ॥ भव जीव एक चित्त लावे ॥ सु० ॥ ३ ॥ सात न ये

निखेपा च्यार ॥ पच ग्यानके भाव वतावे ॥
आगारने अणगारके धरमसु ॥ ए आ
राध्या सुध गत जावे ॥ सु० ॥ ४ ॥ स
तगुरू जीन वचन सुणावे ॥ ये तो भव जीव
सुण सुख पावे ॥ भुख प्यास रोग सब जावे
मन वछत फळ पावे ॥ सु० ॥ ५ ॥ स
मत उगणीसे वरस बयाळीसे ॥ दुती
जेठ चवदस दिवसे ॥ सोभागमलजी
कहे ॥ पेठ आबोरीमे ॥ जीन गुण गाया
सुभ दिवसे ॥ सु० ॥ ६ ॥ सपूर्ण ॥
॥ अथ वीस वेहेरमान को ॥ स्तवन ॥
श्रीमींदर सामी नमु॥जुग भींदर दुसरा
जाण वाहु सुवाहु वादता ॥ हरखत होवे
निजप्राण ॥ १ ॥ जीणेसर वादु वेहेरमान
जीन वीस ॥ टेर ॥ सुजात सामी प्रभु

बळी ॥ रिखन्रा नंदण अनंत न्रीज ॥ सुर प्रभु वीसाळ वज्रधरने ॥ बांदु आंणि धीरज ॥जी० ॥२॥ चंद्रानन जिन बारमा ॥ चंद्रबाहु तेरमा तेह ॥ भुजंग इसवर नेमने ॥प्रणमु धर नेह ॥जी०॥३॥ विरसेन सांमी सतरमा ॥ आठारमा जीन माहाभद्र ॥ देवजस अजत बीरजनी ॥ सेवा करे चोसट इंद्र ॥ जीणेस० ॥ ४ ॥ चोतीस अतीसेसुं परवऱ्या ॥ बांणीना गुण पेंतीस ॥ अनंत ग्यांनी अरीहंतजी ॥ जीके जीता रागने रीस ॥ जीणे ॥ ५ ॥ जंबु द्वीपमे च्यार जीन ॥ धातकी खंडमे आठ ॥ इम हीज आद पुखराधमे ॥ ज्यांणे सेव्यां बंद पुन्नरा थाट ॥ जी० ॥ ६ ॥ पांचसे धनुष उची देहरी ॥ ज्यांरो कं-

घन वरण सरीर ॥ चोरासी लाख पुग्न आऊखो ॥ प्रभु सायर जेम गभीर ॥ जी ॥ ७ ॥ सेवा करू साहेब तणी ॥ पोण अळगाघणा बसोछो आप ॥ लवद हाथ लागी नही ॥ काई पुरवला पाप ॥ जी० ॥ ८ ॥ गुण कीया प्रभुजीतणा ॥ पावे सुख भरपुर ॥ नामे नव निध सपजे ॥ प्रभु दुख टळजावे दुर ॥ जी० ॥९॥ क्रोडा कोसारो अतर पडगयो ॥ फेर किम कर आऊ हजुर ॥ यें म्हारी वदणा मानजो ॥ प्रभु पोहो उगते सूर॥ जी० ॥ ॥ १० ॥ समत आठारे बयाळीसे ॥ सखे काळे चेतरे मास ॥ सुद पख स्तवन जोडीयो ॥ सेहेर जेतारण मन हुलास ॥ ११ ॥ पुज रूघपनजी दिपता ॥ पुज

जीवनजी बडा सीष्य ॥ तसु सीष्य कहे कर जोडने ॥ इम कहे उरजनजी रीस्य ॥ १२ ॥ संपुर्ण ॥

॥ अथ उपदेशी स्तवन लिस्यते ॥

कनकने कांमणीं परहरो प्रांणीया ॥ कनकने कांमणी जोर जोडी ॥ आपना पापथी दुरगत जावणो ॥ देव रह्याछे आस मांडी ॥ कन० ॥१॥ आद अनाद को जीव आस मांडी रह्यो ॥ आबतो छोड नरभव पायो ॥ परनारी परसतां करम दल बंदतां ॥ घोरानघोर नरकमे जायो ॥ कन० ॥ २ ॥ नरकथी नीकलीयो निंगोदमे संचरीयो ॥ तिहां तो जाय ठांणोज ठायो ॥ अनंती सरपणी अनंती उत सरपणी ॥ अनंतो कालचक्र चलजायो

॥ क ॥ ३ ॥ वेदना भोगवे दोस किण-
ने देवे ॥ किधा तो करम छुटेयनाही ॥
चेतन जीवना बदे पुन्य तेहना ॥ वरज्या
प्राण गुण ठान लही ॥ क० ॥ ४ ॥
कनकने कामणी तज निकल्या ॥ उत्तम
केई लाखने कोडी ॥ पर निंधा परहरो
आप आतमतगे ॥ जे करमासु जुध माडी
॥ क० ॥ ५ ॥ उपयोग चालता मारग
मालता ॥ द्रिष्ट विपरीत नाह्य जोवे
॥ आहार पाणी गवेकता ग्रस्ती घरे
पेसता ॥ भवजीव तणा मन मोहवे
॥ ६ ॥ अरजीया भाखाने एखणा आदरी
॥ आ पुरमारी हे इधकाई ॥ जाजळीतो
इण भवे आप आलम सेहवे ॥ सोभाग
मलजी वह जालोर माही ॥ क० ॥७॥

संमत उगणीसे बरस बत्तीसेने ॥ पुज दोलतरामजी प्रसाद ॥ चोमास किनो ॥ सावण मास सुद पख तेरस ॥ गढ जा-
लोर धरम ध्यांन इधको ॥ क०॥८ ॥संपुर्ण॥

अथ उपदेसी स्तवन लीख्यते

हींडारा गीतरी देशी

लख चोराशी माहे भमंतां ॥ काळ अनंतो गमायोरे ॥ कोइक पुन संजो ग करीने ॥ गुरूरो नरभव पायोरे ॥ १ ॥ चेतन चेतोरे ॥ ओ काळ भव अंतर झटके लेसीरे ॥ टेर ॥ आरज खेतर उत्तम कुल मिळीयो ॥ देह निरोगी पा इरे ॥ सुध आचारी सदगुरू मिलीया ॥ उनमे कसर न कांईरे ॥ चेतन० ॥ २ ॥ नरभव रतन चींतामण सरीखो ॥ जो

हुवे सोई किजेरे ॥ मुरख वीखीया रस
रे माही ॥ एह जनमज खोयोरे ॥चे०॥३॥
वाळपणो लडकारे साथे ॥ वीरथा खेळ
गमायोरे ॥ भर जोवनमे आधो हुय ग
यो ॥ तीरीया सग लपटायोरे॥चे०॥४॥
जोवन मटके झुले गरवमे ॥ मनमे वोहृत
मगरूरीरे ॥ देह तणेतो खेय न लागणदे॥
राखे फीटक सींदुरीरे ॥ चे० ॥ ५ ॥
जोवन वीत जरा झर लागी ॥ सीरपर
धवळा आयारे ॥ नेणतो दोउ झरवा
लागा ॥ कंपण लागी कायारे ॥ चे० ॥
॥६ ॥ वासुदेव बळभद्र मुरारी ॥ चक्रवर्त
जेसा सुरारे ॥ इद्र नरींद्र धर्णींद्र केहृवावे
॥ काळ रग्गया सब पुरारे ॥ चे० ॥ ७ ॥
काळ बळी केहने नही छोडे ॥ क्या राजा

क्यां राणारे ॥ छीन माहे जीवुं घांटी पकडे ॥ चीडी जीवुं शींचानारे ॥ चे० ॥ ॥ ८ ॥ न्याती गोती सारन पुछे ॥ सब मतलबके गरजीरे ॥ डोकरीयो इम मर-णो वंछे ॥ करे रामसुं अरजीरे ॥ चे०॥९ ॥ एहवी जांणने भवियण प्रांणी ॥ धरम ध्यांन थें कीजोरे ॥ परभवमे थें सुख पा वोला ॥ सीव रमणीने वरसोरे ॥ चे० ॥ ॥ १० ॥ संमत उगणीसे बरस अडतीसे मास फागुण सुख कारीरे ॥ आमर सर-मे सोभागमलजी कहे ॥ सुण लीजो नर नारीरे ॥ चे० ॥ ११ ॥ पुज दोलत रामजी दीपतासरे ॥ तत शीष आग्या कारीरे ॥ उपदेशी ओ स्तवन बनायो ॥ गुरु मुख आग्या धारीरे ॥ चे० ॥ १२ ॥

॥ अथ सत नाथजीरो स्तोत्र लिख्यते ॥
भत प्रभु जीरो कीजे जाप ॥ कोड भवा-
रा काटे पाप ॥ सत जीणे सर मोठा देव
॥ सुर नर मारे ज्यारी मेव ॥ १ ॥
दु ख दार्ळीद्र जावे दुर ॥ सुख सपत
पामे भरपर ॥ ठग फासीगर जावे भाग
बळती हुवे सीतळ आग ॥ राजलोकमे
महीमा घणी ॥ सत जीणेसर माथे धणी
॥ जे ध्यावे प्रभुजीरो ध्यान ॥ राजा
देवे आधीको मान ॥ ६ ॥ ग्रह
गोचर पीडा टल जाय ॥ दोखी
दुसमण लागे पाय ॥ सगळो भागे मन
को भरम ॥ सम कत पामी काटे करम॥४॥
सुणो प्रभुजी म्हारी अरदास॥ हु सेवग
थे पुरवो आस ॥ ह्मारा मनरा चींत्या

कारज करो ॥ चींता आरथ वीघणज
हरो ॥ ५ ॥ मेटो प्रभुजी म्हांरा आळ
जंजाळ ॥ प्रभुजी मुजने नेण नीहाळ ॥
आपरी कीरत ठांमोठांम ॥ प्रभुजी सुधारो
म्हांरो काम ॥ ६ ॥ जे नर नीत्य प्रभुजी
ने रते ॥ मोत्यां बंध छम फुला कटे ॥
चोब लावण दोनुं झड जाय ॥ बीना ओ
षंद कट जावे छाय ॥ ७ ॥ प्रभुजीरा
नांमथी आंख्या नीरमळ थाय ॥ धुंध प-
डळ जाळा कट जाय ॥ कवळ्यो पीळीयो
झड झड पडे ॥ संत जीणे सर साता
करे ॥ ८ ॥ गीरमी ब्याध मीठावे रोग ॥
सेण मींतररा मीळे संजोग ॥ इसरो देव न
दीसे ओर ॥ नही चाले दुसमणरो जोर॥९॥
लुटेरा सब जावे नास ॥ दुरजन फीटीं हुवे

॥ अथ सत नाथजीरो स्तोत्र लिख्यते ॥
सत प्रभु जीरो कीजे जाप ॥ कोड भवा-
रा काटे पाप ॥ सत जीणे सर मोठा देव
॥ सुर नर सारे ज्यारी सेव ॥ १ ॥
दुःख दार्ळीद्र जावे दुर ॥ सुख सपत
पामे भरपर ॥ ठग फासीगर जावे भाग
वळती हुवे सीतळ आग ॥ राजलोकमे
महीमा घणी ॥ सत जीणेसर माथे धणी
॥ जे ध्यावे प्रभुजीरो ध्यान ॥ राजा
देवे आधीको मान ॥ ६ ॥ ग्रह
गोचर पीडा टल जाय ॥ दोखी
दुसमण लागे पाय ॥ सगळो भागे मन
को भरम ॥ सम कत पामी काटे करम॥४॥
सुणो प्रभुजी म्हारी अरदास॥ हु सेवग
पुरवो आस ॥ ह्मारा मनरा चींत्या

कारज करो ॥ चींता आरथ बीघणज हरो ॥ ५ ॥ मेटो प्रभुजी म्हांरा आळ जंजाळ ॥ प्रभुजी मुजने नेण नीहाळ ॥ आपरी कीरत ठांमोठांम ॥ प्रभुजी सुधारो म्हांरो काम ॥ ६ ॥ जे नर नीत्य प्रभुजी ने रते ॥ मोत्यां बंध छम फुला कटे ॥ चोब लावण दोनुं झड जाय ॥ बीना ओ पंद कट जावे छाय ॥ ७ ॥ प्रभुजीरा नांमथी आंख्या नीरमळ थाय ॥ धुंध पडळ जाळा कट जाय ॥ कवळ्यो पीळीयो झड झड पडे ॥ संत जीणे सर साता करे ॥ ८ ॥ गीरमी व्याध मीठावे रोग ॥ सेण मींतररा मीले संजोग ॥ इसरो देव न दीसे ओर ॥ नही चाले दुसमणरो जोर॥९॥ लुटेरा सब जावे नास ॥ दुरजन फीटीं हुवे

गाम ॥ सत प्रभुजीरी मेहेमा घणी ॥ की
रपा कीजो तीन भवनरा धणी ॥ १० ॥
अरज करुछु जोडी हात ॥ था छाणी नहीं
दुजी वात ॥ दुर रहीयाछो पोते आप
॥ काटो प्रभुजी म्हारा पाप ॥ ११ ॥
म्हारा मनरा छाया कीजे काज ॥ राखो
प्रभुजी म्हारो लाज ॥ था समान जुगमे
नही कोय ॥ थाने समऱ्या सुख सपत
होय ॥ १२ ॥ था आगे न चाले मृगी
रो जोर ॥ नाव तेजरो नाखो तोड ॥ मरी
मीठाईदो करधो मत ॥ तुम गुणारो नहीं
आव अन ॥ १३ ॥ तुमने सिमरे साधु
सती ॥ थाने सीमर जोगी जती ॥ सकट
काटो गग्वा मान ॥ आवीचल पदवी
आपा थान ॥ १४ ॥ समन आठारे चो-

राणवे जांण ॥ देस माळवो इधक वखांण ॥ मेहर जावळो चेतरे मास ॥ हुं छुं प्रभु चरणारो दास ॥ १५ ॥ रीख रुघनाथ व णायो छंद ॥ कांटो प्रभुजी म्हांरा करमारा फंद ॥ जोय रह्योहुं आपरी वाट ॥ मन को सगळी चींता काट ॥ १६ ॥ संपुर्ण ॥

अथ साधुजी श्री श्री सोभागमलजी महाराजको गुण वर्णन स्तवन लिख्यते

॥ दुहा ॥ श्री सरस्वत गण राजकुं ॥ चोविस आद जीणेस ॥ केवळ पद वंदु- सदा ॥ पुरे आस हमेश ॥ १ ॥

॥ छंद ॥ जात मोतीदाम चाल ॥ सदा सुख सुल्लभ चोवीस नांम ॥ भव्या भव आतम सारेहै कांम ॥ महामुनी विस सि रोमणी जाण ॥ वीराजत पाट तपे जीम

भाण ॥ १ ॥ गादीधर पुज्य दोलतराम सुजाण ॥ नहीं कछु दोस छतीसे गुण खाण ॥ छतीसके साभळजो गुण नाम ॥ भर्‍या मुनी दोलतरामसु ठाम ॥ २ ॥ प्रथम माहाव्रत पाच विशेस ॥ इन्द्री बस पाचेही जाणे अशेस॥ खकाय टालत चारही जाण ॥ आचारही पालत पाच पिछाण॥ ३ ॥ अराधेहे तीन गुपत आचार ॥ सलाज्यु सुमतहे पाच बीचार ॥ पालेहे ब्रम्हचारजहे नव वाड ॥ इसा गुण साभळजो नर नार ॥ ४ ॥ छतीस हीये गुण पुर बीचार ॥ आव तुम साभळजो मपदा आठ विचार ॥ प्रथम आचारज कहो पद येह ॥ तो सुवही सपदासुं धरे नेह ॥ ५ ॥ नीजो इम साभळजो कर

प्रेम ॥ सरीरकी संपदासु करे नेम ॥ चो
थी इम जाणो बचन पिछांण ॥ पांचमी
संपदा बाचण जांण ॥ ६ ॥ उपयोगही
संपदा जाणो येह ॥ सातमी संग्रहे नाम
नसंधेह ॥ अवे सहु आठमी संपदा नाम
॥ मत केवावत है अभिराम ॥ ७ ॥ इसा
गुण जाण अनेककी खांण ॥ आचारज
दोलतरामजी पीछांण ॥ जीणीके पाट
सीरोमणी सीष्य ॥ सोभागमलजी सुणो
मोठाजी रीख्य ॥ ८ ॥ जीणकी ख्यांत
सुणो चीत लाय ॥ सुणे कोउं बात उसी
मन भाय ॥ बडो पुनवंत पिता वुधमल्ल ॥
तिजाबाई मात नजाणे सो गल्ल ॥
॥ ९ ॥ फेरू इम लुणीया जात पीछांण ॥
जनमीया घोडनंदी माहे आंण ॥ वहु रंग

राग वदामणा किध ॥ सतोखीन्यात सबे जस लीध ॥ १० ॥ दियो इम नाम सोभागमल जोय ॥ सिख्यो सब सार न छानो कोय ॥ थया इम द्वादस वरसा आय ॥ तदी मन माहे बिचारे माय ॥ ११ ॥ जावा अब देस मुरधर काम ॥ बनो परणाय करा कोई नाम ॥ बिचारे वात वर मन लेहेर ॥ गया निज आप जेतारण सेहेर ॥ १२ ॥ देवळी फेर सगाई किध ॥ गाळीया इम कुकम छाटणा दिध ॥ रह्या धर्ममे लेहे लीन ॥ पढी पुज तोल्तरामजीमु गाठ ॥ १३ ॥ रम्यो मन सुगही मजम भार ॥ छोडी इम नर उटी नीज नार ॥ माता पीण तिग्या तिग्र विचार ॥ मुथार आलम

आप अपार ॥ १४ ॥ अबे पुज दोलत-
रामजीके साथ ॥ गंगापुर आय करी
इमवात ॥ उगणीसे इकीसकी साल पि-
छांण ॥ माहा सुद पंचमीको दिन जांण
॥ १५ ॥ उसी दिन संजम लिध सुजाण॥
सोभागमलजी साध माहा मुनीराज ॥ ब
याळीस दोष टाली करे काज ॥ १६ ॥
माहा मुनी रतन अमोलक खांण ॥ बतीस
ही सुत्र तणोहे जांण ॥ इण बीध देस
बिदेसा ताय ॥ बिहार करंत आये दिख
ण माय ॥ १७॥ जिणीके सीष्य अमरचंद
एक ॥ माहा मुनी आप गुणाकी टेक ॥
उगणीसे बयाळीस बास ॥ नगर माहे किधो
चोमास ॥ १८ ॥ जीहां बहु महाजन
लोक घणेस ॥ सदा नित उद्यम हाट

भणेम ॥ भये एक ओछव दिस्या फेर ॥
क्रोडीमल सजम लिधो हेर ॥ १९ ॥ श्रा
वक सब अमोलख चीज ॥ देखे कवताई
जीसी देवे रींज ॥ पेमराज पनालाल कि
रत कीध ॥ भगवानदास चंदणमल ला
हो लीध ॥ २० ॥ रभाबाई रुपया एक
हजार ॥ कियो सब ओछव दिस्या ती-
यार ॥ एक सहेस नउ फेर उपर आण ॥
बयालीस भादव सुद पिछाण ॥ २१ ॥
भई तीथ पुनमने गुरूवार ॥ क्रोडीमल
सजम लीध विचार ॥ कहे परताप इसी
कर जोड ॥ दिठी जीम भाखी नदेसो
खोड ॥ २२ ॥

॥ कवीत छपे ॥

पाचाही वस परम धरम ॥ नव तत्व

पिछांणे ॥ जाणे आगम सार ॥ दया घट माही आंणे ॥ वाचेहे बत्तीस ॥ फेर पेंताळीस पुरा ॥ वीर कही जीम वात ॥ जीण मे नाही अधुरा ॥ चाले हंस्याटाल ॥ दया जीवां पर जाणे ॥ ल्ये सुझतो आहार ॥ राग नही धेस न बखांणे ॥ कर तपस्या भरपुर ॥ मांन मन माहे नाही ॥ जीणके दरसण कीया॥कुमी न रहते कांई ॥ इण बीध अनेक गुण संग्रहे ॥ रीख सदा सोभागही ॥ परताप कहे नित दरसण-करे ॥ लिख्यो होयतो भागही ॥ १ ॥

॥ छंद ॥ जात त्रीभंगी ॥

बहुबीर बखांणे, जग सहु जाणे, साध सदा जग हितकारी ॥ एआंकणी ॥ प्रभु आद जिणंदा. पुनम चंदा, काटे सहु

भवके फदा ॥ जीण पहीले आरे, सुत्र उ
चारे, भव सागर पारे सुख कारी ॥ ॥बहु०॥
॥ १ ॥ साधु सग जाणा, सुणो वखाणा,
सुत्र सीयातकु मन लाणा ॥ तीणसेती
नीरणा, नाही डरणा, जीता जगमे पच
नारी ॥ बहु० ॥ २ ॥ सोभाग मलजी
सामी, अनर जामी गुण वहु नामी बीन
कामी ॥ जीणके सीप भारी, अमर अ-
पारी, जग हीत कारी अणगारी ॥ व०॥
॥ ३ ॥ वेआळीम सोखे, टाळीत दोपे,
नन तत्व जाणे मन माही ॥ वावन मन
उन्हे आप आनदे, क्राधकु नींदे मन रगे॥
यहा भला पधारे, भाग हमारे हम सहु
वाल नरनारी ॥ वह॥ ४ ॥ तपस्या कर
भारी, वेद विचारी ज्यु सुत्रमे हीत कारी

॥ भव जीव अनेका, तारीत देखा, इम श्रावग बोले सहुकारी ॥ बहु० ॥ ५ ॥
इम तुज गुण गाया, नगर सवाया, रखजे दीन दीन ममाया ॥ थानक बहु थांटा, उदम हांटा, असपत दिन दिन रीध कारी ॥ परताप बखांणे, गुण तुज जांणे, रीख सोभागमलजी सुख कारी ॥
॥ बहु० ॥ ६ ॥

॥ सव्वया ॥

प्रात समे नीत उठ सदा ॥ जिन ध्यांन धरे प्रभु आदनको ॥ करे सुत्र सीधांतको पाट कीया ॥ सब काम सरे पर मादन-को ॥ दोख बयालीस टाळके आहार ॥ करे तपस्या तन साधनको ॥ प्रताप कहे रीख सोभागजी पे ॥ ग्यानसुन्यो जिन

स्वादनको ॥ १ ॥ जीणके मुख ग्यानकी
रीत सुण्या ॥ भवके दुःख टुट पडे सब
दुरे ॥ ता हीके सीष्य सुणो अमरे स ॥
सदा गुण आगर सागर पुरे ॥ भवी पुन्य
प्रमाणे भला पधारे यहा ॥ नित धरम
वखाणे सुणें कोउ सुरे ॥ रीस्य सोभाग-
जीकि है अमरेस ॥ वो वाचत आप्यर विर
हजुर ॥ २ ॥ श्रीसत कत सदा सुख
सुल्लाभ ॥ सुल्लभ फेर उदधीकी जाई ॥
भालुके पिसका इसनके अरी ॥ ता सुतके
अरीहे सुख दाई ॥ नाभके नद आणद
करे नित ॥ वीर जीणेसर के मन भाई ॥
माध मारोमणी रीख सोभागके ॥ ए सब
देव सदा सुख दाई ॥ ३ ॥ प्रात समे
नीत उठ मदा ॥ जीन ध्यान धरे सुभ सु

त्रही गावे ॥ आठुंही जाम रटे नंद ना भके ॥ श्रावग हेत कुहेत नभावे ॥ सील संतोस दया व्रत साधन ॥ बादन इं-द्रीये जीत माहावे ॥ यीउं परताप अ-जांण कहे ॥ कळीके मळी रीख सोभाग गमावे ॥ ४ ॥

॥ कवित ॥

बांधी ढाल धरम हुंकी ॥ दाट दीयो क-रमणकुं ॥ दया तरवार भवसागर तीरा योहै ॥ ग्रह्यो एक हातनमे सेल संतोष हुंसो ॥ तपको तमंचो भर पापकु नसा योहै ॥ सिलको शिणगार, ग्यान भुख-णकुं बनाय बहु ॥ तुरो एक सिरपर दे, वैरागकुं बंधायो है ॥ रीपयनमे मुगट जैसे ॥ पुज्य दोलतरामजीके पाट धीनहै ॥

सोभागमलजी साधु कहायो है ॥ अ-
मर अणगार वाके पाटहीं विराजनकु ॥
क्रोडीमल आज सजम घोडे चढ आयो
है ॥ ५ ॥ सपुर्ण ॥

अथ साधुजी श्री श्री १००८ पुज्य श्री दोल
तरामजी महाराजको स्तवन लोख्यते

॥ दुहा ॥ दयाज माता विनवु ॥ सत
गुरु लागु पाय ॥ सतगुरू दाता मोक्षका ॥
मारग दीया वताय ॥ १ ॥ परणीजे
सो गाईये ॥ ये जगमे ओखाण ॥ परणी
छोडी ते वरणव्या ॥ ए जीन मतनो
छाण ॥ २ ॥ गुण गावु गुणवतना ॥
माभळजा चीत लाय ॥ पुज दोलतराम-
जी मोटका ॥ दयावत सुख दाय ॥ ३ ॥

॥ ढाळ ॥

आज हजारी ढोलो पांमणो एदेशी

॥ दिप सगळामे दिपतो ॥ जंबु दिप भरत खेत ॥ पुजजी म्हांरावो ॥ सेहेर सोजत मुरधर देसमे ॥ ओस बंस सुभ वेत ॥ १ ॥ पुजजी माहाराज ॥ भलाहि दिपायो मारग जैनरो ॥ ए आकडी ॥ दर ला कुल माहे दिपता ॥ सहा ओटर मल जी नांम ॥ पुज० ॥ चनणादे तसुं भामनी ॥ रुप सीले गुण धांम ॥ पुज० ॥ ॥ भ० ॥ २ ॥ ज्यांरी कुखमें उपना ॥ वति करम्या नव मास ॥पुज०॥संमत अठारे पंच्याशीये॥काती सुद इग्यारस वास ॥पुज० ॥ ३ ॥ जलम लीयो सुभ वारमे ॥ हर खत हुवा माय तात ॥ पुज० ॥ मंगळ

गात्रे गोरढी ॥ उछव बहुला थात ॥ पुज० ॥ भ ॥ ४ ॥ दोलत बिरदी देखने ॥ नाम थापीयो ताम ॥ पुज० ॥ दोलतराम ठाम गुण तणो ॥ तीन बधव अभीराम ॥ पुज० ॥ भ० ॥ ५ ॥ दिन दिनवे चढती कला ॥ वधतो मन वैराग ॥ पुज० ॥ बालक बयमे भेटीया ॥ पुन पनराजजी वड भाग ॥ पुज० ॥ भ० ॥ ॥ ६ ॥ सेहेर सोजतसु निसरचा ॥ आया जेतारण सेहेर ॥ पुज ॥ दोय बधव एक मातजी ॥ उपनी सजमनी लेहेर ॥ पुज ॥भ० ॥७॥ समत आठारे सत्याणवे बैसाख सुद छट दिन ॥ ॥पुज. ॥ बहु ओछवे सजम आदरीया ॥ पुरी जन कहे धीन धीन ॥ पुज० ॥ भ० ॥ ८ ॥ सुद

वारस वलुंदा मध्ये ॥ तीनाने एकण साथ ॥ पुज० ॥ बडी दीख्या दिवी पुज पनराजजी ॥ पगे लागा जोडी हात ॥ पुज० ॥ ॥ भ० ॥ ९ ॥ पुज पनराजजी पासे सीख्या ॥ समाचारीनी बीध ॥ पुज० ॥ साधु पडीकमणा थोकडा ॥ सुत्रादीक उद्यम कीध ॥ पुज० ॥ भ० ॥ १० ॥ पांच सुत्र कंठे कीया ॥ सांमी केसरजी तीर ॥ पुज० ॥ पडीया सुत्रनी बांचणी ॥ भिन्ने व्यावचमे धीर ॥ पुज० ॥ भ० ॥ ॥ ११ ॥ स्वमत्ते उद्यम बहु कीयो ॥ हुवा ग्यांन भंडार ॥ पुज० ॥ बहु सुरती पींडत भया ॥ ग्रंथ मुख साठ हजार ॥ पुज० ॥ भ० ॥ १२ ॥ स्वमत्त अरू परमत्त तणा ॥ ग्रंथ लीया पुजजी बाच ॥ पुज० ॥

चुप घणी चरचा तणी ॥ सुत्र न्याय पख साच ॥ पुजजी० ॥ भलाहीं० ॥ १३ ॥ जोड कळा ज्यारी दिपती ॥ वाचे सरस वखाण ॥ पुज० ॥ कठ कळा तीखी वाचणी ॥ इमरत सरीखी वाण ॥पुज०॥ ॥ भ० ॥ १४ ॥ नर नारी समजे घणा ॥ पिवे ग्यान रस पुर ॥ पुज० ॥ जाण पणो तीखो घणो ॥ हस्त वदन सनुर ॥ ॥पुज० ॥ भ० ॥ १५ ॥ भवीयण सासा छेदता ॥ करतां कवीयण काज ॥ ॥पुज० ॥ अरियण करम हटावता ॥ ऐसे पुज दोलतरामजी रीखराज॥ पुज०॥भ०॥ ॥१६॥ तपस्या करणने सुरमा ॥ उपवास सु ले दिन तेवीस ॥पुज०॥ थोकदारी घर मिल रही ॥ ज्याने नमाउ सीस ॥ पुज ॥

॥ भं० ॥ १७ ॥ पुजजी सोम द्रीष्टी सशी सारखा ॥ तपे रवीसो तप तेज ॥ ॥ पुज० ॥ गेर गंभीर दधी जीसा ॥ दिठाई उपजे हेत ॥ पुज० ॥ भ० ॥१८॥ पुजजी आपमे गुण घणां ॥ मो मुख र-सना एक ॥ पुज० ॥ संपुर्ण कही ना सकु ॥ जो हुवे जीभ्या अनेक ॥ पुज० ॥ १९ ॥ उगणीसे पंचरेरी सालमे ॥ पुजजी कीयो पालीमे चोमास ॥ पुज० ॥ उपगार हुवो आछीतरे ॥ नर नारी हुवा हुल्लास ॥ पुज०॥ ॥भ०॥२०॥ लोडा फते मलनी बीनंती ॥ कर जोडी कीनी एम ॥ पुज० ॥ आसोज वंद नवमी दीने ॥ सांभळजो धर प्रेम ॥ पुज० ॥ भ० ॥ २१ ॥ संपुर्ण ॥

अथ सतनाथ जीरो स्तवन लिख्यते
पुजजी पधारो नगरी हम तणी॥ एदेशी
सवारथ सीधथी चव करी ॥ हयना
पुर अवतारहो ॥ जीनेसर ॥ विश्वसेन
राजा तीहा ॥ न्याय करे एक सारहो जी
नेसर ॥ १ ॥ मुज वीनतडी अवधारजो॥
ए आकडी ॥ अचळा राणी अती दिपती
॥ चोसठ कळानी जाण हो ॥ जीने ॥
पुन्य तणा परतापसु ॥ सुपना देख हरख
आणहो ॥ जीने ॥ मु ॥ २ ॥ मीरगी
होती तीण देसमे ॥ ततखीण कीनी दुरहो
॥जीने ॥ गुण नीपण नाम थापीयो। । संत
कवर गुण पुरहो ॥ जीने ॥ मु ॥३॥ पचीस
सेहेस क्वर पदे रह्या ॥ इतनाही मंडली
क रायहो ॥ जीने॰ ॥ चक्र पद वीस पच

सनी ॥ षट खंड आंण बर्ताय हो
॥मु०॥४॥बरसी दांन आप देकरी ॥
ईस पुरसारी जोडहो ॥जीने०॥केवळ
तुमे लह्यो ॥ दिधा करमाने तोडहो
॥ मु० ॥ ५ ॥ चतुरबीध सींघ थां-
बरताई आखंडत आंण हो ॥ जीने० ॥
अरत धारा बरस रही ॥ पीवे भव जीव
े ॥ जीन० ॥ मु० ॥ ६ ॥ पचीस,सेहेंस
पाळीयो ॥ घणा भव जीवाने

अथ सतनाथ जीरो स्तवन लिख्यते
पुजजी पधारो नगरी इम तणी॥एदेशी
सवारथ सीधथी चव करी ॥ इथना
पुर अवतारहो ॥ जीनेसर ॥ विश्वसेन
राजा तीहा ॥ न्याय करे एक सारहो जी
नेसर ॥ १ ॥ मुज वीनतडी अवधारजो॥
ए आकडी ॥ अचळा राणी अती दिपती
॥ चोसष्ट कळानी जाण हो ॥ जीने• ॥
पुन्य तणां परतापसु ॥ सुपना देख हरख
आणहो ॥ जीने ॥ मु ॥२ ॥ मोरगी
होती तीण देसमे ॥ ततखीण कीनी दुरहो
॥जीने ॥ गुण नीपण नाम थापीयो। । सत
कवर गुण पुरहो ॥ जीने ॥ मु ॥३॥ पंचीस
सेहेस कवर पदे रह्या ॥ इतनाही मंडली
क रायहो ॥ जीने० ॥ चक्र पद बीस पंच

सेहेंस बरसनी ॥ षट खंड आंण बर्ताय हो ॥ जीने० ॥मु०॥४॥बरसी दांन आप देकरी ॥ साथे सेहेंस पुरसारीं जोडहो ॥जीने०॥केवळ ग्यान तुमे लह्यो ॥ दिधा करमाने तोडहो जीने० ॥ मु० ॥ ५ ॥ चतुरबोध सींघ थांपने ॥ बरताई आखंडत आंण हो ॥ जीने० ॥ ॥ इमरत धारा बरस रही ॥ पीवे भव जीव आंणहो ॥ जीन० ॥ मु० ॥ ६ ॥ पचीस,सेहेंस बरस संजम पाळीयो ॥ घणा भव जीवाने तार हो ॥ जी० ॥ एक लाख बरस आउं तुम तणों ॥ अंते सीध पद धारहो ॥ ॥ जी० ॥ मु० ॥ ७ ॥ रोग सोग आरथ दुरें टले ॥ जो ध्यांवे एक चीत्तहो ॥ जी० ॥ रीध सीध लीला पांमे घणी ॥ होवें मनोरथ सीधहो ॥जी० ॥ मु० ॥ ८ ॥ संत

प्रभुजीरा नांमसु ॥ ताव तेजरा जायहो ॥ जी० ॥ मीरगी कोड रोग रेवे नही ॥ तत्खीण दुर होय जाय हो जी० ॥ मु० ॥ ९ ॥ सत प्रभुजीरा गुण गावीया ॥ संपरीकी छावणी माहायहो ॥ जी० ॥ आसोज सुद दशमी दीने ॥ सोभागमलजी आणद पायहो ॥ जी ॥ मु ॥ १० ॥ समत उगणीसे षाळीसमे ॥ पुज दोलतरामजी प्रसाद हो ॥ जी० ॥ पजावसुं आय चोमासो कीयो ॥ नर नारी पाम्या हुल्लासहो जीनेसर ॥ मु० ॥ ११ ॥

अथ साधुजी श्री श्री १००८ पुज्य श्री रुघनाथजी महाराजको स्तवन लिख्यते ॥ कोयलो परवत धुदलोरे लाल एदेशी ॥ अरीहत सीधने आगीयारे लाल-॥

उवजाया साधु सुधरे सोभागी ॥ गुणवं-
तांरा गुण कीथांरे लाल ॥ इधको खुले
ज्यांरी बुधरे सोभागी ॥ १ ॥ पुज रुघ-
पतजी दिपतांरे लाल ॥ ए टेर ॥ तारण
तीरण जीहांजरे सोभागी ॥ चोथा आरा-
री थांनगीरे लाल ॥ परतख दिसे छे आ-
जेरे सोभागी ॥ पुज० ॥ २ ॥ सोजतमे
दिख्या यहीरे लाल ॥ घणा लाडने को
डरे सोभागी ॥ पुज वुधरजी गुरु कनेरे
लाल ॥ छती सगाई दिवी छोडरे सोभा-
गी ॥ पुज० ॥ ३ ॥ घणा ग्रंथ मुंडे की-
यारे लाल ॥ थोडा वरसमे माय हो सो
भागी ॥ वुध जीणारी नीरमलीरे लाल ॥
घणा साधांने मन भायहो सोभागी ॥
॥ पुज० ॥ ४ ॥ हलमे नवकार उचरेरे

प्रभुजीरा नांमसु ॥ तांव तेजरा जायहो ॥ जी ॥ मीरगी कोड राेग रेवे नही ॥ ततखीण दुर होय जाय हो जी० ॥ मु ॥ ९॥ सत प्रभुजीरा गुण गावीया ॥ सोपरीकी छावणी माहायहो ॥ जी० ॥ आसोज सुद दशमी दीने ॥ सोभागमलजी आणद पायहो ॥ जी ॥ मु ॥ १० ॥ समत उगणीसे चाळीसमे ॥ पुज दोलतरामजी प्रसाद हो ॥ जी० ॥ पजाबसुं आय घोमामो कीयो ॥ नर नारी पाम्या हुल्लासहो जीनेमर ॥ मु ॥ ११ ॥

अथ मा गुजी श्री श्री १००८ पुज्य श्री म्नाथजी महाराजको स्तवन लिख्यते ॥ मायत्मा परवत धुदलोरे लाल एदेशी ॥ अरीहन्त मीवन आरीयारे लाल ॥

उवजाया साधु सुधरे सोभागी ॥ गुणवं-
तांरा गुण कीयांरे लाल ॥ इधको खुले
उयांरी बुधरे सोभागी ॥ १ ॥ पुज रुघ-
पतजी दिपतांरे लाल ॥ ए टेर ॥ तारण
तीरण जीहांजरे सोभागी ॥ चोथा आरा-
री बांनगीरे लाल ॥ परतख दिसे छे आ-
जरे सोभागी ॥ पुज० ॥ २ ॥ सोजतमे
दिख्या ग्रहीरे लाल ॥ घणा लाडने को
डरे सोभागी ॥ पुज बुधरजी गुरु कनेरे
लाल ॥ छती सगाई दिवी छोडरे सोभा-
गी ॥ पुज० ॥ ३ ॥ घणा ग्रंथ मुंडे की-
यारे लाल ॥ थोडा वरसने माय हो सो
भागी ॥ बुध जीणारी नीरमलीरे लाल ॥
घणा साधांने मन भायहो सोभागी ॥
॥ पुज० ॥ ४ ॥ इत्मे नवकार उचरेरे

लाल ॥ वीचित्र प्रकारना भावहो सोभागी ॥ अवसर प्रखदा देखनेरे लाल ॥ जाडो करे जमावहो सोभागी ॥ पुज० ॥ ॥ ५ ॥ सुत्र अरथ कथा कहीरे लाल ॥ मेले परखदारा थाटहो सोभागी ॥ नर नारी गाम नगरमेरे लाल ॥ ॥ निस दीन जोवे ज्यारी वाटरे सोभागी ॥ पु० ॥ ६ ॥ चीतमे चुपज अती घणी रे लाल ॥ उदम करे दीन रातरे सोभागी ॥ जीहा पुज विचरे जठेरे लाल ॥ हलवो पडे मीथ्यातरे सोभागी ॥ पुज० ॥ ७ ॥ पाथीया वद समे गीयारे लाल ॥ बिजाइ मत मायहो सोभगी ॥ हेत जुगत सुत्र करीरे लाल ॥ आणीया मारग थायहो सोभागी ॥ पुज० ॥ ८ ॥ सुत्र हेत कथा

तणीरे लाल ॥ चरचा करे भली रीतरे ॥ सो० ॥ स्वमतेन अनमतीयारे लाल ॥ जाय नसके ज्यांसे जीतरे ॥ सो० ॥ पु०॥ ॥ ९ ॥ जोर करे जीका जुगतसुंरे लाल॥ इमरत रस ज्यांणी वांणरे ॥ सो० ॥ सी लोक तुका प्रस्ताव सुंरे लाल ॥ गाळे अहंकारीयारा मांनरे ॥ सो० ॥ पु० ॥ ॥ १० ॥ सुत्र कथा हेत चोपइरे लाल ॥ ओरह्वी बोल न चालरे ॥ सो० ॥ ली स्यांनो उदम घणोरे लाल ॥ ले पांना मे गालरे ॥ सो० ॥ पुज० ॥ ११ ॥ पांना पाटी चीत्रामनारे लाल ॥ भाव सु- णावे आपरे ॥ सो० ॥ नर नारी सुण देखणेरे लाल ॥ सुंस लेई टाले पापरे ॥ सो० ॥ पुज० ॥ १२ ॥ हीण पुन्या जीवां

भणीरे लाल ॥ पुजना गुण नही भायरे ॥ सो ॥ पिण गुण जेहना छे घणारे लाल ॥ म्हासु पुरा कह्या नही जायरे ॥ सो ॥ पुज० ॥ १३ ॥ पोथी ग्रथनो स ग्रह करेरे लाल ॥ ग्यान वधारण काजरे ॥ सो० ॥ साध साधवीयांरे कारणेरे लाल ॥ देवे घणाने साजरे सोभा-गी ॥ पुज ॥ १४ ॥ कजीयो कागे सुहावे नहीरे लाल ॥ धीमी ग्यारी चालरे ॥ सो ॥ तीणसु आपकने रहर लाल ॥ नग जीन टोडर मल्लरे ॥ सो ॥ पु ॥ १५॥ केइ टोळारा साध साध्वीरे लाल ॥ जीव परूपे लाळरे ॥सो०॥ ॥ घणा जीणारी सुत्र न्यायथीरे लाल ॥ दिवी मका टालरे ॥ सो ॥ पु० ॥

॥ १६ ॥ सौष्य फाटा टोला साह्यथी रे लाल ॥ एको करने तररे सोभागी ॥ तीहांसुं पीण चरचा करीरे लाल ॥ हुवा तेरे छीन वीखेररे ॥ सो० ॥ पु० ॥ १७॥ बीजाई साध साधवीरे लाल ॥ आचार सील रूडी रीतरे ॥ सो० ॥ वळे वीसे-ख पुज तणारे लाल ॥ पुरीछे परतीतरे ॥ सो० ॥ पु० ॥ १८ ॥ भव जीव कोई आ या थकारे लाल ॥ समजावणरो कोडरे सोभागी ॥ पर उपगारने कारणेरे लाल॥ आयो आहार देवे छोडरे ॥ सो० ॥ पु०॥ ॥ १९ ॥ चुत्रवीद सींगने वीखेरे लाल॥ जो कोइ हुवे अकाजरे ॥ सो० ॥ ती-णरो उदीव सुहावे नहीरे लाल ॥ मुंडे ज्यांरे लाजरे सोभागी ॥ पु० ॥ २० ॥

मोठा उत्तम साधणीरे लाल ॥ भरे साख पर पुठरे सोभागी ॥ भरोसो भारी घणोरे लाल ॥ जाणे नहीं बोले झुटरे सोभागी ॥ २१ ॥ उत्तम साधाना गुण कीयारे लाल॥इधकी दीपे ज्यारी जोतरे सोभागी॥ उतकृष्टो रस उपनोरे लाल ॥ बाधे तीर्थ कर गोतरे सोभागी ॥ पु० ॥ २२ ॥ दिठा सुणीया जीवु भाखीयारे लाल ॥ सरमी ज्यारी सोयरे सोभागी ॥ इधकी ओछी इणमे हुवेरे लाल ॥ तो केवळी मालम होयरे ॥ सो ॥ पु० ॥ २३ ॥ प्रथम वय मजम लीयोरे लाल ॥ पट काया रीठ पालरे ॥ सो० ॥ टोळामे गच्छ नायकारे लाल ॥ जीवता रहो चीरण काळर ॥ सो ॥ पु ॥ २४ ॥ सीत्या-

शीये दिक्षा ग्रहीरे लाल ॥ जेष्ठ मास बी-
ज जांणरे ॥ सो० ॥ गुण जेहेना जेमल
कहेरे लाल ॥ जीनजीरा वचन प्रमाण
रे ॥ सो० ॥ पु० ॥ २५ ॥ संपुर्ण ॥

अथ तेरे पंथी आमना मत्तके उपर
ग्यानचरचा स्तवन लिख्यते

॥ दुहा ॥ या समकत सुणतां थका ॥
रांखे रोस अपार ॥ तीणरे सीरपर ला-
गसी ॥ चरण पटकी मार ॥ १ ॥

ढाळः—प्रथम उठीया पापी पुरा ॥ गह्वा
गुरांकां गेरी ॥ पुन्य हीणने दुष्ट प्रणांमी ॥
वित्तरागरा बेरी ॥ सुण ज्यो पंच ब्रत
नंही पाले ॥ पडीया चोर निंद्यारे चाले
॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ गिणातांमे गुरुका
गुणछे ॥ सत्र देखलो साखी ॥ निगुणाहैं

सो जावे नारकी ॥ या भगवंता भाखी
॥ सु ॥ २ ॥ भड सुरो भीटा पर जावे॥
चोरवी वस्त न चावे ॥ उतराधेन पाचमी
गाथा ॥ श्री जीनराज बतावे ॥ सु ॥
॥ ३ ॥ जीव मातररो सुख नहीं चावे ॥
झरवा बोले झुटा ॥ दान दयारो भाव
न जाणे ॥ परतख हीया फुटा ॥ सु० ॥
॥ ४ ॥ वाता जायने करे ग्यानरी ॥
ल्डा निणमु लड्सी ॥ झगरा कोरा झुटा
बोला ॥ कुतरा कुबा कज्या करसी
॥ स ॥ ५ ॥ निगणा कपट चलावे नागा॥
[illegible] [illegible] मार्ग ॥ दसमी कालक माहे
[illegible] ॥ [illegible] वालमसारी ॥ सु ॥ ६ ॥
[illegible] [illegible] नहीं आसता ॥ भोला
[illegible] ॥ भवसागरम तीरसी भमता

उतराधेन प्रमाणे ॥ सु० ॥ ७ ॥ चुका
कहे बिरने चोडे ॥ कारलोपना किधी ॥
प्राप तणो तो पंथ पकडीयो ॥ निव न-
रकरी दीधी ॥सु०॥८॥ चवडे न कहो चोरा
थेतो ॥ परतख दीसो पापी ॥ जग तारण
जिन राजरी ॥ इतरी बात उत्थापी
॥ सु० ॥ ९ ॥ आचारंग नेम अधेने ॥
बिर तणीछे बांणी ॥ किंचत पाप कियो
नही गोतम ॥ जिण सासण सेह नांणी
॥ सु० ॥ १० ॥ सेणा बात सुणे नही
सखरी ॥ मुंडे बोले मीठा ॥ जिवां तणा
तो दुसमण जबरा ॥ परतख जगमे दि-
ठा ॥ सु० ॥ ११ ॥ सीधंतामे जगत
जीवनी ॥ सांता बेदणी सुझी ॥ अभय
दांनने भुगत सुखारी ॥ गोतम सांमी

बुझी ॥ सु० ॥ १२ ॥ संका घाल कहे श्रावगने ॥ आल धरे अपराधी ॥ देता दान भावना फेरे ॥ ताने खुटे बाधी ॥ सु० ॥ १३ ॥ मगज धरने कहे मुरखा ॥ जगमे म्हेंइज साधु ॥ घात अनती होसी थारे ॥ फिर फिर पडसी बाधु॥ सु० ॥ ॥ १४ ॥ निंधा नकरो किणरी पराई ॥ मिधतामे साची ॥ परी भमणते परीया करसी ॥ ब्रेहत कल्पमे बाची ॥ सु०॥ ॥ १५ ॥ भड सुरी भडसुरो जायो ॥ पाप नजायो पापी ॥ ओतो मरने गयो नारकी ॥ खोटी सरदा थापी ॥सु०॥१६॥

चेत मतीनी आमला मत्तके उपर
ग्यान चरचा स्तवन लिख्यते

सामण नायक दियो उपदेस ॥ धरम

करो जीउं मीट जावे कळेस ॥ ग्यांन दर
सण चारीत्र तप भाव ॥ इणकु अराध्या
भवो जीन तीरणरो डाव ॥ १ ॥ थें जीन
जीरा बचन हिये धरोजी ॥ तुमे जीव
हणीने पुजा कांई करोजी ॥ ए आंकणी ॥
सतरे भेदे पुजा लेइ नांम ॥ पट काय
जीवांरा करोछोजी हांम ॥ इम किम रींजे
श्री बीतराग ॥ जीके आठारे पापारा कर
बेठाजी त्याग ॥ २ ॥ पुजा करावो साधु
नांम धराय ॥ इसरो अंधेरो नहीं जीन
धरम महाय ॥ म्हारी माताने भळे क-
हीजेजी बांझ ॥ दिन दोफेरा कीम थाये-
जी सांज ॥ ३ ॥ प्रभुने अंगी रचो फेर
गेहणा पेहराय ॥ नाटक करो बळे ताळ
बजाय ॥ धामक धया कर चावोजी मोख॥

जीण मामो पडीयो जावगरो देवलोक ॥ ४ ॥ प्रभु त्यागी हुवा ज्याने भोग लगाय ॥ ये खळ गळ कीधोजी एकण भाव ॥ भोळा नजाणे गाडरी प्रवाय ॥ सीख दिया चोर दडेजी सहाय ॥ ५ ॥ मतरे प्रकारे करी जीवाने राख॥ए पुजा कही सुत्रनी साप ॥ भावसु पुजो श्री अरीहन देव ॥ सन वा सीळ चदन तु अगरज खेव ॥ ६ ॥ आचारग प्रसण व्याकरण पाट ॥ दया पाळो जीऊ वदे पुनगाजी थाट ॥ साठ नाम कह्या दयारा माय ॥ जिनमे जीव रीरया ते पुजा लेवा जोय ॥ ७ ॥ महणो महणो वा- णीतो श्रीजीनराज ॥ ये हस्या ध रम कर काइ कियाजी अकाज ॥

तीर्थंकर ल्यो तीन काळरा देख ॥ सुत्र आचारंगमे बांणीजी एक ॥ ८ ॥ दयारा सागर कह्या श्री भगवांन ॥ थें जीव हणीने ॥ कांई तोडोजी तांण ॥ फुल चडावो फेर पाणी ढोळ ॥ धरम बतावो थांरे घटमेजी घोळ ॥ ९ ॥ छ कायनो कुटो कर मानोजी धरम ॥ ये बातांसुं बंदे जादाजी करम ॥ मंद बुधी कह्या प्रसंन व्याकरण सहाय ॥ सुगडायंग मर नरके जाय ॥ १० ॥ नवो प्रसाद करावेजी कोय ॥ ज्यांने सुरग बारमो बतावेजी सोय ॥ जीव हण्यासुं जावे मोख सुरग ॥ तो चक्र बर्त वासुदेव जीवुं जावेजी नरग ॥ ११ ॥ उज्जवणा करणें टलोवोजी पाप ॥ वळे राकड दां

जीण सासो पडीयो जावणरो देवलोक ॥ ४ ॥ प्रभु त्यागी हुवा ज्याने भोग लगाय ॥ ये खळ गळ कीयोजी एकण भाव ॥ भोळा नजाणे गाडरी प्रवाय ॥ सीख दिया चोर दडेजी महाय ॥ ५ ॥ सतरे प्रकारे करी जीवाने राख॥ए पुजा कही सुत्रनी साप ॥ भावसु पुजो श्री-अरीहत देव ॥ सत वा सीळ चदन तु अगरज खेव ॥ ६ ॥ आचारग प्रसण व्याकरण पाट ॥ दया पाळो जीऊ वदे पुनराजी थाट ॥ साठ नाम कह्या दयारा माय ॥ जिनम जीव रीस्या ते पुजा लेश नाय ॥ ७ ॥ महणो महणो वाणीतो श्रीजीनराज ॥ ये हस्याधरम कर काई कियाजी अकाज ॥

तीर्थंकर ल्यो तीन काळरा देख ॥ सुत्र आचारंगमे बांणीजी एक ॥ ८ ॥ दयारा सागर कह्या श्री भगवांन ॥ थें जीव ह-णीने ॥ कांई तोडोजी तांण ॥ फुल चडा वो फेर पाणी ढोळ ॥ धरम बतावो थां रे घटमेजी घोळ ॥ ९ ॥ छ कायनो कुटो कर मानोजी धरम ॥ ये वातांसु वंदे जादाजी करम ॥ मंद बुधी कह्या प्रसंन व्याकरण महाय ॥ सुगडायंग मर नरके जाय ॥ १० ॥ नवो प्रसाद करावेजी कोय ॥ ज्यांने सुरग बारमो वतावेजी सोय ॥ जीव हृण्यासु जावे मो ख सुरग ॥ तो चक्र वर्त वासुदेव जी वुं जावेजी नरग ॥ ११ ॥ उज्जवणा करणें टॅलावोजी पाप ॥ वळे राफड दा

जीण सासो पडीयो जावणरो देवलोक ॥ ४ ॥ प्रभु त्यागी हुवा ज्याने भौग लगाय ॥ यें खळ गळ कीधोजी एकण भाव ॥ भोळा नजाणे गाडरी प्रवाय ॥ सीख दिया चार दढेजी सहाय ॥ ५ ॥ सतरे प्रकारे करी जीवाने राख॥ ए पुजा कही सुत्रनी साप ॥ भावसु पुजो श्री अरीहन्त देव ॥ सत वा सीळ चदन तु अगरज खेव ॥ ६ ॥ आचारग प्रसण व्याकरण पाट ॥ दया पाळो जीऊ वदे पुनगजी थाट ॥ साठ नाम कह्या दयारा माय ॥ जिनमे जीव रीस्या ते पुजा लेवो जाय ॥ ७ ॥ महणो महणो वा णीतो श्रीजीनराज ॥ यें हस्याध रम कर काई कियोजी अकाज ॥

मावे ॥ मुरख मांडयो जाळजी ॥ १ ॥
नीणव जाणो इण चळगतसुं ॥ ए आंक-
णीं ॥ दुष्टारी आ सरदा देखो ॥ साध
पणो दियो खोयजी ॥ पुरो मारग काढ्यो
कुमती ॥ दान दया उठाया दोयजी
॥ नी० ॥ २ ॥ साध पणारो सांगज धां
रयो ॥ पाप गीने छुडाया जीवजी ॥
पंच माहाव्रत पुरा पडीया ॥ ज्यारे नहीं
दयारी निवजी ॥ नी० ॥ ३ ॥ गायांरो
गोकल बाडामे ॥ आंण पहुंती आगजी ॥
काढे जीणने पाप बतावे ॥ माथां ज्यांरां
भागजी ॥ नी० ॥ ४ ॥ काढण वाळो धर
मज जाणे ॥ तो लागो पाप अंघोरजी ॥
या सरधांने साधु केहेवावे ॥ तीके तीर्थं
कररा चोरजी ॥ नी० ॥ ५ ॥ भरीया भाररो

म दिरावोजी आप ॥ नांम लेइलो प्रभु देवळ ठोड ॥ थें त्यागी थया गया मोख करम तोड॥ १२ ॥ तारणतो हुवा वीतराग साध॥ थें करोंसो ओ कुणसो जी माग ॥ निरबध मारग दाख्यो जीनराज ॥ इणने अराध्या सरे आतम काज ॥ १३ ॥ वीना भरतार चोडे सुवे नार ॥ ते गवादे सिलीया चोकीजी दार ॥ जोवो इणरी किम रहे सरम॥ थें जीव हणीने काई कर रह्या धरम ॥ १४ ॥ सपुर्ण ॥

तेरे पथी आमना मतके उपर
ग्यान चरचा स्तवन लिख्यते

इण आरामे नीणव वीगरीया ॥ दुखम पचम कालजी ॥ बोगा लोकनि भर

बतावे ॥ तीके नीश्चे नही अणगारजी ॥ नी० ॥ १० ॥ कोई परकाळो चोर ले जावे ॥ कोई मुपती दे धरम जांणजी ॥ दोनु जीणाने पाप बतावे ॥ आ पांखडी-यानी वांणजी ॥ नी० ॥ ११ कोई कीण-हीने कुवामे नाखे ॥ कोई पाळे जांणी धरमजी ॥ दोनु जीणाने पाप बतावे ॥ मुरख बांधे माथा कमरजी ॥ नी० ॥१२॥ कोई झबकेरे कोई झटके मारे ॥ मुसल-मान रजपुतजी ॥ प्रांण बचायारो पाप बतावे ॥ जीहां दीया मांथी गतरा सुत-जी ॥ नी० ॥ १३ ॥ दांन दियामे पाप बतावे ॥ नीनव नीच करमरा पुतजी ॥ नीनव सरदा घटमे पेटी ॥ ज्यांणे लाग्यो भुतजी ॥ नी० ॥ १४ ॥ कोई सतीरो

गाढो आवे ॥ मारगमे सुतो वाळजी ॥ दया देख कोइ लेवे मानव ॥ तीणने पाप कहे चडाळजी ॥ नी० ॥ ६ ॥ तीमाळया माहेसु टाबर पडतो ॥ कोई झेले उरो लेवे देखजी ॥ झेले जीणने पाप बतावे ॥ ए साध नही छे भेकजी ॥ नी० ॥ ७ ॥ कोई कीणहीरो गळो मसोसे ॥ कोइ बरजे धरम जाणजी ॥ दोनु जीणाने पाप बतावे ॥ ए दुष्टारा अइ नाणजी ॥ नी० ॥ ८ ॥ को येक वेटो किडीया काचडे ॥ कोइ बरजे पुरख मुग्याणजी ॥ दोनु जीणाने पाप बतावे ॥ मुरख घोर अग्यानजी ॥नी०॥९॥ कोयेक ग्राम वाळणने ढुको ॥ कोइ बरजे दया भंडारजी ॥ दोनु जीणाने पाप

बतावे ॥ तीके नीश्चे नही अणगारजी ॥ नी० ॥ १० ॥ कोई परकाळो चोर ले जावे ॥ कोई मुपती दे धरम जांणजी ॥ दोनु जीणाने पाप बतावे ॥ आ पांखडीयानी वांणजी ॥ नी० ॥ ११ कोई कीणहीने कुवामे नाखे ॥ कोई पाळे जांणी धरमजी ॥ दोनु जीणाने पाप बतावे ॥ मुरख बांधे माथा कमरजी ॥ नी० ॥१२॥ कोई झबकेरे कोई झटके मारे ॥ मुसलमान रजपुतजी ॥ प्रांण बचायारो पाप बतावे ॥ जीहां दीया मांथी गतरा सुतजी ॥ नी० ॥ १३ ॥ दांन दियामे पाप बतावे ॥ नीनव नीच करमरा पुतजी ॥ नीनव सरदा घटमे पेटी ॥ ज्यांणे लाग्यो भुतजी ॥ नी० ॥ १४ ॥ कोई सतीरो

सीळज खडे ॥ कोई पुनवंत राखे पाल-
जी ॥ दोनु जीणाने पाप बतावे ॥ महा
मीथ्यातमे लालजी ॥ नी० ॥ १५ ॥ कोई
एक बेस्याने घर देवे ॥ कोय देवे पोमा
ने साळजी ॥ दोनु जीणाने पाप बतावे ॥
ज्यारी सरदा हुई आल मालजी ॥ नी० ॥
॥ १६ ॥ कोई भुखाने भाटा मारे ॥ कोई
रोटी देवे पावे छासजी ॥ दोनु जीणाने
पाप बतावे ॥ ज्यारो हुवो ग्यानरो नास-
जी ॥ नी० ॥ १७ ॥ मास पारणे कोई
जेरज पावे ॥ कोई पावे दुध निवातजी ॥
दोनु जीणाने पाप बतावे ॥ देखो वीक
ळागी वातजी ॥ नी ॥ १८ ॥ गोसाळा
ने वीर बचायो ॥ सुत्र भगोतीरो पाठ-
जी ॥ नीनर भगवतने भोळा जाणे ॥

ज्यांरी पुन्याई घाटजी ॥ नी० ॥ १९ ॥ विर कदे नही होवे भोळा ॥ नही लगा- वे दोखजी ॥ ज्यां पुरसांने दोप बतावे ॥ करणी ज्यांरी फोकजी॥नी०॥२०॥ भगवंत ने पीण भारी करमा ॥ लागो जाणे पाप जी ॥ मनरा लाडू खावे मुरख ॥ माटो मारग थापजी ॥ नी० ॥ २१ ॥ बुधतो बुडगई नीनवांरी ॥ जीण दियो अरीहत- ने आळजी ॥ तीके गुरसेती कहो किम गुदरे ॥ धुर दियो वीनाने बाळजी ॥नी०॥ ॥ २२ ॥ हिरा माहे हुंता भेळा ॥ वांने दिया काकरा टाळजी ॥ रीसां बळतां अ- वगुण बोले ॥ बांधे गुरांसु चालजी ॥नी०॥ ॥ २३ ॥ भांगळ कुटळ करकर भेळा ॥ सामामांडे सींगजी ॥ वेसरमाने भारी

करमा ॥ हृय वेठा बाबारा धींगजी॥नी०॥
॥ २४॥ उर बोलणने नही कोई काचा ॥
जमाळी ज्यु जोयजी ॥ भगवत आगे
मृखा भाण्यों ॥ हु केवळ ग्यानी होयजी
॥ नी० ॥ २५॥ अरीहन आगे झुटज
बोल्यो ॥ तो हीवरासु बातजी ॥ दान
दयामे पाप बतायो ॥ जीन धवले जाणो
बातजी ॥ नी ॥ २६ ॥ दाण दयारो
कोई नीरणो पुछ ॥ तरे बोले बळीने बों-
लजी ॥ पुछ्या उत्तर देवे नही पाछो ॥
कोई कुहन देवे मेळजी ॥ नी ॥ २७॥
चीत्त लगाय झोटाम चाले ॥ गातीरे
देय गाठाजी ॥ नीची गरदन चाले नीणव॥
पिण घटमे घणीज आटजी ॥ नी० ॥
॥ २८ ॥ दामका भरतां धप धप चाले॥

जठे इरज्या नीरती जोयजी ॥ घणा कों-
सारी मजल कर जावे ॥ कपटी स्वान
तणी परे जोयजी ॥ नी० ॥ २९ ॥ फुंख
फुंखने पावज मेले ॥ अंदर जीम नर ना
रजी ॥ जीम झीणी चाल छोटामे चाले॥
कपटी चाले कपट आचारजी ॥ नी॥३०॥
सुगडायंगेर तेरमे अधेने ॥ अरीहंत भा-
ख्यो एमजी ॥ नीणव नीकळसी साधां
महासुं ॥ ए परतख दिठी जेमजी ॥नी०॥
॥ ३१ ॥ मनमे जाणे म्हें मारग काढ्यो ॥
हुवा रहे बडा भीवजी ॥ अंबुजपै लपराई
मांडी ॥ नीणवरी देही नीचजी ॥ नी० ॥
॥ ३२ ॥ चोरासी माहे चाल्या जासी ॥
दांन दया उठाई दोयजी ॥ साधांरी पीण
निंधा मांडी ॥ निणव दियो जमारो खो-

थजी ॥ नी ॥ ३३ ॥ ए साभळने निणव सरधा ॥ नही माने पुनवत जीवजी ॥ आ सुणने सरदा नीकी राखो ॥ ज्यारो होसी परम कल्याणजी ॥ नी० ॥ ३४ ॥ ए छतीसी नही कोई छानी ॥ नही इण मे मीनने मेपजी ॥ जो कीणरा मनमे हुवे सका ॥ तो अरु घरू लेवो देखजी ॥नी०॥ ॥ ३५ ॥ सपुर्ण ॥

चेतमतीनी आमना मत्तके उपर
ग्यान चरचा स्तवन लिख्यते

श्रावग धरम करो सुख दाई ॥ एदेशी

दया भगोती छे सुखदाई ॥ मुगत पुरीरी साईजी ॥ साठ नाम दयाना चाल्या॥ प्रसन्न व्याकरण माहीजी ॥ १ ॥ इस्या धरम कुगुरानी वाणी ॥ ए आकर्णी ॥

हंस्या आद् अनादरी सेंधी ॥ बछरो छु-
गण धावेजी ॥ छोटा मोठा कर कर हर
खे ॥ गुरू बिन ग्यांन न पावेजी ॥ २ ॥
धरम अपुरब करतां दोरो ॥ इंद्रीया सवा
द घटावेजी ॥ हंस्या करतां धमक धया॥
भोळाने मन भावेजी ॥ ३ ॥ धरम बतावे
सुरग बारमो ॥ नवो प्रसाद करावेजी ॥
इण बातां देव लोक सीधावे ॥ तो धन-
वंत नरग न जावेजी ॥ ४ ॥ लांखा क्रो
डारा दरब लगावे ॥ कुगुर मीली वेही
कावेजी ॥ तीका चुरण भाषा दीखावे ॥
गोळा गुंथ चलावेजी ॥ ५ ॥ एक सुत्रनी
बात नही मानोतो ॥ सगळा सुत्र देखो
जी ॥ हंस्या कर कर कुगत पहोतां ॥
तीहां मार तणो नही लेखोजी ॥ ६ ॥

जीण सासणनी नींव दया उपर ॥ खोजी हुवे तीको पावेजी ॥ हृस्या माहे धरम वतावे ॥ जल मथीया घीरत नहीं आवेजी ॥ ७ ॥ जीण आळाते पापना थानक ॥ महा नमित उत्थापीजी ॥ देवरा भोजग पेट भरीया ॥ हीना चारीया थाप्याजी ॥ ८ ॥ देखा देखी वावर पडीया॥ आधा आगळ आधोजी ॥ पुनरा थाट दयासु वधमी ॥ नही हृस्यासु सधोजी ॥ ९ ॥ पच महा व्रत साधुजी लीना ॥ दुर भागा इक्यासीजी ॥ ते हृस्याने रूरी जाणे ॥ तो बरतमे होय वीनासाजी ॥ १० ॥ देस थकी श्रावग व्रत पाळे ॥ हृस्या करे घर बेठोजी ॥ जो हृस्याने अछी जाणेतो ॥ समगत पग नहीं सेंठोजी ॥ ११ हृस्या

मांहे धरम परूपे ॥ ए अनारजनी वांणी-
जी ॥ आचारंग सुगडायंगमे सुणतां ॥
नरग तणी सेंनाणीजी ॥ १२ ॥ ग्याता
अंगे द्रोपदा पुंजी ॥ परणे वांने बारेजी ॥
जो द्रोपदा श्रावका हुवे तो ॥ पांच धणी
कीम धारेजी ॥ १३ ॥ तेहेणे समगत कि
ण बोध आवे ॥ नीह्मणो नही पुगोजी ॥
मद्ने मांस पचावें कांनो ॥ श्रावग आणों
सुंगोजो ॥ १४ ॥ सुर सुरयाबे परतमा
पुंजी ॥ राज बेसणने ठांणोजी ॥ बीजी
बीरीया पुंजी नहीं दीसे ॥ वीजे देव इम
जाणोजी ॥१५॥ आणंदने आळावे भाकी ॥
ग्रग्रही चेत न वंदेजी ॥ साधु हुयने भी-
ली या जंमाळी ॥ ते आणंद नही बांधेजी
॥ १६ ॥ अरीहंतने. अरीहंतना ग्यांने

अमर वदे पेमोजी ॥ चेइ अरथ प्रथमाने वादेतो ॥ साधुन वादसे केमोजी ॥१७॥ परमींदर दोनुने लगा ॥ साधुने जाय-जुहारोजी ॥ प्रतमाने दोखणसु लागो ॥ ते पुजताने वारोजी ॥ १८ ॥ जगा वीदोया चारण वादता ॥ केवळ ग्यान के ताईजी ॥ बीन आळोया बिरादक भाप्या ॥ मानुं स्रोत्र बीन नाईजी ॥ ॥ १९ ॥ चमरेन इधकारे चरचा ॥ तीहां तुमे प्रथमा जाणोजी ॥ प्रथमातो सुर लोकमे हुती ॥ पीण बीर वचाया प्राणो-जी ॥ २० ॥ अरीहत चेई साधुनो सरणा ॥ तीहा तुमे आटो आणोजी ॥ चेई सबद छद मस्त जीने सर ॥ तीजो सबद इम पीछाणो जी ॥ २१ ॥ राजा

नगरा दीक सीणगारीया ॥ सेन्यासुं पर
बरीयाजी ॥ जीण आरमभे धरम वतावे
॥ तो लागे सावज किरीयाजी ॥ २२ ॥
मांन वंदाई कारण कीधा ॥ रीधवंत
विरीधकर गरजेजी ॥ संसारच्यानो छांदो
जाणी ॥ भगवंत तेनही बरजेजी ॥ बांदण
नी आग्या दीधी ॥ तीहां तुमे धरम पि-
छाणोजी ॥ तीखुत्तो गुण बंदणा कीधी ॥
भावे सुणो बखांणो जी ॥ २४ ॥ सुरीया-
भने नाटकनी बीरीया ॥ भगवंत चुपज
कीधीजी ॥ बांदण कारण आग्या मांगी
॥ भगवंत हरखे दीधीजी ॥ २५ ॥ तीर्थं
करने घरमे बेठांणे ॥ साधु न बंदे कोई
जी ॥ तो साधु प्रतमा न कीम बंदे ॥
अथसे एक न होईजी ॥ २६ ॥ चामर

छत्र सींघासण छाजे ॥ भगवंत आप विराजेजी ॥ भगवनरे मुरछा नही काई ॥ देव तणी चुतराई जी ॥ २७ ॥ बीजो साधु इण वीध सवे ॥ करम सुळी पावेजी ॥ भगवतरे इरीया भई कीरीया ॥ तीजे समे खपावेजी ॥ २८ ॥ गोसाळो नीदा कर बोल्यो ॥ भगवत रीध कीम माणोजी ॥ साध कहे भगवत वीतरागी ॥ तु धरमनो मरम न जाणो जी॥२९॥ गोतमने पाखडी बोल्या ॥ थें सुधा व्रत नहीं पाळोजी ॥ उठो बेठो हालो चालो ॥ थें पाप क्रिमवीध टाळोजा ॥ ३० ॥ म्हें साधु मथा आचारी ॥ करां छ कायनो टाळो जी ॥ थारी रेहणी पइज मुरख ॥ विरत निनाउा राळोजी ॥ ३१ ॥ च्यार निखे-

धा सुत्रे चाल्या ॥ भाव वीना कीम मां-
नोजी ॥ तीन बोलमे गुण नहीं लांधे ॥
भाव मील्या परधानोजी ॥ ३२ ॥
सुत्रमे चरचा बहुली चाली ॥ केहता
लागे बारोजी ॥ हलु करमी हंस्यासुं डर
सी ॥ तेनो खेवो पारोजी ॥ ३३ ॥ संपुर्ण ॥

अथ साधु मुनीराजको आचार स्तवन

साधुजीरो मारगरे सुध थें परखजो ॥ कठण
घणो छे पंथ ॥ भवीकजीन ॥ नाम मित
ररे साध दिसे ॥ घणा पिण मुसकल
हें परमारथ ॥ १ ॥ भवीकजी ॥ साधु
जिरो मारगरे कठन कह्यो केवळी ॥
ए आंकणी ॥ उत्तम प्राणी हुवेते आदरे ॥
छोड संसारना फंद ॥ एक वेळाइरे सु-
ध आराधीयो ॥ वरते परमाणंद ॥

॥ भ० ॥ सा० ॥ २ ॥ साची समगतरे
पेली वीना तणी ॥ इण उपर मढाण
॥ भ० ॥ आहार पाणीनीरे सुध
करे गवेखणा ॥ ते पामे निरवाण
॥ भ० ॥ सा० ॥ ३ ॥ दोख बयाळीस
हो टाळे वेहेरता ॥ चुतर ते नर जाण
॥ भ० ॥ पाच न लगावेरे मुनी मादळा
तणा ॥ जीणवर बचन प्रमाण ॥
॥ भ ॥ सा० ॥ ४ ॥ नाम धरावेरे
मुनीवर मोठका ॥ लेवे आधा करमी
आहार ॥ भ० ॥ त्यारी करणिरे लेखा
मे नही ॥ जाणो नीपण छार ॥ भ ॥ सा०॥
॥ ५ ॥ सुत्र भगवती माहेरे तुमे देख
ल्यो ॥ आधा करमी खाय ॥ भ० ॥
जीणरा घटमेरे दया रहे नही ॥ भमसे

च्यारू गत माह्य ॥ भ० ॥ सा० ॥ ६ ॥
इमरत रस सरीखी पीण इधकी कही ॥
श्रीजीनवरनी वांण ॥ भ० ॥ मेहे जीम
बरसे हो मंडळ उपरे ॥ ले आपतणो रस
तांण ॥ भ० ॥ सा० ॥ ७ ॥ सीतज एकोरे
भीळे सुध आहारमे ॥ आधा करमीनी
होय ॥ भ० ॥ तेतो आहाररे भोगवे नही॥
परठण चाल्याछे जोय ॥ भ० ॥सा० ॥८॥
गुणवंत मुनीवररे आया बेहरवा ॥ असु-
झतो आहार धांमे नरनार ॥ भ० ॥ उण
घरसुंरे आहार नही लेवणो ॥ ओ साध
तणो आचार ॥ भ० ॥ सा० ॥ ९ ॥ कदा
स कोईरे कारज भोगवे ॥ रसनो गीरधी
आहार ॥ भ०॥ तो सुगडायंग सुत्ररे पेला
सुत खंडमे ॥ दोय पखनो सेवणहार

॥ भ ॥सा ॥ १० ॥ ठामठाम घणी जा-
यगांरे सुत्रमे देखलो ॥ आहार सुध उपरे
तान ॥ भ ॥ वुध पीण सर्सी परगमे
म्मी ॥ ये सुत्र लेजो मानके ॥भ०॥सा ॥
॥ ११ ॥ घर छोडीरे सजम आदरे ॥ पीण
हुवो रेहे ग्रस्तनो दास ॥भ०॥ ताक ताक
जांवेरे ताजा घरा गोचरी ॥ तो साध-
पणाम्‌ु कह्यो पास ॥ भ० ॥ सा ॥ १२ ॥
आपा नर्गरे वे तरणी कही ॥ आपा
कुडल सामली जाण ॥ भ० ॥ आपा
नदन वनरा सुख कह्यो ॥ आपा काम
धेन समान ॥ भ ॥ सा ॥ १३ ॥
साव । मारगर सहेणा कई सामळो॥एआक
णी ॥ रग्ना अकरतारे ओहीज आतमा ॥
सच दुःग्व भोगवण हार ॥ भ० ॥

मींत्री कुंत्रीरे ते पीण आसही ॥ सुत्र उत्त राधेन मझार ॥ भ० ॥ सा० ॥ १४ ॥ फुं-टरो मीणीयोरे हुवे कोई कांकरो ॥ ते दिस तो रतन कल कांय ॥ भ० ॥ पीण पारकुरे तो हात आया थकां ॥ मुंघे मोल नही थांय ॥ भ० ॥ सा० ॥ १५ ॥ थांळी सुठीरे साह्रये कीवुं नहीं ॥ टाबरने कहे चोगाय ॥ भ० ॥ वतीया देसुंरे नेडो आय जाय ॥ पिछे परी छीटकाय ॥ भ० ॥ सा०॥ १६॥ इरीया भांखारे तिमहीज एखणा ॥ आया ण भंड पास उचार ॥ भ० ॥ ईयांरी खप रैं जो नही राखसी ॥ तोई ओगारे पात-रा मुपती नीकमो लीयो भार ॥ भ० ॥ ॥ सा० ॥ १७ ॥ सुजतो असुजतोरे मुल छोडे नही ॥ वले सीख दीया मांने द्वेप

॥ भ ॥ ज्याने आम्र सरीखीरे दीधी ओ
पमा ॥ बीसमा अंधेनमे लेवो देख ॥ भ० ॥
॥ मा० ॥ १८ ॥ सचीतरे सघटरे हुवे
कोई मानवी ॥ उठकर वदणा कीध॥भ०॥
उण घररोरे मुनी आहार मोगवे ॥ मुनी
रो कारज नहीं सीध ॥ भ० ॥ सा०॥१९॥
न्याय मारगनीरे सीख दिया थका ॥
उलटी माढे झोड ॥ भ० ॥ वीनो मारग
रे तीणनेही ओळख्यो ॥ मारग पढीयो
ओर ॥ भ ॥ सा० ॥ २० ॥ तरवार शस्त्ररे
होवे मोठको ॥ तो वेरीरे आवे हात ॥
॥ भ० ॥ झाल्यो ओगोरे आछो नही ॥ क
रे सरीरनो घात ॥ भ ॥ सा०॥ २१ ॥
वनाळ देव नेरे पेली खीलीयो नहीं ॥
खुद्दी झाडो देजाय ॥ भ० ॥ मींतर

जीणरोरे फळ दायक नहीं ॥ सामो जाय
गट काय ॥ भ० ॥ सा ॥ ॥ २२ ॥ बै
री संगोरे करे नहीं रूठो थको ॥ गळारो
कांपणहार ॥ भ० ॥ तीणथी इधकोरे
आकारे आतमा ॥ असुभ प्रव्रतावे तिवार
॥ भ० ॥ सा० ॥ २३ ॥ इण दिष्ठांतेरे
सुत्र पिण जाणजो ॥ अबीनेसुं भणे
सास्यांत ॥ भ० ॥ परमारथरे सुद्ध आया
विना ॥ उलटो बदारे मिथ्यांत ॥ भ० ॥
॥ सा० ॥ २४ ॥ ग्यांनी गुरूनेरे सुध
नही अराधीया ॥ भळे करे जीम आपणी
आव दाय ॥ भ० ॥ ग्यांनी भास्योरे
भेख आसरे ॥ पेट भराई कराय ॥ भ० ॥
॥ सा० ॥ २५ ॥ बिन आंकुसतो बीगडी
याछे घणा ॥ कुसीष्य कपुते कुनार ॥भ०॥

आकम मांयरे गुरुरो राखे नहीं ॥ ते कीम तीरसी मसार ॥ भ ॥ सा० ॥ ॥ २६ ॥ वेरी सगोरे हुवो कोई आपरो ॥ वापरो मारण हार ॥ भ० ॥ मनकर ती णरोरे वुरो नही चींतवे ॥ ते पामे भव-पार ॥ भ ॥ सा ॥ २७ ॥ कोई अना रजरे रेकारो दिये ॥ तोही मनमाहे नहीं आणे रोस॥भ ॥ जीवरा थारा दियारे थर उपरीया॥नहीं किणरोही दोस ॥भ ॥सा ॥ ॥२८॥ कोई कापरे वस लेकरी ॥ कोई चदन घस्च नाय॥भ ॥दोनु उपररे भावसरीखारे॥ नो अमरापुर जाय ॥ भ ॥ सा ॥ २९ ॥ जमग मुग्वार करे ग्वुसामती ॥ भळे राग्व ग्रस्तीमु घणा प्रेम ॥ मोठे थापेरे मोहे नहा राग्वगी ॥ लाल पाल घणी

एस ॥ भ० ॥ सा० ॥ ३० ॥ घरमे पुंजीरे कीणरे थोडी हुवे ॥ पिण परतीत लोकरे माय ॥ भ० ॥ तीणरो पलोरे पाछो थेलें नहीं ॥ कमाय आछीतरें खाय ॥ भ० ॥ ॥ सा० ॥ ३१ ॥ पुज थईनेरे पाट बीराजीयां ॥ मीटीयो घरनो सोच ॥ भ० ॥ कळेस पंमारे इण देहीने ॥ करकर मांथे लोच ॥ भ० ॥ सा० ॥३२॥ मैला कपडारे मन मांने नहीं ॥ उजळासुं धरे अभीलाख ॥ भ० ॥ तेतो बिभुखारे दोप मोठो कह्यो ॥ दसमी काळक साख्य ॥ भ० ॥ ॥ सा० ॥ ३३ ॥ सोभा निमतेरे धोवे लुंगडा ॥ उजळा राखे पंडूर ॥ भ० ॥ सुगडायंगमेरे अधेन सातमे ॥ सुंजमसुं कह्यो दुर ॥ भ० ॥ सा० ॥ ३४ ॥ वणीया

वणायोरे ढिल रहे जोयता ॥ लुवे परीसा
मेल ॥ भ• ॥ तेंतो लखणरे नहींछि साधुरा॥
जाणीजो तुमे छेल ॥ भ० ॥ सा० ॥ ३५॥
काळ अनंतोरे रुळीयोछे जीवरो ॥ सजम
लीयो घहु भार ॥ म० ॥ एक घर सुरे
आहार ष्यारु नीत भोगवे ॥ लागेसी अ
नाचार ॥ भ• ॥ सा० ॥ ३६ ॥ न्याय मा
रगरीरे सीख साधुने देणी ॥ तो पिण तिण
सुरे धेक राखे नहीं ॥ भ० ॥ रसनो गीर
धीरे होयने हुवे नहीं ॥ सामो गीणे उप
गार ॥ म० ॥ सा० ॥ ३७ ॥ आटवो मा-
हेरे भुलो कोई मानवी ॥ चाले दिसा सू-
ळीयो होय ॥ भ ॥ तीणने मारगरे दाखे
पाधरो ॥ ते राजी कीसो इक थाय ॥भ ॥
॥ सा ॥ ३८ ॥ इण दिष्टांतेरे गुण लेवे

साधजी ॥ धन ज्यांरो आवतार ॥ भ० ॥ संका कांइरे थें मत राखजो ॥ कह्यो बीजा अंग मझार ॥ भ० ॥ सा० ॥३९॥ घर छोडीनेरे संजम आदरीयो ॥ खावे भीक्षा मांग ॥ भ० ॥ एहंकार क्रोधही करे ते छोड्या नहीं ॥ तो जांणीजो घर नो अभाग ॥ भ० ॥ सा० ॥ ४० ॥ गेणां गांठारे तजने निसरच्या ॥ जांमो अंगी फाग ॥ भ० ॥ क्रोध कपटाईरे लोभ नही छोंडीयो ॥ तो ओही जांणजो सांग॥भ०॥ ॥ सा० ॥ ४१ ॥ ताजो खाय खायरे देही बदारसी ॥ लेसी बोहोळी निंद ॥ भ० ॥ मोख तणोरे धणी मत जांणजो ॥ ते हुंसी संसारनो बिंद ॥ भ० ॥ सा० ॥ ॥ ४२ ॥ धरम ध्यांन करसीरे निंद नि-

वारसी ॥ भळे तपकर देसी सोख॥भ ॥
सासतो किछोरे कायम ते करे ॥ अखरा
राजछे मोख ॥ भ० ॥ सा० ॥ ४३ ॥ इ-
त्यादिक तोरे भाव कह्या घणा ॥ पिण
लेप मात्र विस्तार ॥ भ० ॥ अनतो ग्यान
थोरे श्रीभगवानरो कह्यो ॥ सो नही आवे
पार ॥ भ० ॥ सा० ॥ ४४ ॥ जे नरनारीरे
सुध आराधसी ॥ ज्यारा तुटसी करमारा
फद ॥ भ० ॥ पुजश्री पहतहो जैमलजी
प्रसादथी ॥ इम कहे रीख रुपचद ॥भ०॥
॥ सा० ॥ ४५ ॥ सपुर्ण ॥

भाग दुसरो समाप्त

अथ श्रावक विधीनो आचार लिख्यते

श्रावकने चवदे नेमनी मरजादा करणी ॥ छ कायनी मरजादा करणी ॥ परभाते सांजरा पाछां चीतारणा ॥ मरजादा कीधी जीणने कम द्रब लागा ते नफा खाते समझणा ॥ भुलने जादा लागा व्हेतो ॥ मीछांमी दुकडं देवो ॥ एक करणने एक जोगसुं पछखाण नित करणो ॥

॥ चवदे नेमरा नांम कहेछे ॥

१ सचीत ते ॥ कांचो पाणी ॥ कोरो दाणो ॥ कांची लीलोती ॥ प्रमुख अनेक चीज जाणवी ॥ एनी मरजादा करणी ॥

२ द्रबते॥मुखमे जितनी जीज घाले ॥ तेनी मरजादा करणी ॥

३ वीगे ते ॥ दुध ॥ दही॥घृत ॥ तेल ॥

स्वाद ॥ गुळ ॥ सरब मीठाईनी जात ॥ तेनी मरजादा करणी ॥

४ पनीते ॥ पगरकी ॥ तलीया ॥ मोन्न ॥ पावडीया ॥ तेनी मरजादा करणी ॥

५ तंबोलते ॥ लुग ॥ इलायची ॥ पान ॥ सोपारी ॥ एनी मरजादा करणी ॥

६ वथते ॥ वस्त्र पेहरणा ओढणा तेनी मरजादा करणी ॥

७ कुसमते ॥ सुगणेमे आवे जीतनी चीज तेनी मरजादा करणी ॥

८ वायणने ॥ गाडो ॥ रथ ॥ तागो ॥ बगी ॥ घोडा ॥ जात असवारीमे काम आवे ॥ तेनी मरजादा करणी ॥

९ सयणने ॥ गादी ॥ पीलग, माचो, खुरची, अथवा छपरपीलग बीछायनेकी

जात ॥ तेणी मरजादा करणी ॥

१० विलेपण ते ॥ केशर कुंकु तेल पीठी सरीरनें विलेपण हुवे तेणी मरजादा करणी ॥

११ अवंभते ॥ कुसीलनी मरजादा करणी ॥

१२ दिसते ॥ पुरव दीस॥ पश्चम दीस ॥ दिखण दीस ॥ उत्तर दिस ॥ उंची दिस ॥ नीची दिस ॥ ये छ दिसने जावणरा कोसारी मरजादा करणी ॥ अथवा कागद देवणरी मरजादा करणी ॥

१३ नाहावणते ॥ स्नानरी॥ मरजादा करणी ॥

१४ भंतेसुंते ॥ आहार पाणी करणेरी मरजादा करणी ॥

॥ छे कायना नाम क्हेछे ॥

१ प्रीथवी कायते ॥ मुरंद ॥ माटी ॥ खडी ॥ गेरू ॥ इत्यादीक ॥ प्रथवी काय नी ॥ भरजादा करणी ॥

२ अप कायते ॥ कुवानो पाणी ॥ नदीनो पाणी ॥ नळरो पाणी ॥ तळावरो पाणी ॥ झरणानो पाणी ॥ अथवा इतना घरको पाणी नपीरणो तेनी मरजादा करणी ॥

३ तेउ कायते ॥ अग्नी ॥ जीतना चु लानो आरभ नलगावणो तेनी मरजादा करणी ॥

४ वाउ कायते ॥ पखीसु ॥ कपरासु ॥ विजणासु तथा पखासु ॥ हातसु ॥ इणसु अथवा अणेरी चीजसु हवा खाणे की मरजादा करणी ॥

५ वनस्पती कायते ॥ हारी लीलो-
तीनी मरजादा करणी ॥

६ तस कायते॥हालतां चालतां जीवांने
बिन अपराधे मारणेकों त्याग तथा सरबथा
तथा तसजीवने मारणरा त्याग करणा ॥

ए चवदेनेम छेकायनी श्रावकने नीत
प्रते नेम करणा चाइजे ॥ ए कर-
णासुं नफो घणो हुवेछे ॥ सारा दीनमे ॥
राई जीतनो पाप लागे ने मेरू जीतनो
पाप टळ जावेछे ॥ ए चवदे नेमरी जो
मरजादा करसी तो उतकृष्टी रसांण आ
वतो तीर्थंकर गोत्र बांधे ॥ नरक तीरजं
चनी गतीने बंदकरे ॥ साख सुत्र आव
सगनी छे ॥ संपुर्ण ॥

अथ समायक लेवानी पाटी लिख्यते

करेमी भंते समायं ॥ सावज जोग पचखामी ॥ जाव नेम पुजवा सामी ॥ दुविहेण तीवीहेण नकरेमी ॥ नकारवेमी मनसा वायसा कायसा ॥ तसभते पडी कमामी ॥ निंद्यामी ग्रहामी ॥ अपाण वोसरामी ॥ १ ॥

अथ समायक पाछी पारवानी विधी

एहवा नवमा सभायक वरतरे विखे जे कोई अतीचार लागो होय ते आळोउ ॥ ममायक माहे ॥ मन वचन कायाना जोग॥

---

* ममायक माहे मारम पामभो हुवे तरे ॥ उपरली पाटीमे नार नम कहाउ॥ माण मायग। भीतमा मोरत पामणा हुब उग प [illegible] ॥ —

पाडवा ध्यांन ॥ प्रन्नताया होय ॥ समा-
यकमे समता न किनी होय ॥ अणपुगी
पारी होय ॥ दस मनका ॥ दस वच-
णका ॥ बारे कायाका ॥ बत्तीस दोख मा-
हेलो दोख लागो होय ॥ तस मीछांमी
दुकडं ॥ समायकमे राज कथा ॥ देसकथा ॥
अस्त्री कथा ॥ भात कथा ॥ चार कथा ॥
माहेलीं बीगतां किनी होय ॥ तस मि-
छांमी दुकडं ॥ समायकना पचखांण ॥
फासीयं पाडीयं चइव ॥ सोहीयं तीरयं
तहा किटीयं ॥ अराहीयं चइव ॥ तस
मिछांमीं दुकडं ॥ इत्तो कहीने तीन नव
कार मंत्र कहीया ॥ पछे समायक ठी-
काने करणी ॥

॥ समायक करवानी विधी लिख्यते ॥

जमी पुछकर पीछे असण विछायकर आपने पास सचीत नरखणा आसण उपरे बेसणो ॥ मुपती लगायकर ॥ श्री मिंदर सामीजीकी अथवा गुरू महाराजकी समायक लेणेकी अग्या मागणी ॥ पीछे तीन नवकार मत्र गुणीने ॥ पछे चोवीसथागी पाटी आवती हुवे तो गणने पीछे समायक पचखणी कदास चो वीसथारी पाटी नहीं आवती हुवेतो ती न नवकार मत्र गुणने समायक पछखणी॥

नममो पामा पछ्खणेकी विधी लिख्यते

नममा पामा किणन कहीजे ॥ उवास

अमल खावे इतनी चीजा खायकर उवास करे तीणने दसमो पोसो हुवेछे ॥

दसमो पोसो पछखणेको पाट ली ख्यते ॥ पेली चोवीसथो करणो पछे पोसो पचखनो दसमो दिसा बीगासी व्रत दी स प्रते प्रभात थकी प्रारंभीने पुरवा- दीक छ दिसनी मरजादा कीधीछे ॥ जेतली भुमका मोकली राखीछे ते आ गे आपणी इछासुं जाईने पांच आस्रव सेववाना पचखाण जाव अहोरतं दुवीहेणं तीवीहेणं ॥ नकरेमी नकारवे मी मणसा वायसा कायसा ॥ ते माहे द्रव्या दिक नेमरी मरजादा कीधीछे ती पासुं इधका भोग भोगवणरा पचखांण जाव नेम पुजवा सामी ॥ इक वीहेणं

॥ इक वीहेण ॥ नकरेमी मनमा वा यमा कायमा ॥ तसभते पडीकमामी॥ नींदामी ग्रहामी॥ अपाण वोसरामी॥ ए दसमो पोसो पचखणेको पाट सपुर्ण॥

॥दसमो पोसो पाछा पारणेकी वीधी॥

पोम्मो पारवानो चोवीसयो करणो॥ दुजो चोवीसथो पलेवण किनो जिणारो करणो॥ आपने पास जितना कपडा हुवे वे सगाळाको पलेवण करणो पोसामे बोहत्तर हायसे कपडा जास्ता रखणा नही॥

दम्ममो पोसो पारवाना पाट लीख्यते एहवा दसमा दिसा वीगाम्मी व्रतरे बीखे जेकोई अतीचार लागो हुवेतो आळोउं नमीभुमका बाहेरथकी वस्तु अणाई हुवें॥ मुकलाई हुवे॥ सबंध करी रूप दीखायो

हुवे ॥ पुदगळ नाखी आपो जणायो हुवे
तो तस मिछांमी दुकडं ॥ पोसामे सेज्या
संथारो नजोयो होय॥माठीतरे जोयो होय॥
॥ न पुंज्यो होय ॥ माठीतरे पुंज्यो होय॥
उचार पास विण भुमका ॥ नजोई होय॥
माठीतरे जोई होय ॥ न पुंजी होय ॥
माठीतरे पुंजी होय ॥ जावतां आवसै आ
वसै नकह्यो होय ॥ आवतां नसही नस
ही नकह्यो होय ॥ थोडी जागा पुंजीयो
होय ॥ घणी जागा पटीयो होय ॥ पटने
तिन बगत मोसरै मोसरै नकह्यो होय ॥
धरतीरा धणीरी अग्या नमांगी होयतो
पोसामे नींद्रा बीगतां प्रमाद सेवीयो हो
य ॥ तो तस मीछांमी दुकडं ॥ पोसामे॥
अस्त्री कथा ॥ राज कथा ॥ देस कथा ॥

भात कथा ॥ ए च्यार कथा माहेली वी
गना कीनी होय तो तस मीछामी दुकड
॥ पोमाना पचखाण ॥ फामीय पाडीय
चडव ॥ सोहीय तीरीय ताहा कीटीय ॥
अराहीय भवीजीणच ॥ न भवी जीणच
तम मीछामी दुकड॥पछे तीन नवकार मत्र
गुणना॥ए न्समो पोसो पारवानी वीधीछे॥

इग्यारमो पोसो लेणेकी वीधी ॥

इग्यारमो पोसो इणरीतसु हुवे ॥ वा-
समे च्यार आहारा त्याग करणा स्नान
दातण करणा नहीं ॥ चदण केसर सरीर
के लगावणा नहीं ॥ काजल सुरमा आख
मे घालणा नही ॥ इतनी वीधी वासके
दिन टालना ॥ वास चोविहार करणा ॥
॥ इग्यारमा पोसो पछखणेकी वीधी ॥

सचीत बस्तु आपणे पास रखणा नही ॥ कपडा बोहोत्तर हातसे जादा रखणा नही ॥ जमी पुंजकर असण बीछायकर बेसणा॥ मुपती बांधकर ॥ पिछे सगळे कपडेका पेलेवण करणा श्री मिंदरजी महाराज की अथवा गुरू देव माहाराजकी अग्या मांगणी ॥ पेहेली तीन नवकार मंत्र गु- णना ॥ पीछे चोवीसथा दोय करके ॥ कदास चोवीसथो नही कीणे आवेतो ॥ दुसराका पाससुं चोवीसथो कराय लेणा पीछे पोसा पचखणा ॥

इग्यारमा पोसा पचखणेका पाट लीख्यते इग्यारमा पोषद ब्रत ॥ आसणं ॥ पाणं ॥ खायमं ॥ सायमं ॥ ना पचखांण ॥ अ- बंभना पचखांण ॥ मणी सोवनरा पच-

खाण ॥ माळा वण वीलेपणना पचखाण सत मुसळादीक सावज जोगना पचखाण ॥ जाव अहोरतग पुजवा सामी ॥ दुवीहेण तीवीहेण ॥ नकरेमी नकारवेमी ॥ मण सा कायसा ॥ तसभते पडीकमामी ॥ नीं धामी ग्रहामी ॥ अपाण वोसीरामी ॥ एइग्यारमो पोसो पचखणेका पाटछे ॥

इग्यारमा पोसा पारवाणा पाट लीख्यते एहवा इग्यारमा पोपद व्रतरे वीषे जे-कोई अतीचार लागो हुवेतो आळोउ ॥ सेज्या सथारो नजोयो होय ॥ माटीतरे जोयो होय ॥ नपुज्यो हुवे ॥ माटीतरे पु-ज्यो हुवे ॥ उचार पासवीण भोमीका न जोइ हुवे ॥ माठीनरे जोइ हुवे ॥ नपुजी हुवे ॥ माठीनरे पुजी हुवे ॥ जावता आ

वसै आवसै न कह्यो हुवे ॥ आवता नसई नसई नकह्यो हुवे॥थोडी जायगा पुंज्यो हुवे॥ घणी जागा ॥ परटीयो हुवे ॥ परटने तीन बगत मोसरै मासरै न कह्यो होय ॥ पोसामे नींद्रा बीगता प्रमाद सेवीयो हुवेतो ॥ खुला आदमीने आवो जावो कह्यो हुवेतो ॥ तस मीछांमी दुकडं ॥ पोसामे राज कथा ॥ देस कथा ॥ अस्त्री कथा ॥ भात कथा ॥ च्यार कथा माहेली बीगता पोसामे कीनी होय तस मी-छांमी दुकडं ॥ पोसाना पचखांण ॥ फा-सीयं पाडीयं चइव॥सोहीयं तीरयं ताहा कीटीयं ॥ अराहीयं भवीजीन नभवीजीणच तस मीछांमी दुकडं ॥ ए इग्यारमा पोसा पारवाना पाटछे ॥

॥ पोरसीका पचखाण लीख्यते ॥
उगे सुरे पोरसीय पचखामी ॥ चौवीहपी ॥ आहार आसण पाण खायम ॥ सायम ॥ अनथणा भोगेण ॥ सेंसा गारेण ॥ पचन कालेण दिसा माहेण ॥ साहु व एण सव समाइ॥वतीया गारेण वोसरामी॥

॥ एका सणारा पचखाण लीख्यते ॥
सुरे उगे एकासण पचखामी ॥ दुवीहेण तीवीहेण॥चौवीहेण॥आहार आसण॥ पाण खायम सायम ॥ अनथणा भोगेण ॥ से- हसा गारेण ॥ सागारी अगारेणं ॥ अ- उटण पसारेण ॥ गुरू अब्रु ठाणेण ॥ मे हतरा गारेण ॥ सव समाइ ॥ वतीया गा रेण ॥ वोसरामी ॥

॥ उवासका पचखांण लीख्यते ॥

सुरे उगे अवधत पचखांमी ॥ तीविहेणं ॥ चउवीहेणं ॥ आहारं ॥ आसणं पाणं खायमं सायमं ॥ अनथणा भोगेणं ॥ सहेसां गारेणं ॥ मेहत्रा गारेणं ॥ सब समाई ॥ वतीया गारेणं वोसरामी ॥

समायकमे तथा दसमा पोसामे तथा इग्यारमा पोसामे ए कामा ॥ बीना मुपती से करे गातो ॥ इग्यारे इग्यारे समाईका उसके साथे दंड होतहे ॥ इस कारणसे ए तीन कामा मुपतीसे करणा ए सास्त्रजीरी साक्षछे ए तीन कामा श्रावकने एक धोतीकी लांग खुली राखणी कळपे ॥ जो एक धोतीकी लांग नही खोले गातो उसके उपरे इग्यारे समाइका दंड कह्याछे ॥

अथ समाइकके बतीस दोषके नाम लीख्यते

दस मनके दोषके नाम ॥ १ ॥ औसर विना समाई करे ॥ २ ॥ जस कीरतके अरथे समाई करे॥ ३ ॥ एह लोकरा लाभ रे अरथे समाई करे ॥ ४ ॥ गरभ अहकाररे अरथे समाई करे ॥ ५ ॥ भयानी अथवा डरतो डरतो समाई करे ॥ ६ ॥ समाईमे सस्नो राखे ॥ ७ ॥ समाइमे निहाणो करे ॥ ८ ॥ रीस करे॥ ॥९ ॥ विनो हीन करे ॥ १० ॥ वेठीयानी परे समाई करे ॥ ए दस मनके दोष ॥

दस वचनके दोषके नाम ॥ १ ॥ कुड वचन बोले ॥ २ ॥ अण वीमास्यो बोले ॥ ३ ॥ राग करीने गीत गावे ॥ ४ ॥

उतावळो उतावळो घणो बोले ॥ ५ ॥
कलहे करे ॥ ६ ॥ च्यार वीकथा करे ॥
॥ ७ ॥ हांसी करे ॥ ८ ॥ उतावळो उ
तावळो आक्षर पद गुणे ॥ ९ ॥ अ-
ज्युगती भाषा बोले ॥ १० ॥ इबरतीने आ-
वो पधारो कहे ॥ ए दस वचनकेदोष ॥
बारे कायाकेदोषके नांम ॥ १ ॥ ठांसणी
मारीने बेसे ॥ २ ॥ अथीर आसण बेसे
॥ ३ ॥ विषय सहीत द्रष्टी जोवे ॥ ४ ॥
समाइकमे घरका कारज करे ॥ ५ ॥ बि-
ना कारण ओटो लेवे ॥ ६ ॥ सरीर सं-
कोचीने बेसे ॥ ७ ॥ क्रोध करीने अंग
मोडे ॥ ८ ॥ आळस आणे ॥ ९ ॥ कट
का मोडे ॥ १० ॥ सरीररो मेल उतारे
॥ ११ ॥ विना पुंज्या खाज खीणे ॥ १२ ॥

विना कारण समायकर्म वियावच करावे ॥ ए बारा कायाके दोप ॥ एकदर वत्तीस दोप हुये ये वत्तीस दोप टाळी सुद्ध स॰ माई करेगा तीणके नफा वोहोत घणा होताहे ॥ एक समइका नफा इण मुजब ॥ व्याणु क्रोड पल्ल गुणसठ लाख पल्ल प चीस हजार पल्ल नउसे पल्ल पचास पल्ल॥ एक पल्यरा आठ भाग कीजे जीणके तीजे भाग इतरो आउखो देव गतीनो बंधे ॥ नरकगतीरो आउखो इतनो खै करे॥ ओ पर समाइरो फळ वतायाहे ॥

[illegible] भाग आठागा दोप लीख्यते ॥ १ ॥ [illegible] नप [illegible] मजन करावे ॥ २ ॥ [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] आहा- [illegible] ॥ [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible]

पहीरे ॥ ६ ॥ सरस सरस चीजको भोजन जादा करे ॥ ए छे वांस करे उसके पेले दीन टाळणा ॥ ७ ॥ खुलेकी व्यावच करे ॥ ८ ॥ सरीरकी सुश्रता करे ॥ ९ ॥ मेल उतारे ॥ १० ॥ नीद्रा घणी लेवे ॥ ॥ ११ ॥ बीन पुंज्या खाज खीणे ॥ १२ ॥ व्यार बीगतां करे ॥ १३ ॥ पारकी नीं-दा करे ॥ १४ ॥ संसारकी चरचा करे ॥ ॥१५॥ अंग उपंग नीरखे द्रीष्टी बीखेसुं ॥ ॥ १६ ॥ संसारका नातो करे ॥ १७ ॥ दुसरासुं खुले मुंडे बाता करे ॥ १८ ॥ पोसामे भय करे ॥ ए अठारा दोष टालेगा उसकु सुद पोसो होताहै ॥

॥ श्रावकके इकीस गुण लीख्यते ॥

॥१॥ श्रावकजी नउ पदारथने पचास

कीरीयारा जांण कार हुवे ॥ २ ॥ धरम
री करणीमे कोईरो साज वछे नही ॥३॥
धरमथकी कोईरो चळायो चळे नही ॥
॥ ४ ॥ जीन धरममे सका कखा वीतीग
छा आणे नहीं ॥ ५ ॥ लदी अठा ॥ गी
री अठा ॥ वीनी अठा ॥ पुछी अठा ॥
जे सुत्ररो अरथरो ग्यान धारीयो ती
णरो नीरणो करे ॥ प्रमाद करे न
ही ॥ ६ ॥ श्रावकजीरी हाडने हा
डरी मींजी धरममे रगायमान रेवे ॥
॥ ७ ॥ ह्मारो आउखो अथीरछे जीन ध-
रम सारछे इसी चींतवणा करे ॥ ८ ॥
श्रावकजी फीटक रतन जीसा नीरमळा
हुवे ॥ कुड कपट रासे नही ॥ ९ ॥
श्रावकजी घरका द्वार सवा पोहोर दिन

चठे जठातांई उघाडा राखे दांन सारूं ॥
॥ १० ॥ श्रावकजी एक मासमे छे पोसा
करे ॥ आठमका दोय पोसा ॥ चवदसका
दोय पोसा ॥ पखीका दोय पोसा ॥ ११ ॥
श्रावकजी राजाका अंते उरमे जावे ॥
राजारा भंडारमे जावे ॥ सहुकारकी दु
कानमे जावेतो अप्रतीत उपजे नही ॥
॥ १२ ॥ श्रावकजी आगे व्रत पचखांण
लीयाथां सो नीरमळा पाळे ॥ दोष ल-
गावे नही ॥ १३ ॥ चवदे प्रकारका दांन
सुझतो मुनीराजने देवे ॥ १४ ॥ श्रावकजी
धरमका उपदेस देवे ॥ १५ ॥ श्रावकजी
तीन मनोरथ सदाइ चींतवे ॥ १६ ॥
च्यार तीरथरा गुण ग्रांम करे ॥ [illegible]
थींरा गुण [illegible] करे नही ॥ १७

घकजी नवा नवा सुत्र सीधंत सुणे ॥
॥१८॥ श्रावकजी कोइ नवो आदमी ध
रम पायो हुवे जीणने साज देवे ॥
ग्यान सिकावे ॥ १९ ॥ श्रावकजी दो
वखत काळो काळ पडीकमणा करे ॥२०॥
श्रावकजी सरव जीवसु हीत पणो राखे
॥ वेर विरोध सरब जीवसे राखे नही ॥
॥ २१ ॥ छती सगत तपस्या करे ॥
ग्यान सिखणेको उद्यम करे ॥

॥ बिस बोलकरी तीर्थंकर गोत्र बांधे ॥

॥१॥अरीहंतजीका गुणग्राम करतोथको
जिव ॥ करमारी कोड खपावे ॥ उतकृष्टी
रसाण आवेतो तीर्थंकरगोत्र बांधे ॥

॥ २ ॥ सिधजीका गुणग्राम करेतो ॥
करमारी कोड खपावे ॥ उतकृष्टी रसाण

आवेतो तीर्थंकरगोत्र बांधे ॥

॥ ३ ॥ सुत्र सिधंतना गुणग्रांम करतोथको ॥ करमारीकोड खपावे ॥ उतकृष्टी रसांण आवेतो तीर्थंकरगोत्र बांधे ॥

॥ ४ ॥ गुरूमहाराजरा गुणग्रांम करेतो करमारीकोड खपावे उतकृष्टी रसांण आवेतो तीर्थंकरगोत्र बांधे ॥

॥ ५ ॥ थिवरजीना गुणग्रांम करेतो ॥ करमारीकोड खपावे उतकृष्टी रसांण आवेतो तीर्थंकरगोत्र बांधे ॥

॥ ६ ॥ बहुसुरतीजीना गुणग्रांम करेतो ॥ करमारीकोड खपावे ॥ उतकृष्टी रसांण आवेतो तीर्थंकरगोत्र बांधे ॥

॥ ७ ॥ तपसीजीना गुणग्रांम करेतो ॥ करमारीकोड खपावे ॥ उतकृष्टी रसांण

आवेतो तीर्थंकरगोत्र बाधे ॥

॥ ९ ॥ समगत सुधपाळेतो करमारी कोड खपावे ॥ उतकृष्टी रसाण आवेतो तीर्थंकरगोत्र वाधे ॥

॥ १० ॥ विनय करतोथको जीव करमारीकोड खपावे उतकृष्टी रसाण आवेतो तीर्थंकरगोत्र वाधे ॥

॥ ११ ॥ दोयवेळा पडीकमणो करेतो करमारीकोढ खपावे उतकृष्टी रसाण आवेतो तीर्थंकरगोत्र वाधे ॥

॥ १२ ॥ वरत पचखाण सुधनीरमळा पाळेतो करमारी कोड खपावे ॥ उतकृष्टीरसाण आवेतो ॥ ती० ॥ ॥

॥ १३ ॥ धरमध्यान, सुकळध्यान ध्यावेतो ॥ अरथध्यान रूद्रध्यान वरज

तोथको करमारीकोड खपावे ॥ उत० ॥ तीर्थंकर० ॥

॥ १४ ॥ तपस्या बारेभेदे करतोथको करमारीकोड खपावे ॥ उत० ॥ तीर्थं० ॥

॥ १५ ॥ मुनीराजने सुपात्रदांन देतो थको ॥ करमारीकोड खपावे ॥ उत० ॥ तीर्थं० ॥

॥ १६ ॥ व्यावच दस प्रकाररी कर तोथको ॥ करमारीकोड खपावे ॥ उत० ॥ तीर्थंकर० ॥

॥ १७ ॥ सरब जीवांनें साता उप जावतोथको जीव ॥ करमारी कोड खपा वे ॥ उत० ॥ तीर्थंकर० ॥

॥ १८ ॥ अपुरव ग्यांन भणतोथको ॥ करमारी कोड खपावे उतकृष्टीरसांण आवे-

तो तीर्थंकरगोत्र बांधे ॥

॥ १९ ॥ सुत्रसीधतनी भगती निरबधरीतसु करेतो ॥ करमारी॰ ॥ कृत ॥ तीर्थं कर ॥

॥ २० तीर्थंकरजीरो मारग दिपावतो थको ॥ इस्या मारग ऊथापतोथको ॥ करमारी कोड खपावे ॥ ऊतकृष्टी रमाण आवेतो ॥ तीर्थंकरगोत्र बांधे ॥

॥ ऊगणीस दोष टाळने काबसग करणो ॥

॥ १ ॥ गोडाऊपरे पग राखेतो दोस लागे ॥ २ ॥ काया आगी पाछी चळावेतो दोष लागे ॥ ३ ॥ ओटा लेने वेसेतो दोस ॥ ४ ॥ माथो नमायने ऊभो रवे तो दोस॥ ५ ॥ दोनु हात ऊंचा राखेतो दोस॥ ६ ॥ घुमटो काढ

ने बेसेतो दोस ॥ ७ ॥ पगउपरे पग रा
खेतो दोस ॥ ८ ॥ बांकोचांचो उभो रहे
तो दोस ॥ ९ ॥ साधुना बरोबर उभो
रेवेतो दोस ॥ १० ॥ गाडाना ओघणनी
परे उभो रेवेतो दोस ॥ ११ ॥ खडो उ-
भो रेवेतो दोस ॥ १२ ॥ रजोहरण तथा
पुंजणी उंची राखेतो दोस ॥ १३ ॥ एक
आसण उभो नरहेतो दोस ॥ १४ ॥ आं
ख्या चोठकावे तो दोस ॥ १५ ॥ माथो
हलावेतो दोस ॥ १६ ॥ कुकुकार करेतो
दोस ॥ १७ ॥ सरीर धुजावेतो दोस लागे
॥ १८ ॥ आळस मोडेतो दोस ॥ १९ ॥

घुक दुरुस्ती पान १२४ माहे आठमो बोल लीख्यो नहीछे
तीण जायगा ॥ ८ ॥ ग्यानउपरे उपयोग देतोथको जीव कर-
मागीकोड खपावे उतकृष्टीग्माण आवेतो तीर्थंकरगोत्र बांधे ॥

चीत्त थीर नराखेनो दोम लागे ॥
॥ बत्तीस सुत्रके नाम लीख्यते ॥
इग्यारे अगरा नाम ॥ १ ॥ आचार
ग ॥ २ ॥ सुगडायग ॥ ३ ॥ ठाणायग ॥
॥ ४ ॥ समवायग ॥ ५ ॥ भगवतीजी ॥
॥ ६ ॥ गीनाताजी ॥ ७ ॥ उपासगदसा
जी ॥ ८ ॥ अतगडत्माजी ॥ ९ ॥ अणु
त्रवाईजी ॥ १० ॥ प्रसन्नव्याकरणजी ॥
॥ ११ ॥ बीपाकजी ॥
धारे उपगका नाम ॥ १ ॥ उववाई-
जी ॥ २ ॥ रायप्रमेणीजी ॥ ३ ॥ जीवा
भीगमजी ॥ ४ ॥ पन्नवणाजी ॥ ५ ॥
जमुदीपपनती ॥ ६ ॥ चन्दपनती ॥ ७ ॥
सुरपननीजी ॥ ८ ॥ नीरावळकाजी ॥
॥ ९ ॥ कुपीयाजी ॥ १० ॥ पुफचुळी-

याजी ॥ ११ कपवडंगसीयाजी ॥ १२ ॥
वनीदसाजी ॥

च्यार मुळका नांम ॥ १ ॥ दसमीका
ळक ॥ २ ॥ उत्तराधेन ॥ ३ ॥ नंदीजी
॥ ४ ॥ अनुजोगद्वारजी ॥

च्यार छेदकां नांम ॥ १ ॥ दसासुत
खंद ॥ २ ॥ नसीत ॥ ३ ॥ ब्रेहतकळप
॥ ४ ॥ विवहार ॥ बत्तीसमो आवेसक ॥

बत्तीस दोख टाळीने गुरू महाराजने
बंदणा करणी

॥ १ ॥ उकडुं बेठो बांदे ॥ २ ॥
नाचतो बांदे ॥ ३ ॥ सगळाने ए
कठा बांदे ॥ ४ ॥ रजो हरणो अकुंस जी
म राखे ॥ ५ ॥ ग्रही कपडा उंचा करीने
वांदे ॥ ६ ॥ चपळपणे बांदे ॥ ७ ॥

माछलानी परे उलट पलट होने वादे
॥ ८ ॥ मनमे गुण छाडी अवगुणी होय
वादे ॥ ९ ॥ कपटी जीवसु वादे ॥ १० ॥
डरतो वादे ॥ ११ ॥ जे मुझने अमुको
मान देसे ॥ १२ ॥ साख करी वादे
॥ १३ ॥ गर्व करी वादे ॥ १४ ॥ इस
लोकने हितकारी वादे ॥ १५ ॥ चोरनी
परे वादे ॥ १६ ॥ प्रतग्यो हेते वादे
॥ १७ ॥ सामता वादे ॥ १८ ॥ वीस्वास
उपजावा हेते वादे ॥ १९ ॥ वचन बोल
तो वादे ॥ २० ॥ विकथा करतो वादे ॥
॥ २१ ॥ द्रीष्टी तीरछी राखतो वादे
॥ २२ ॥ कोई साधु देखे कोई नदेखे
तो वादे ॥ २३ ॥ क्या करीये वादीया
विना [illegible] ॥ २४ ॥ एकने

घाट बांधे एकने नादा रीतसुं बांदे ॥ २५ ॥ गुरुतो नीचे आसणाने वंदणा करणे वा ळो उंचे आसण बेठो बांदे ॥ २६ ॥ बेठो बेठो बांदे ॥ २७ ॥ हांसतो हांसतो बांदे ॥ २८ ॥ रजोहरणा आगा पाछा करतां बांदे ॥ २९ ॥ असमाधीयो होयने बांदे॥ ॥ ३० ॥ गुरु कावसगमे बेठाने बांदे ॥ । ३१ ॥ पेली समादी साता पुछे पछे बांदे ॥ ३२ ॥ गुरु माहाराज रसते चा ळताने उभा राखी बांदे ॥

अथ बीस असमाधीना थांनक कहेछे

असमाधी किणने कहिजे ॥ जैसें आदमीनें बारबार मांदगी आयासुं उस के सरीरको बळपराक्रमको नासकरें ॥ इणद्रष्टांते ॥ बीसबोल असमाधी सेवना

से सजम मांटा होजातेहै ॥ सो मुगतके मुखोका नासकरदेतेहै जीसकु असमाधी कहीज ॥ ते बोल कहेछे ॥

॥ १ ॥ साधु मुनीराज उतावळो उतावळो चालेतो असमाधी लागे ॥ २ ॥ दिनगतो जोयने चाले नही ॥ रातरा वीना पुज्या चालेतो असमाधी ॥ ३ ॥ पुजे कीहाईने चाले कीहाडतो असमाधी लागे ॥ ४ ॥ गुरूके सामो बोलेतो असमाधीलाग ॥ ५ ॥ वहुमुरती मुनीराज की धान चितवेतो असमाधीलागे ॥ ६ ॥ बडासाधर्नी माहारानक सामे बोलेतो असमाधीलाग ॥ ७ ॥ साधु मुनीराज अधीक पाट बाजोट भोगवेतो असमाधीलागे ॥

माधी लागे ॥ ९ ॥ साधुजी कुसराका अवगुण बोलेतो असमाधीलागे ॥ १० ॥ साधुजी नीश्चेकारीभाषा बोलेतो असमाधीलागे ॥ ११ ॥ साधु कलहाकरेतो असमाधीलागे ॥ १२ ॥ जुनोकलहो यादकरे तो असमाधीलागे ॥ १३ ॥ अकाळे सज्झायकरेतो असमाधी ॥ १४ ॥ साधु मुनीराज सचीतरजसुं हातपग खरडीयाहोय बिनापुंज्या उठेबेसे चालेतो असमाधीयो ॥ १५ ॥ साधुजी पेहेर रात्र गयापीछे उतावळो उतावळो बोलतो असमाधीयो लागे ॥ १६ ॥ च्यारतीरथमे कलहाकज्यो बंधावेतो ॥ अ० ॥ १७ ॥ अपना अतमाने असमाध उपजावेतो ॥ अ० ॥ १८ ॥ परायाने दुःखदेवेतो असमाधलागे

॥ १९ ॥ साधुजी दिनउगासु लेइने सुरज अस्त हुवे जठातांई खाणेकी इछा राख तो असमाधीयो ॥ २० ॥ साधु मुनीराज आहारपाणीकी गवेखणा नकरेतो ॥ सची तरा सघटासु आहारलेवेतो असमाधीयो लागे ॥

इकीस सवळादोष कहेछे

सवळादोष कीणने कहीजे ॥ जैसे नि चर्‍ा आत्मांके उपर सवळवोज आयपडे- तो उण आदमी रा नाम होजाताहे इण द्रष्टांत ॥ साधमनीराज ए इकीसबोल सेवतां सवळानाम हातांहे पीछे उण सा धर्मीने मुक्तीका सुख मीलतां नहीहे ॥ दु- र्गता र दुख मील्ताहे ॥

॥ ॥ हस्तकरमकरेतो सवळादोष ला-

गे ॥ २ ॥ मैथुनकुसील सेवेतो सबळा-
दोष ॥ ३ ॥ रात्रीभोजन करेतो सबळा-
दोष ॥ ४ ॥ आधाकरमीआहार साधुरे
अरथे कीनो भोगवेतो साधुजीने सबळा-
दोप लागे ॥ ५ ॥ राजपींडआहार भोग
वेतो सबळादोष ॥ ६ ॥ छे प्रकारका आ
हार भोगवेतो सबळादोप लागे ॥ तेनानांम
१ उदेसी २ क्रीये ३ पांमीचे ४ अ-
छीजे ५ अणसीठे ६ अजायेरे ॥ ७ ॥
बारबार पछखांणलेईने भांगेतो सबळादो
ष ॥ ८ ॥ छेमहीनामे दुसरा टौळामे जा
वेतो सबळादोप ॥ ९ ॥ एक महीनामे
तीननंदी लगावेतो सबळादोप ॥ १० ॥
एक मास तीन मायारा थांनक भोगवेतो
सबळादोष ॥ ११ ॥ जीसधणीका मका-

नमे उतरीया उसधणीका घरको आहार भोगवे दुसराकी अग्यालेवेतो सवळादोप लागे ॥ १२ ॥ साधु जाणने प्राणातीपात सेवेतो सवळादोप ॥ १३ ॥ जाणीने झुटबोलेतो सबलादोप ॥ १४ ॥ जाणने चोरीकरेतो सवळादोप ॥ १५ ॥ सचीत उपरे उठेबेठेनो सबळादोप ॥ १६ ॥ सचील माटीउपरे बैसेतो सबळादोप॥१७॥ जीवासहीत पाट बाजोट भोगवेतो सब ळादोप ॥ १८ ॥ दसप्रकारकी लीलोती सचीत भोगवेतो सवळादोप॥ १९ ॥ एकबरसमें दमनदी लगावेतो सबळादोप ॥ २० ॥ एक वरसम दस मायारा थानक सेवेतो सबळादोप लागे ॥ २१ ॥ साधु सचीतपानी सचीतसे हातपग ख

रडीयाहै उसके हातसे आहारपाणी लेवे-
तो सबळादोष लागे ॥

॥ अथ बावन अनाचार लिख्यते ॥

बावन अनाचार साधु मुनीराजने से-
वना नहीं ॥ ने जीको साधु सेवेगातो उ
णने साधु नकाहिजे ॥ अनाचारी साधु क-
हीजे ॥ तेअनाचार कहेछे ॥

॥ १ ॥ उदेसीखआहार सवेतो अ-
नाचारलागे ॥ २ ॥ मोललीयोडी वस्तु
वस्त्रपात्र थांनक आहारपाणी आददेने
सर्वत्रचीज भोगवेतो अनाचारलागे ॥ ३॥
नित च्यारप्रकारके आहारपाणी एकघर
से लेवेतो ॥ ४ ॥ सांमी बस्तु मंगायने
लेवेतो ॥ ५ ॥ रात्रीभोजन करेतो ॥ ६ ॥
देसथकीस्नान कीणने कहीजे ॥ हात

खुनी तलखधोवें अथवा गोडातार्ई पग
धोवे अथवा वस्त्र पाणी मे भीजायकर
सरीर सारा पुंछे तेणे देसथकी
स्नान क्हीजे ॥ ते देशथकीस्नान
करेतो अथवा आघोळीरुप स्नान
करेतो साधुने अनाचार लागे ॥ ७ ॥
गध कपुरादीक मरीरके लगावे अथवा
सुगेतो ॥ ८ ॥ फुल प्रमुख माळा पेहे
रेतो ॥ ९ ॥ विंजणासुं अथवा पंखासु वा
यगेलेवेतो अनाचारलागे ॥ १० ॥ आं
स्यारा औषद प्रमुख दवाई आपने पा-
सराखेतो ॥ ११ ॥ ग्रस्तीका भांजण था-
ळीकचोग प्रमुखमाहे जीमेतो ॥ १२ ॥
राजपींडआहार भोगवतो ॥ १३ ॥ दान
साटाके नीमत्त मन्त्रुकारके नीमत्त, ब्राह्म

णके नीमत्त, भीक्यारीके नीमत्त अंतस
मारे बगत पुन्यनीमत्ते काढीयोरा ॥ इत-
ने जातका आहार भोगवतो ॥ १४ ॥
दांतण करेतो ॥ १५ ॥ तेलादीकनो मर्दन
करेतो ॥ १६ ॥ ग्रस्तीने सुखसाता पुछे
॥ ग्रस्तीके घरे मांदा जाणीने दरसण क
रावणने जावे उठजायके सुखसाता पुछे
तो साधुजीने अनाचारलागे ॥ १७ ॥
तेलमे, पाणीमे, काचमे मुंडो देखेतो ॥
॥ १८ ॥ चोपड, गंजीफा सतरूंज, रमे
तो ॥ १९ ॥ जुंवारमेतो अनाचार ॥२०॥
माथे छत्रधरावे अथवा साधु मुनीराज
मकानसे वाहर नीकले जरा माथे वस्त्र ले
वेतो अनाचार ॥ २१ ॥ बेदगीरी करे
तो अनाचार ॥ २२ ॥ कपडारी चामडा

री पगरकी पेरेतो ॥ २३ ॥ अग्नीनो आ
रमकरेतो ॥ २४ ॥ सेज्यातरनो आहार
भागवे तथा जीणधणीग मकानमे उतरी
या उण घणीका घरको आहारपाणी ले
वेतो ॥ २५ ॥ ढोंलीये पीलग खुर्चीउपरे
बेसेतो ॥ २६ ॥ ग्रस्तीके घरेबेसेतो ॥
॥ २७ ॥ पीठीउवटणा करेतो ॥ २८ ॥
ग्रस्तीनी वीयावच करेतो ॥ २९ ॥ आपरी
जात जीणायनें आहारपाणी भोगवेतो ॥
३० ॥ मीश्रआहार पाणी कीणनें कहीजे ॥
जैसे आवरस कीधाने एक मोरत पेलीले
वे ते मीश्र कहीजे केळापीण मीश्रछे ऐ
सेअनेक चीज मीश्रहै ॥ मीश्र उणकु क
हीजेके काईकचा नेकाईपका फळ ए मीश्र
आहार भोगतो साधुनें अनाचार लागे

॥ ३१ ॥ साधुमुनीराज आपनें सरीरमें रोगअबाधा उपज्यां ग्रस्तीको सरणा-वंछेतो अनाचार लागे ॥ ३२ ॥ कच्चामुळा भोगवेतो अनाचार ॥३३॥ काचो आद्रक भोगवेतो अनाचार ॥३४॥ सेलडीना खंड उसना खंड भोगवेतो ॥३५॥ कंद सुरणादीक भोगवेतो ॥३६। मुलब्र-स्वादीक भोगवेतो अनाचार ॥३७॥ फळ-खरबुजारागीर मतीरारागीरतथा काची-कांकडी कांचापका आंबाएसे अनेकफल भोगवेतो अनाचार ॥ ३८ ॥ बिजादीक भोगवेतो अनाचार ॥ ३९ ॥ सुंचळलुण सचीतभोगवेतो ॥ ४० ॥ सींदालुण सचीत भोगवेतो ॥ ४१ ॥ रोमज परबतरो लुण सचीत भोगवेतो ॥ ४२ ॥

समुद्रनोलुणसचीत भोगवेंतो अनाचार लागे ॥ ४३ ॥ काळोलुण सचीत भाग-वेतो ॥ ४४ । धुळसु नीकल्योरो लुण मर्चीत भोगवेंतो ॥ ४५ ॥ वस्त्र सरीरने धुपदेवे तोआनाचारलागे ॥ ४६ ॥ साधुजी वळ नीमते वमन करेतो आनाचार ॥ ४७ ॥ गळांहेटला केम समारेतो अनाचार ॥ ॥ ४८ ॥ सुखमाना नीमते वीरेच लेवे तो आनाचार ४९ ॥ आखमें अजन करावतो आनाचार ॥ ५० ॥ दातण करेतो आनाचार । ५१ ॥ साधु मुनीराज तेल फुल्ल लगावेना आनाचार लागे ॥ ॥ ५२ ॥ मा मुना ज सरीरनी शुभ्रता करेना अनाचार ५३ ॥

५ बावन आनाचारने मो माधु मुनी

राजने टाळणा ॥ जो टाळेगा जीणकुं साधुकहीजे ॥ साख सुत्र दसमी काळक अधेन तीसरा ॥

॥ अथ बावीस टोळांके नांम लीख्यते ॥

॥ १ ॥ श्री धर्मदासजीनो टोळो ॥
॥ २ ॥ श्री धन्नाजीनो टोळो ॥
॥ ३ ॥ श्री लालचंदजीनो टोळो ॥
॥ ४ ॥ श्री रामचंदजीनो टोळो॥
॥ ५ ॥ श्री मन्नाजीनो टोळो ॥
॥ ६ ॥ श्री बडा पिरथीराजजीनो टोळो
॥ ७ ॥ श्री छोटा पिरथीराजजीनो टोळो
॥ ८ ॥ श्री बाळचंदजीनो टोळो ॥
॥ ९ ॥ श्री मुळचंदजीनो टोळो ॥
॥ १० ॥ श्री ताराचंदजीनो टोळो ॥

॥ ११ ॥ श्री पेमजीनो टोळो ॥
॥ १२ ॥ श्री खेताजीनो टोळो ॥
॥ १३ ॥ श्री पदारथजीनो टोळो ॥
॥ १४ ॥ श्री लोक पन्नजीनो टोळो ॥
॥ १५ ॥ श्री भवानी दासजीनो टोळो ॥
॥ १६ ॥ श्री मलुकचदजीनो टोळो ॥
॥ १७ ॥ श्री पुरशोत्तमजीनो टोळो ॥
॥ १८ ॥ श्री मुगटरायजीनो टोळो ॥
॥ १९ ॥ श्री मनोहारजीनो टोळो ॥
॥ २० ॥ श्री गुरुसाहयजीनो टोळो ॥
॥ २१ ॥ श्री बाहागजीनो टोळो ॥
॥ २२ ॥ श्री समरथजीनो टोळो ॥
ए बावीस टोळारे बाहेर च्यार टोळां
न्यारा छे तेना नांम ॥ १ ॥ श्री मलुकचद
जीन्हाहारीया ॥ देस पजाब मांहि विचरेछे

॥ २ ॥ श्री कानजीरीस देस माळवा मांहे रवेछे ॥ ३ ॥ श्री अजरामलजीरा टोळा रा साधु विकानेर तथा आग्राके पास विचरेछे ॥ ४ ॥ श्री धर्मदासजीं दर्यापुरीका टोळारा साधु देस गुजरात मांहे विचरेछे

॥ भाग तीसरो समाप्त ॥

अथ नवतत्वकी हुंडी लिख्यते

प्रश्न ॥ १ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रव्य जीवमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर– ॥ द्रव्य जीवमां नवतत्व माह्यला छे तत्व पांमीये ॥ ते कीसा ॥ जीवतत्व पने सताये पुन्य पापना दळीया भाजीवरूप अनंता लागी रह्याछे ॥ ते

आस्रव भुल जाणवा ॥ एटले जीव, अ जीव, पुन्य, पाप, आस्रव ए पाचतत्व थ्र या ॥ अने ए दळीये जीव बधाणोछे ते माटे वध तत्व पीण छे ए छे तत्व जाणना

प्रश्न ॥ २ ॥ नवतत्व माह्यथी भवीक जीवमा केटला तत्व पामीये ॥ "

उत्तर—॥भवीक जीवमा आठतत्व पामीये तथा नवतत्व पीण पामीये ॥ भवीक जीव-मा आठतत्व पामीये तेना नांम ॥ जीवत त्व, अजीवतत्व, पुन्यतत्व; पापतत्व आ श्रवतत्व सबरतत्व, नीर्जरातत्व, वधतत्व एआठ और नवतत्व पामीयेतो तेरमे गुणठा णे, केवळ ग्यांनीने द्रव्यथकी मोक्षपद कहि ये ॥ इण आसरीं मोक्षतत्व पीण भवीक जीवने पामेछे ॥ एव भुतनयने मत्ते सीध

जीने भवीकजीव कहिये ॥ पीण तेमा तीन तत्व पांमीये ॥ एकतां सीध्रजीनो जीव पोतें जीवतत्व छे ॥ तथा जथाख्यांत चारीत्ररूप गुणेकरी पोताना सरूपमां रमण करेछे ते बीजुं संवरतत्व कहीये ॥ अने भाव मोक्षपद पांमीयाछे ते तीजो मोक्षतत्व कहीये ॥ एवं भुतनयणे मत्ते सीध भवीकजीवमां तीनतत्व पांमीये ॥

प्रश्न ॥ ३ ॥ नवतत्व माह्यला मीथ्यांती जीवमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर– ॥ मीथ्यांती जीवमें छेतत्व पांमीये तेना नांम ॥ जीव, अजीव पुन्य पाप, आस्त्रव अने बंध ए छेतत्व पांमीये ॥

प्रश्न ॥ ४ ॥ नवतत्व माह्यथी समगती जीवमां केटले तत्व पांमीये ॥

उत्तर– ॥ आठतत्व पांमीये तथा नवतत्व पामीये ॥ तथा तीनतत्व पोण पांमीये ॥ एनो खुलासो उपरे प्रश्न दुसरा-मांहे भवजीवमां कह्याछे तेरीते जाणजो॥

प्रश्न ॥ ५ ॥ नवतत्व माहेथी अभव्य जीवमा केटला तत्व पांमेछे ॥

उत्तर– ॥ अभवी जीवमां छेतत्व पांमीये ॥ जीव, अजीव, पुन्य, पाप, आश्रव, बध, ए छेतत्व पांमीये ॥

प्रश्न ॥ ६ ॥ नवतत्व माह्यला भव्य जीवमे केटला तत्व पामीये

उत्तर– ॥ भव्यजीवमे छेतत्व पांमीये॥ तथा आठतत्व ॥ नउतत्व तथा तीनतत्व पामीये भव्यजीव मीथ्यातीमां छतत्व पामीये॥ भव्यजीव समगतीमां आठतत्व

पांमीये ॥ केवली भव्यजीवमां नवतत्त्व पां मीये ॥ सीधजीने पीण भव्यजीव कहिजे तेमा तीन तत्त्व पांमीये ॥

प्रश्न ॥ ७ ॥ नवतत्त्व माह्यला रुपी अजीवमां केटला तत्त्व पांमीये ॥

उत्तर– ॥ पांचतत्त्व पांमीये ॥ ते इण रीते ॥ कोइ जीवनें सताये पुन्य अने पापना दलीया आत्मस्वरूप अनंता लागा छे ॥ ते सर्व दलीया अजीवछे तेणकारण ए पांचतत्त्व पांमीये अजीव, पुन्य, पाप, आश्रव, ए च्यार तत्त्व थया अने ए द लीया मीली बंधायेछे तेथी पांचमो बंध तत्त्व पांमीये

प्रश्न ॥ ८ ॥ तत्त्व माह्यथी पुन्यमां के टला तत्त्व पांमीये

उत्तर– ॥ च्यार तत्व पांमीये ॥ ते इ णरीते ॥ कोइ जीव पुन्य बाधे तीवारे च्यारतत्व पामीये ॥ ए पुन्यना दळीया पोते अजीवछे तेथी ॥ अजीव, पुन्य, आश्रव, बंध ए च्यारतत्वे पामीये ॥

प्रश्न ॥ ९ ॥ नवतत्व माह्यला पापमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर-- ॥ च्यारतत्व पामीये ॥ ते इणरीते सु ॥ कोइ जीव पाप बाधे तीवारे च्यार तत्व पामीये ॥ ए पापना दळीया पोते अजीव रुपछे ने आश्रवरुप जांणवां तेथी १ पापतत्व १ आजीव १ आस्रव ए तीनतत्व थये अने ए पापना दळीया मीली बधायोछे ते चोथो बंधतत्व थया ॥ इणरीते च्यारतत्व पांमीये ॥

प्रश्न॥ १० ॥ नवतत्व माह्यथी आस्त्रवमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर–॥पांच तत्व पांमीये तें इणरीतें कोइजीव आस्त्रवनुं ग्रहणकरे तीवांरे पांच तत्व पामेछे ॥ पुन्य अने पापना दळीया अजीव रुपछे तेपीण आस्त्रव प्रायः जांणे तीणसुं पुन्य, पाप, अजीव, आस्त्रव ए च्यार तत्व ना दळीया मीली बंधायोछे ते पांचमो बंधतत्व जाणीये ॥

प्रश्न ॥ ११ ॥ नवतत्व माह्यला संवर मां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर–॥ संवरमां १ जीवतत्व १ संवर तत्व १ नीर्जरातत्व ए तीनतत्व पांमीये ॥

प्रश्न ॥ १२ ॥ नवतत्व माह्येथी नीर्जरामां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर– ॥ नीर्जरामा तीनतत्व पामे ॥ जीव, सवर, नीर्जरा, ए तीनतत्व पामीये॥

प्रश्न ॥ १३ ॥ नवतत्व माह्यथी बंध तत्वमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर– ॥ पाचतत्व पामीये तेना नाम ॥ अजीव पुन्य पाप आस्रव बंध ॥ ए पाचतत्व पामीये

प्रश्न ॥ १४ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रव मोक्ष पदमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर– ॥ द्रव मोक्षपदमा नवतत्व पांमीये तेना बिस्तार कहेछे ॥ तेरमे गुणठाणे केवळी भगवान तेहने द्रव मोक्षपद कहीये ॥ तीण कारणसु नवतत्व पांमीये ॥ एकतो केवळी भगवाननो जीव ॥ ए पाने जीवतत्व छे ॥ अने जेहने सताये

पुन्यपापना दळीया अजीवरुप अनंता र-
ह्याछे ॥ ते आस्त्रवरुप जाणवा ॥ एटले
१ जीव १ अजीव १ पुन्य १ पाप १ आ
स्त्रव ए पांचतत्व थया पहने दळीये के
वळीने बांधी राख्योछे ॥ तेणेकरी मोक्षमे
जाता ॥ केवळी रोकांनाछे तीणशुं छटो
बंधतत्व कहीये ॥ सुकळध्यांनना बीजा
तीजा पाया बीचाळे रह्याथका तीणसुं
सातमो संवरतत्व जाणीये ॥ संवरमे रेतां
थकां समयसमय अनंता करमना दळी
या नीर्जरावेछे ॥ ए आठमो नीर्जरातत्व
कहीये ॥ अने मोहनीये करमे बारमे
गुणठांणे खपावे तीणसमे द्रव मोक्षपद
पांमे छे इणरीते द्रव मोक्षपदमां नवतत्व
पांमीये ॥

प्रश्न ॥ १५ ॥ नवतत्व माह्यथी भाव मोक्षपदमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर– ॥ भाव मोक्षपदमा तीनतत्व पामीये ॥ चौदमे गुणठाणें सरव कर्म खेक री लोकने अंते विराजमान एने भावमोक्षपद कहीये एकतो जीवतत्व पामीये ॥ जथास्यात चारीत्ररुप गुणेकरी पोताना सरुपमा रमण करेछे तीणकारण वीजो सवर तत्व कहीये अने भाव मोक्षपद पाम्याछे तीणथी मोक्षतत्व कहीये ॥ इणरीते भाव मोक्षपदमा॥जीव सवर, मोख, ए तीनतत्व जाणवा ॥

प्रश्न ॥ १६ ॥ नवतत्वना २७६ भेदछे तेमा अरूपीना केटला भेद अनें रुपीना केटला भेद पामीये

प्रश्न ॥ १७ ॥ नवतत्व माह्यथी नींगोदमे केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर—नींगोदमे छे तत्व पामीये ॥ तेना नाम जीव, अजीव, पुन्य, पाप, आस्त्रव, बंध,

॥ प्रश्न ॥ १८ ॥ नवतत्व माह्यथी नरक गतीमा केटला तत्व पामीये

उत्तर—नरक गतीमा जे मीथ्याती जीवछे तेने छेतत्व पामे ॥ अने समगती जीवछे तीण आसरी आठतत्व पामीये ॥

प्रश्न ॥ १९ ॥ नवतत्व माह्यथी भरत खेत्रना मनु यमा केटला तत्व पावे ॥

उत्तर—॥ भरत खेत्रमा मीथ्याती जी

चर्च [illegible]—पान १७८ पोथी आछमे बोहोरमये सीस्यो छ [illegible] व्यवहारम पम [illegible]

समगती कहीजे॥ तीणमे छेतत्व पांमीये
जीव, अजीव, पुन्य, पाप, आस्रब, वंध,
एवं छेतत्वपामींये

प्रश्न॥२५॥ नंवतत्व माह्यथी भाव सम
गतीमां केटला तत्व पांमीये॥

उत्तर--॥ भाव समगती कीणनें कहिये
॥ चौथे गुणठांणेंसुं लेनें बारमा गुण
ठांणा परसे ॥ तेने भावसमगती कहिजे ॥
नवतत्व खटद्रबनो जांणपणो करीयो
तेनें भाव समगती कहिजे ॥ समगत
सहीत करणी करे ॥ देव गुरुकी प्रतींत
राखें ॥ तेनें भाव समगती कहिये॥ तीणमे
आठतत्व पांमीये॥ नवतत्व माह्यथी मोक्ष
तत्व टळीये बाकीरयातें पांमीये॥
केवलीनें भाव समगती आश्रीये नवतत्व

उत्तर-- ॥ मीथ्याती देव आश्रये-छे तत्व पामे ॥ जीव, अजीव, पुन्य, पाप, आश्रव, बंध, एव छेतत्व जाणवा;॥ स मगती देव आश्रये आठतत्व पामीये ॥ नवतत्व माहेथी मोखतत्व टळीया-लारे रयाते पांवे ॥

प्रश्न ॥ २३ ॥ नवतत्व माह्यथी सीध सी छामे कटला तत्व पामीये ॥

उत्तर--॥ मोक्षसीधसीछामे छेतत्व-पामे॥

प्रश्न ॥ २४ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रब्य समगती जीवमां केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर-- ॥ द्रव्य समगती कीणने कहियो॥ करणीतो समगतीनी करे अने धरमकेव ळी भाखीयो आदरेछे ॥ अंतसमे केवळी का धरमकी प्रतीत नथी जीणने द्रब्य

प्रश्न ॥ २८ ॥ नवतत्व माह्यथी भावश्रावकमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ भावश्रावक केने कहीजे ॥ समगत सहीतछे अने श्रावकना बाराव्रत लेवानो भाव उत्कृष्टो ब्रतेछे ॥ पीण चौथे गुणठांणामे बैठोछे पीण पांचमा गुणठांणाना भाव बरतेछे तने भाव श्रावक कहीजे ॥ तैमां आठतत्व पांमीये मोक्षतत्व टळीये बाकीरयाते पांवे ॥

प्रश्न ॥ २९ ॥ नवतत्व माह्यथी भावलींग श्रावकमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ भावलींग श्रावक कीणने कहीजे ॥ पांचमा गुणठांणामें बैठोछे ॥ दस पचखांण शक्तिसहीत करे बाराब्रतनी जे मर्जाद करीछे ते शुद्ध पाळे ॥ तेने

पामीये ॥ एव भुतनयने मत सीधने भावे समगती कहिजे तेमा तीन तत्व पामीये ॥ जीव, सबर मोक्ष एव तीन तत्व ॥

प्रश्न ॥ २६ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रवलंग श्रावकमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर - ॥ द्रब लींग श्रावकमा छेतत्व पामीये ॥ जीव, अजीव पुन्य पाप, आस्रव, बध, ए छे तत्व पामीये ॥

प्रश्न ॥ २७ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रव श्रावकमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर-- ॥ द्रब श्रावक किणने कहिये ॥ देव गुरु केवळीका धरमकी प्रतीती आयगइ छे ते द्रब श्रावक चौथे गुणठांणे जाणवा जीणमे आठतत्व पावे ॥ एक मोक्षन वर्ज्जी बाकी रयात्ते पांमीये ॥

प्रश्न ॥ २८ ॥ नवतत्व माह्यथी भावश्रा
वकमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ भावश्रावक केने कहीजे ॥
समगत सहीतछे अने श्रावकना बाराव्र
त लेवानो भाव उत्कृष्टो व्रतेछे ॥ पीण चौ
थे गुणठांणामे बैठोछे पीण पांचमा गु
णठांणानो भाव बरतेछे तेने भाव श्रावक
कहीजे ॥ तेमां आठतत्व पांमीये मोक्षत
त्व टळीये बाकीरयाते पांवे ॥

प्रश्न ॥ २९ ॥ नवतत्व माह्यथी भा
वलींग श्रावकमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ भावलींग श्रावक कोणने
कहीजे ॥ पांचमा गुणठांणामें बैठोछे ॥
दस पचखांण शक्तिसहीत करे बाराव्रतनी
जे मर्जाद करीछे ते शुद्ध पाळे ॥ तेने

भावलींग श्रावक कहीजे तेमा आठतत्व पामीये ॥

प्रश्न ॥ ३० ॥ नवतत्व माह्यथी भाव लींग आचारजमा केटला तत्व पामीये॥

उत्तर-- ॥ भावलींग आचारज किणने कहीजे ॥ जे छटे सातमे गुणठाणामें बैठाछे आचारजना छत्तीस गुण जीणमे पावेछे तीणने भावलींग आचारज कहीजे ॥ तेमे आठतत्व पामीये ॥

प्रश्न ॥ ३१ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रवलींग आचारजमा केटला तत्व पामीये॥

उत्तर-- ॥ द्रवलींग आचारज कीणनें कहिजे ॥ आचारजना छत्तीस गुण करके रहितछे गुण बीना आचारज पदवी कु लिंग धारण करीयाछे ॥ आचारज

नांम धरावे मंत्र जंत्र करे जोतक निम
त प्रकाशे औषधी करी भोळालोकांने भ
रमावेछे ते खोटारुपया सम जांणना॥ते
श्रीपुज्य प्रमुख चौराशी गच्छना श्रीपुज्य
पहिले गुणठांणे जांणवा तेह्मे छेतत्व पां
मीये जीव, अजीव, पुन्य, पाप, आस्रव,
बंध, ए छेतत्व पांमीये ॥

प्रश्न॥ ३२ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रव आ
चारजमां केटला तत्व पांयीये ॥

उत्तर--द्रव आचारज किणने कहिजे
॥जे साधु पद थकी आचारज पद निपजे
छे॥तेभणी साधुमुनीराजने द्रव आचारज
कहिये ॥ तेमा आठतत्व पांमीये नवतत्व
माहासुं मोक्ष तत्वटळीये बाकीरयाते पावे ॥

प्रश्न ॥ ३३ ॥ नवतत्व माह्यथी भाव

आचारजमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर– ॥ भाव आचारज किणने कहिजे ॥ जे साधुमुनीराजहै उणमे आचारजरा गुण छत्तीस पामेहै पिण आचारज पद उणने मील्योहै नही ॥ च्यार संघ मीलकर आचारजपद देनेकी तयारी होयरहीहै उणने भाव आचारज कहिजे ॥ तीणमे आठतत्व पामीये ॥

प्रश्न ॥ ३४ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रव चारीत्रमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर– ॥ द्रबचारीत्र कीसीकु कहिये॥ जो साधके पच महाव्रतरुप चारीत्र पालह आर सुझता आहार पाणीकी गवेखना करतेहै ॥ सा गुक्रीया पाळेहै ॥ जीव अजीवकी आळखना करेनही सुधमारग

परुपे नहीं ॥ हंस्यामे धरम परुपते है ॥ सचीतके संघटे ग्रस्ती बोलतेहै ॥ उन घरसे मुनी आहार लेतेहै उण साधुकु द्रव चारीत्रीया कहीजे ॥ ते पहीले गुण ठांणे जाणवा ॥ अथवा वीर प्रभुकुं चुका चतातेहै अने करणी साधपणारी करतेहै तीणने द्रवचारीत्रीया कहीजे तीणमे छे-त्तत्व पांमीये ॥ जीव, अजीव, पुन्य पाप, आस्त्रब, बंध,

प्रश्न ॥ ३९ ॥ नवतत्व माह्यथी भाव चारीत्रीयामां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ भावचारीत्रीया कीणने क-हिजे ॥ संसारसे बिरक्त होकर संजम लीया ॥ पांच सुमती तीन गुपती सुधपा-ळेहै ॥ बयाळीसदोष तथा छीणव दोष

टाळकर सुध आहार लेतेहै ॥ नवतत्वका खटद्रबका जाणपणा सुध कीयाहै ॥ जीन वचन सुध परुपतेहै ॥ तीणने भावधारी श्रीया कहिज ॥ तीणमे आठतत्व पामीये तथा नवतत्व तथा तीनतत्व पामीये तेह नो विस्तार भवीका प्रश्नमे खुलासो हु वोछे तेणीपरे जाणजो ॥

प्रश्न ॥ ३६ ॥ नवतत्व माह्यथी द्रब साधुमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर-- ॥ द्रब साधु कीणने कहिजे ॥ श्रावक पाचमे गुणठाणामे वरतेहै ॥ पाचमा गुणठाणा थकी छटा गुणठाणाकी प्रापती होतीहै ते द्रब साधु पाचमे गुण ठाणे श्रावकने कहिजे ॥ तेमा आठत त्व पामीये ॥

प्रश्न ॥ ३७ ॥ नवतत्व माह्यथी भावलींग साधुमां केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ भावलींग साधु कीणने कहीजे ॥ जैसे केवळीने साधु मुनीराजको मारग परुप्योहै तीणरीतें साधुमुनीराज पाळतेहै उणने भावलींग साधु कहीजे तेमां आठतत्व पांमीये ॥

प्रश्न ॥ ३८ ॥ नवतत्व माह्यथी जीवने शत्रुरुप कटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ जीवने शत्रुरुप पांचतत्व जांणवा ॥ अजीव, पुन्य, पाप, आस्त्रब, बंध, ए पांचतत्व जीवने शत्रुरुप होयने आनादी काळरा लागेलाछे तेथी जीव च्यारगतीमां परीभ्रमण करेछे ॥ तीणकारण ए पांच तत्व जीवने शत्रुरुप जांणीये॥

प्रश्न ॥ ३९ ॥ नवतत्व माह्यथी जी
वने भोळावारुप केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर– ॥ एकलो पुन्य जीवने भोळा
वारुप जाणवा बोहोरनेमे पुन्य आदरवा
जोगछे कारण ए जीव मोक्षनगरे भावता
पुन्य बोहोळाउं रुपछे ॥ कोई जीव पुन्य
बाधे तीण वगत च्यारतत्व भेळाबाधे ते
कीणरीते पुन्यना दळीया अजीवछे ते
आस्रवरुप जाणवा ॥ ते दळीया बधायोछे
इण कारणकरी च्यार तत्व भोळावारुप
जाणवा तेना नाम अजीव, पुन्य, आ
श्रव, वध ॥

प्रश्न ॥ ४० ॥ नवतत्व माह्यथी जी
वने मीत्ररुप केटला तत्व छे ॥

उत्तर–॥ जीवने १ संवरतत्व मीत्र रुपछे॥

प्रश्न ॥ ४१ ॥ नवतत्व माह्यथी जीवने घररुप केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ जीवने मोक्षतत्व घररुपछे ॥

प्रश्न ॥ ४२ ॥ नवतत्व माह्यथी रुपीअजीवने मीत्ररुप केटला तत्वहै ॥

उत्तर– ॥ अजीवने मीत्ररुप पांचतत्व है ॥ अजीव, पुन्य पाप, आस्त्रब, बंध ,

प्रश्न ॥ ४३ ॥ नवतत्व माह्यथी अजीवने शत्रुरुप केटला तत्वहै ॥

उत्तर- ॥ अजीवने शत्रुरुप एक नीर्जरातत्व छे ॥ कारण जीणसमे जीव सकाम नीर्जराकरै ॥ तीणसमे अजीवना दळीया सगळा खपायदेवे इणकारण अजीवने नीर्जरातत्व शत्रुरुप जांणवा ॥

प्रश्न ॥ ४४ ॥ नवतत्व माह्यथी अजी

वने रोकणे वाळा केटला तत्वछे ॥

उत्तर-- ॥ अजीवने एक सवरतत्व रोकणे वाळाछे ॥ इणरोकारण जीवने स बरकागुण आवे तरे अजीव, पुन्य, पाप, आश्रवना दळीया आवताने रोकेछे तीण कारण सवरतत्व अजीवने रोकेछे ॥

प्रश्न ॥ ४५ ॥ नवतत्व माह्यथी अजीव तत्व कोणसा तत्वनो घर देख्यो नहीं ॥

उत्तर--॥ अजीव एक मोक्षतत्वनो घर देख्यो नहीं तीणरोकारण जेसमे जीव मो क्षजावे तीणसमे आठ करमनादळीया अ जीवरु तत्वळीया खपायापीछे मोक्षजावे इण कारण अजीवतत्व मोक्षनोघर देख्यो नहीं॥

प्रश्न॥ ४६ ॥ नवतत्व माह्यथी पुन्यने मोक्षरूप केटला तत्व छे ॥

उत्तर—॥ पुन्यने मीत्ररुप च्यारतत्वछे ॥ जीव, पुन्य आस्त्रव, बंध ॥ जेकोई जीव पुन्यबांधे तीवांरे च्यारतत्व साथे बंधे तीणसुं मीत्ररुप च्यारतत्व कहीये ॥

प्रश्न ॥ ४७ ॥ नवतत्व माह्यथी पुन्यने शत्रुरुप केटला तत्वछे ॥

उत्तर-- पुन्यनेशत्रुरुप एक नीर्जरातत्व कहिजे तीणरो कारण ॥ जीवारे जीव सकाम नीर्जराकरे तीवांरे पुन्यना दळीया सरव खपायदेवे पछे मोक्ष जावे ॥ इण कारण पुन्यने शत्रुरुप नीर्जरा तत्वछे ॥

प्रश्न ॥ ४८ ॥ नततत्व माह्यथी पुन्यने प्रतीपक्षीरुप केटला तत्वछे ॥

उत्तर-- ॥ प्रतीपक्षी एक पापतत्व छे ॥ कारण जेसमें जीव पुन्यबांधे उणस

में पापरा दळीया बांधे नहीं इणकारण पुन्यने पापतत्व प्रतीपक्षी जाणवो ॥

प्रश्न ॥ ४९ ॥ नवतत्व माह्यथी पुन्य ने रोकणेवाळा केटला तत्वछे ॥

उत्तर--॥ पुन्यने एक सबरतत्व रोकणे वाळाछे ॥ तीणरो कारण ॥ जेसमे जीव सबरमें आवे तरे उणसमें नवा करम रुप दळीयानें ग्रहण करे नहीं इणकारण पुन्यनें सबर तत्व रोकेछे ॥

प्रश्न ॥ ५० ॥ नवतत्व माह्यथी पुन्य केटला तत्वने रोकीसकेछे ॥

उत्तर--॥पुन्य एक जीवतत्त्वने रोकीसके छे ॥ कारण पुन्यको दळीया नीकाचीत्त भोगवणरुप बाधीयाछे तेभोगवीया वीना मोक्षनगरीमें जावण देवेनहीं ॥ इण

द्रष्टांते जीवरे पुन्यरा दळीया जादा बंध गयाछे ते पुन्यरुप दळीया भोगवीया पीछे मोक्षनें जावणो हुसी धन्ना मुनीनी परे ॥

प्रश्न ॥ ५१ ॥ नवतत्व माह्यथी पुन्य कीसा तत्वनो घर देख्यो नहीं ॥

उत्तर--॥१मोक्षतत्वनोघर देख्यो नहीं॥

प्रश्न ॥ ५२ ॥ नवतत्व माह्यथी पापनें मीत्ररुप केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर--॥ पापनेमीत्ररुप च्यारतत्व पांमीये ॥ अजीव ॥ पाप ॥ आस्त्रव ॥ बंध ॥

प्रश्न ॥ ५३ ॥ नवतत्व माह्यथी पापने शत्रुरुप केटला तत्व पांमीये ॥

- उत्तर-- ॥ पापनें सत्रुरुप एक नीर्जरा तत्व पांमीये ॥

- प्रश्न-- ॥ ५४ ॥ नवतत्व माह्यथी पा

पर्नें रोकवारुप केटला तत्व छे ॥

उत्तर--॥ पापनें रोकवा रूप एक सवर तत्व छे ॥ इण कारण जीणसमे सबरका अधुसाय प्रव्रते॥ तीणसमे नवा करम रूप दळीया ग्रहण करण देवे नहीं ॥ इण कारण पापनें रोकवारुप सबर तत्वछे ॥

प्रश्न ॥ ५५ ॥ नवतत्व माह्यथी केटला तत्वनें पाप रोकीसकेछे ॥

उत्तर--॥ जीवतत्वने मोक्षनगरे जावतां पाप रोकीसकेछे ॥ इणरो कारण पापका दळीया नींकाचीतपणे जीव सत्तायेबाध्याछे ॥ ते ग्वपायावीना कोई जीव मोक्षनगरे पाहाचेनहीं इण कारण जीवने पापतत्व रोकीसकेछे ॥

प्रश्न ॥ ५६ ॥ नवतत्व माह्यथी पाप

केटला तत्वनो घर देख्यो नहीं ॥

उत्तर—॥पाप तत्व एक मोक्षतत्वनो घर देख्यो नहीं ॥

प्रश्न ॥५७॥ नवतत्व माह्यथी आस्रव नें मीत्ररुप केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ आस्रवनें मीत्ररुप पांच तत्व छे॥ अजीव, पुन्य, पाप, आस्रव, बंध,

प्रश्न ॥ ५८ ॥ नवतत्व माह्यथी आस्रवनें शत्रुरुप केटला तत्व पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ आस्रवनें शत्रुरुप एक नीर्जरातत्व पांमीये छे ॥

प्रश्न ॥ ५९ ॥ नवतत्व माह्यथी आस्रवनें रोकवारुप केटला तत्वछे ॥

उत्तर-- ॥ आस्रवनें एक संवरतत्व रोकवारुपछे ॥

प्रश्न ॥ ६० ॥ नवतत्व माह्यथी 'कट
ला तत्वनें आस्रव रोकीसके छे ॥

उत्तर-- ॥ एक जीवतत्वनें आस्रव रो
कीसकेछे ॥इणगेकारण आस्रवना दळीया
शत्रुरूप थइने जीवनें सताये लागाछे
इणकारण जीव मोक्षनगरें जाता रोकाना
न्हे॥तेमाटे आस्रव तत्व जीवने रोकीसकेछे॥

प्रश्न ॥ ६१ ॥ नवतत्व माह्यथी आ
स्रवनें केटला तत्वनो घर देस्यो नहीं ॥

उत्तर- ॥ आस्रव एक मोक्षतत्वको घ
र दस्यो नहीं ॥

प्रश्न ॥ ६२ ॥ नवतत्व माह्यथी स
वरने मीत्ररूप केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर - ॥ सवरने मीत्ररूप एक जीव
त त्व ॥ इणगे कारण ॥ जीव मोक्ष

जावे जरे संवर साथे लेने जाय ॥ इणकारण मोक्षमां जीवनें जथाख्यांत चारीत्ररो संबरतत्व सदाकाळ साथे व्रतेछे ॥ इसमुदे एक जीवतत्व संबरने मीत्ररुप पांवे ॥

प्रश्न ॥ ६३ ॥ नवतत्व माह्यथी केटला तत्वने संबर रोकीसकेछे ॥

उत्तर-- ॥ पांच तत्वनें संबर रोकेछे ॥ अजीव, पुन्य, पाप, आस्त्रब, बंध,

प्रश्न ॥ ६४ ॥ नवतत्व माह्यसुं केटला तत्वकें साथें संबरनी प्रीतीछे ॥

उत्तर-- ॥ एक नीर्जरातत्वना साथे संबरनी प्रीतीछें ॥

प्रश्न ॥ ६५ ॥ नवतत्व माह्यथी केटला तत्वने नीर्जरा बाळेछे ॥

उत्तर-- ॥ पांचतत्वने नीर्जरातत्व बाळे

छे ॥ अजीव, पुन्य, पाप, आस्रव, बध ॥

प्रश्न ॥ ६६ ॥ नवतत्व माह्यथी केट ला तत्व नीर्जराने स्वामीरुप छे॥

उत्तर– ॥ एक जीव तत्व नीर्जराने स्वामी रुप छे ॥

प्रश्न ॥ ६७ ॥ नवतत्व माह्यथी केट ला तत्वने साथे नीर्जरानी प्रीतीछे ॥

उत्तर– ॥ एक सवरतत्वने साथें नीर्जरानी प्रीतीछे ॥ इणगे कारण ॥ जीव कर्मरुप्ये कर्जे वीटाणो थको दुखपामतो॥ जीवनें पुन्यरुप भोळावानें साज देइनें सवररुप मीत्रनें घरें पोहोचे छे ॥ सबररुप मीत्र नीर्जरानें नेडीनें जीवनें कर्मरुप करजर्की मुकाव ॥ अने आपना मीत्रन नीजगना यहा मुके॥ अने सबरतत्व

जीवनें लेइ मोक्ष गयो इणकारण संवरत
त्वनें साथे नीर्जरानी प्रीतीछे ॥

प्रश्न ॥ ६८ ॥ मुक्ती मुक्ती लोक करे
छे ते मुक्ती कीहांछे अने मुक्ती किणनें
काहिजे ॥

उत्तर– ॥ मुक्ती केतां च्यार गतीथकी
जे मुकांना तेणें मुक्ती कहीजे ॥

प्रश्न ॥ ६९ ॥ मोक्ष मोक्ष लोक करे
छे ते मोक्ष कीहां छे ॥

उत्तर– ॥ राग, धेस अने मोह एनो
खै करीयो इणरो नांम द्रब मोक्ष काहिये॥
अने सकळ कर्मथकी मुकावें तेनें भाव मो
क्षपद काहिये ॥ अने मोक्षपुरीतो लोक
ने अंतेछे॥

प्रश्न ॥ ७० ॥ नवतत्व माह्यथी आ

हीदीप बाहिरला लोकमा केटला तत्व पावे॥

उत्तर– ॥ मीथ्यातीजीव आश्रये छेतत्व पावे ॥ समगतीजीव आश्रये आठ तत्व पावे ॥

प्रश्न ॥ ७१ ॥ नवतत्व माह्यथी उर्ध्वलोकमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर-- ॥ मीथ्यातीजीव आश्रये छे तत्व अने समगतीजीव आश्रये आठ तत्व पामीये ॥

प्रश्न ॥ ७२ ॥ नवतत्व माह्यथी तीर्च्छलोकमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर - मीथ्यातीजीव आश्रये छेतत्व अने समगतीजीवमा आठत्व पामीये ॥

प्रश्न ॥ ७३ ॥ नवतत्व माह्यथी आधौलोकमा केटला तत्व पामीये ॥

उत्तर-- ॥ मीथ्यांती जीवमां छेतत्व अने समगती जीवमां आठतत्वपांमीये ॥

प्रश्न ॥ ७४ ॥ एकमुठीमां केटला जीव पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ नींगोदीयो गोळा लोक अका श प्रमांणें असंख्यांताछे एतले चवदे राज लोक जीवें करी काजळनी कुंपली प्रमांणें भरीयाछे अने एक मुठीमां पीण नीगोद नागोळा असं ख्यांताछे अनेएक मुठीमां अनंता जीवछे ॥

प्रश्न ॥ ७५ ॥ एक मुठीमां षट द्रव मा ह्यला केटला द्रव पांमीये ॥

उत्तर-- ॥ एक मुठीमां छ द्रव पांमेछे ॥

॥ इती नवतत्वकी हुंडी संपुर्ण ॥

॥ दुहा ॥

सोभाग्यमलजी नवतत्व करी आगम तणे अनुमार ॥ जेनर हीये धारसी ॥ होसी नीश्चे खेवोपार ॥ १ ॥

पुज दोलतरामजी प्रसादसे ॥ किनो ग्यान वीचार ॥ प्रश्न उत्तर ये नवतत्व कही ॥ ए जीनमतनो सार ॥ २ ॥

तत्तवका नीरणा कीया ॥ पुना सेहेर मझार ॥ उगणीसे चमालीसमे ॥ फागुन वद पचम बीसपतवार ॥ ३ ॥

॥ भाग चौथो समाप्त ॥

समाप्त

सुचीपत्र.

सकल जैनधर्मरा (श्रावक धर्मरा) लोकाने जाहेर करुछु कीइण पुस्तकका पिछला पाना उपर लिख्या प्रमाणें हमे पुस्तक छपावणार छा सु सर्वत्र लोक हमाने आगाउ आश्रय देसी इसी आशाछे थोडी किमत माहे मोठी पुस्तक मिलसी इसी वेळा ध-लावणी नही जीणाने पोथीया चाहीने उणाने हमानु एक एक चिठी आपरा पत्ता सुदी सही करने भेजणी सु जिकी पोथी त-यार हुसी तिकी तयार हुवाबरोबर मेलन माहे आवसी. पुस्तक छपावणरो काम घणा मेहनतकोछे तथा उणानु खरच पीण घणो लागेछे सु च्यार भायाको आश्रय मिल्यासु तथा उत्तेजन मि-लीयासु हमाणें पुस्तक पोथीया छपावणरो उद्यम होयने अपणो जुनो जैन मत्त (श्रावक धर्मको) जीर्णोधार हुसी सु सर्वत्र जैन धर्मी ओसवाल श्रावक तथा जैन धर्म पाळन हार लोक आपणा सामर्थ्य प्रमाणें पोथी पुस्तक छापणसारूं मदत करीने उत्तेजन दिरावसी कोई महाजनोये धर्मउपकार सारू हातरी लिखी हुई पोथीया हमाने छपावण सारू देसी तो हमे छपावसा छपाया पिछे एक प्रत उणारा पोथीका बदला उणानु देवण माहे आवसी

सहीकी चिठी भेजनी तीका तथा हातरी पोथी छापणनु भेज नी तीका नीचे लिख्या पत्ताउपर हमारा नावसु भेजनी.

नाना दादाजी गुड,
भाई भगवानदासजी केशरचदजी,
नाहारकी दुकान पेठ नानाकी पुणें

जाहिर खबर

श्रीसाधुजी महाराज श्री श्री श्री १००८
श्री कनीरामजी महाराजकी किधारी
श्रावक लोकारी प्रसादीक पोथी
श्री जैनधर्म ग्यान प्रदीपक पुस्तक

इण पोथीमाहे चोवीस तीर्थंकर देवता ता नरमण, आणापुर्वी नवकारमंत्र, प डोकरणो, दानसीळरी चोढाळा सुभद्रा स तीरी ढाळा चन्द्रगुपतरा, सोळेसुपना, इग ियारा स्तवन, मझाया बारामासीया, पारणा लावणीया, होरीया, आरत्या,अ ाा स्तवन अनेक ग्रंथ माहास उ-

पोथीया छपावणी तिणारी याद

भागाऊ सही दणागनें किमत

१ श्रीपाळ राजारो चारित्र अर्थ सहित किमत १४आणा
२ मगळकळसनी चोपाई किमत ॥
३ रात्री भोजन परिहारक रास ॥३
३ रतन कवरनी चोपाइ .. ... ॥
५ धन्न राजाकी चोपाइ ॥१॥
६ दवकी राणीका रास (छमाइनो रास) ॥४
७ चन्द गुपत राजाको रास ॥६
८ भक्तामर .. ॥१
९ धर्मबुध पापबुध तथा कर्मविपाकना बोल ..॥३
१ मिरगावती राणीकी चोपाई तथा महावीर स्वामीको सत्तावीस भवनो स्तवन ॥३
११ उत्तम कमारनी चोपाई तथा वीस स्थानकनी पुजा ॥१
इण तरमु पुस्तक छपावनाछे सुं अगाऊ सही मुजब
९ आयासु छपावणनें सुरवात हुसी
पुस्तक तयार हुवे पीछे लेवणारने उपर लिख्या किमत सु दढ पर किमत जास्ती पडसी